

Tunga Eralp

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

03.10.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

19 Mayıs 1919 - Büyük Uyanış

Bandırma Vapuru ağır ağır limana yanaştı,
Samsun'a bir evladı vatan geldi 19 Mayıs 1919 günü,
Bir başka doğdu güneş o kutlu gün,
Bir büyük uyanış başladı,
Birler yüzlere, onlar binlere ulaştı,
Yoklar çoklara.

Ayağa kalktı Anadolu,
İmanıyla beledi isyanını Türk,
Kuşandı vatan sevdasını her yaştan genç,
Koştı cepheye.

Umuda tutundu,
Küllerinden yeniden doğdu Türk,
Başbuğ Atatürk önderliğinde,
Gün geçtikçe artar oldu coşkusu,
Arşa yükseldi özgürlük tutkusu,
Yedi düvele karşı tek yürek söylendi Türk'ün türküsü;

"Ağam heyyy!..
Ya istiklâl ya ölüm,
Meydan yigitlerle dolup taşanda,
Ya istiklâl ya ölüm,
Cepheden cepheye doğru koşanda,
Ya istiklâl ya ölüm,
Birer birer engelleri aşanda,
Ya istiklâl ya ölüm.

Ağam heyyy!..
Ya istiklâl ya ölüm,
Yediden yetmişe özümüz budur,
Ya istiklâl ya ölüm,
Ezelden ebede tözümüz budur,
Ya istiklâl ya ölüm,
Yemin olsun Hakk'a sözümüz budur,
Ya istiklâl ya ölüm.

Ağam heyyy!..
Ya istiklâl ya ölüm,
Karasevdalıyız, sevdamız vatan,
Ya istiklâl ya ölüm,
Çilemiz, derdimiz, tasamız vatan,
Ya istiklâl ya ölüm,
Ezgimiz, türkümüz, gaydamız vatan,
Ya istiklâl ya ölüm.

Ağam heyyy!..
Ey yoluna baş koyduğum vatanım,
Ya istiklâl ya ölüm,
Binler var altında şehit yatanım,
Ya istiklâl ya ölüm,
Sensin varlığıma kıymet katanım,

Ya istiklâl ya ölüm.

Ağam heyyy!
Ya istiklâl ya ölüm,
Soyu sopu, cinsi uludur Türk'ün,
Ya istiklâl ya ölüm,
Yüreği imanla doludur Türk'ün,
Ya istiklâl ya ölüm,
Yolu atasının yoludur Türk'ün,
Ya istiklâl ya ölüm.

Ağam heyyy!..
Ya istiklâl ya ölüm,
Yıllar var ki Türk'ün yanıyor canı,
Ya istiklâl ya ölüm,
Her yan yara bere akıyor kanı,
Ya istiklâl ya ölüm,
Anadolu özbeöz Türk vatani,
Ya istiklâl ya ölüm.

Ağam heyyy!..
Ya istiklâl ya ölüm,
Yıkılmadık her yan karlı dağ iken,
Ya istiklâl ya ölüm,
Buradaydık Anadolu bağ iken,
Ya istiklâl ya ölüm,
Düşmana yurt vermeyiz can sağ iken,
Ya istiklâl ya ölüm.

Ağam heyyy!..
Ya istiklâl ya ölüm,
Türk, yaşar Türk gibi, ölür Türk gibi,
Ya istiklâl ya ölüm,
Balası dünyaya gelir Türk gibi,
Ya istiklâl ya ölüm,
Sevdası hep vatan olur Türk gibi,
Ya istiklâl ya ölüm,
Bir dünyaya bedel olur Türk gibi,
Ya istiklâl ya ölüm,
Vatanına kurban olur Türk gibi,
Ya istiklâl ya ölüm.

Ya Rabb!.. Her hâlimiz ayandır sana,
Ya istiklâl ya ölüm,
Zalimler göz koydu canım vatana,
Ya istiklâl ya ölüm,
Düşmanla iş tutup vatan satana,
Ya istiklâl ya ölüm,
Fırsat verme, haine, kör şeytana,
Ya istiklâl ya ölüm."

İşte o gün Türk yeniden Türk oldu Türk gibi,

Bugün yıl dönümü o kutlu günün,
Evet ne bir Mustafa Kemal var başımızda,
Ne de yanımızda o kutlu destanın koca yürekli kahramanları,
Hattâ belki o günden bile kötü koşullar,
İçeriden dışarıdan sırtına binmiş ihanet odakları yurdumun,
Fırsat kolluyorlar indirmeye o son darbeyi,
Türk unuttu sanıyorlar o günü,
Elbette var, olacak unutanı,
Elin atıyla keyif çatanı,
Ancak vatan namustur Türk'e,
Tüten son ocağı yılmaz bekçisidir,
Uç beş var diye hain,
Çökmez dizleri üstüne,
Şinmez bir köşede.

Ey Türk! Kalk yerinden,
Doğrul bir daha,
Bir daha doğ küllerinden,
Artık unutulmaya yüz tutmuş olsa da sayısı,
Bitsin bu keder, hüzün,
Yine yeniden gülsün yüzün,
Bayram olsun bugün,
Bayramın kutlu olsun,
Her yıl aynı coşkuyla kutla 19 Mayıs'ı.

Tunga Eralp

3 Mayıs Türkçüler Günü

Türklükten gocunan zalime karşı,
Dimdik duran yiğitlere selâm olsun,
Onlar ki her türlü zulme direnip 3 Mayıs 1944'te,
Tek yürek, tek ses olarak haykırdılar,
"Türk'üz!.. Türkçüyüz!.." diye, inlettiler arşı.

İşte o yüce Türkçülük ruhuyla yine, yeniden,
Yâd et ceddini, hatırla dünü,
Daha da büyük bir coşkuyla çalsın İstiklâl Marşı,
O günkü aşk ile kutla bu günü,
Kutlu olsun Türk'ün Türkçüler Günü.

Tunga Eralp

Abla - Emine Işınsu

Abla demek geldi içimden sana,
Ablacığım nur içinde yat e mi,
Çok feyz aldım senden, hayrın çok bana,
Ablacığım nur içinde yat e mi.

Çok okudum seni, dinledim pek çok,
Dosdoğruydu yolun, hiçbir kırık yok,
Vakitsiz gidişin oldu bize şok,
Ablacığım nur içinde yat e mi.

Bakmadın hiç üç beş soysuz kıprağa,
Ülkü fidanları ektin toprağa,
Su oldun onlara, çıktın yaprağa,
Ablacığım nur içinde yat e mi.

"İki Nokta" koyup açtın kapıyı,
"Küçük Dünya" ile kurdun yapıyı,
"Bir Aile" dedin, çattın çatıyı,
Ablacığım nur içinde yat e mi.

Sana hayran olan çoktu efendim,
Buna bizzat şahit oldum ben kendim,
Belki inanmazsın, biri de bendim,
Ablacığım nur içinde yat e mi.

Seni anlatmaya yetmez bu kalem,
Zamansız gidişin oldu bak elem,
Biz ne desek boş, Allahualem,
Ablacığım nur içinde yat e mi.

Hep Türkçe okuyup yazdın evreni,
Türk olmaya özendirdin çevreni,
Sen zirvede tamamladın devreni,
Ablacığım nur içinde yat e mi.

İşte böyle abla, bir doldum taşım,
Belki çok konuştum, ben bile şaşım,
Hakkını helâl et, haddimi aşım,
Ablacığım nur içinde yat e mi.

Dilerim ki Hakk rızası alsın,
Cennet-i Âlâ'da huzur bulasın,
Fatma Ana'mıza komşu olasın,
Ablacığım nur içinde yat e mi.

Tunga Eralp

Ad I

Dam; yuvayı dişi kuş yapar,
Adam; her eksik ona bakar,
Çocuk; geleceğe açılan kapı,
Aile; adıyla, sanıyla yaşar.

Tunga Eralp

Ad II

Adı kadar
adam olanların ülkesinde,
Bir yosun filizi gibi
taşlara kök salma derdinde,
İsimsiz
yaşıyorum.

Olaydı bir künyem
benim de,
Kazırdım kayalara
adının yanına kalp içinde,
Haykırırdım gururla
aşığım diye.

Tunga Eralp

Adam

İki adam,

Birincisi
Hoş adam,
Gerçekten bir hoş adam,
Nutuk atar boşluğa,
Anlarsın, sarhoş adam,

İkincisi,
Taş adam,
Kor gibi ataş adam,
Ceberut mu ceberut,
İnsan değil, taş adam.

Adam,

Tek adam,
Değil iki, tek adam,
Heyetten raporu var,
Bipolar çeltek adam.

Tunga Eralp

Adam II

Ne adamlar gördüm, adamın dibi,
Heybetinden meydan ona dar sanır,
Bazıları kağıttan kaplan gibi,
Her çöplüğe yayılmayı kâr sanır.

Kimi yüksek uçar, inmez hiç yere,
Keyfi gıcır, alnı bulanmaz tere,
Dolaşır, göz süzer poz vere vere,
Her güzeli kendisine yâr sanır.

Biri iflah olmaz, beyin vurgunu,
Öteki bilemem neyin yorgunu,
Bazısı sırtında çayır sorgunu,
Her beyazı başa yağın kar sanır.

Yobaz desen akli vermiş kiraya,
Aracısız dönmez yüzün Mevlâ'ya,
Hacet için şeyhi sokmuş araya,
O meczubun kerameti var sanır.

Tunga Eralp

Aile

Dede; muhkem bir kale,
Nine; ak saçlı boyna,
Baba; camdan bir kule,
Anne; elinde ayna,
Çocuk; sorgu memuru,
Hadi benimle oyna.

Tunga Eralp

Akıl I

Etraf dolu kum, akıl,
Gel biraz da sen takıl,
Birkaç var akıldane,
Kalani akıla kıl.

Tunga Eralp

Akıl II

Bizi insan diye yaratan Mevlâ,
Git filana kul ol demiş mi ahmak,
Akıl vermiş düşün diye evvelâ,
Yakışır mı hilafına iş tutmak,
Eğer diyeceksen "sana ne", halâ,
Tercihinse seni ateşe atmak,
Şimdi değil ise Mahşer'de illâ,
Anlarsın başına inince tokmak.

Tunga Eralp

An I

Hakk yol verdi,
An içinde an buldum,
Suyu suyla temizleyip,
Can buldum.

Tunga Eralp

An II

Zamanın zerresi an,
An diyemeden geçer.

Lakin Yaradan Mevla,
Dilerse an içine,
Dünyaları sığdırır,
Öyle ki sen şaşarsın,
Bir ömrü an içinde,
Her haliyle yaşarsın,
Sonra dönüp geriye,
O ilk andan başlarsın.

Yani zaman yaratır,
An içinde yıl gibi,
Orda seni yaşatır,
Bedeninde el gibi,
Dilerse ömrün biter,
Her şey geçer yel gibi,
Anı olur yaşanan.

Rabbimin iradesi,
Bütün varı kuşatır,
Anlam kazanır zaman.

Tunga Eralp

An III

Bir ay içimi,
Otur benimle,

Gözün gözümle bulursun,
Sesin sesimle,

Bir anımız olsun,
Bir ay içimi.

Tunga Eralp

Ana

"Anam ağladı!" der her müşkülünde,
Gönül bilir ta yürekten yananı,
Kim ki bu gerçeği görmüş külünde,
O an anlar cana gerçek cananı.

"Ana rahmi" derken "ana kucağı,"
Yavrusunun olur kolu bacağı,
Hiçbir şeyde yoktur "ana sicağı,"
Ki mest eder yudum yudum kananı.

Evlat gel, aldanıp düşme tuzağa,
Kapılıp da yitme çılgın sazağa,
Seven gönüllerden kaçma uzağa,
Can sağ iken başa taç et ananı.

Tunga Eralp

Aşk - Beni Beni

Yarama sevgini ilaç et gülüm,
Şefkatle kucakla, sar beni beni,
Yandım, dört bir yana savruldu külüm,
Aşk ile toparla, kar beni beni.

Sevginle dertlerim bulur nihayet,
Aştan asla kat'a etmem şikâyet,
Eğer bir gün senden geçerse şayet,
Kırpiklerin ok yap, vur beni beni.

Alma şu fasığın yalan sözünü,
Ki kör edemesin şeytan gözünü,
Her tür iftiradan sakın özünü,
Tertemiz kalbine sor beni beni.

Aşk bu gülüm aşk bu sığmaz talime,
Aklını şaşırtır arif alime,
Bakma öyle sessiz sakın hâlime,
Bir de yüreğinle gör beni beni.

Tunga Eralp

Aşk - Bilirim

Aşksın bana gözümün nuru,
Bilirim çığlık çığığa sussan da,
Asla itiraf etmesen de,
Hattâ yedi kat sarıp sandıklara kaldırsan da bilirim,
Sen sussan gözlerin konuşur çünkü,
Usul usul nüfuz edip içime,
Beni benden alışından,
Bilirim.

Tunga Eralp

Aşk - Olmaz

Aşığın yüreği yanar,
Gözyaşını silen olmaz,
Yarası derinde kanar,
Nedenini bilen olmaz.

Aşkî can bulur sözünde,
Fırtına kopar özünde,
Dünya küçülür gözünde,
Ortasından bölen olmaz.

Aşk aşığı hâllendirir,
Bülbül eder dillendirir,
Aklın alır dellendirir,
Tekrar başa gelen olmaz.

Aşkın var türlü hâlleri,
Bazen lâl eder dilleri,
Şenlendirir gönülleri,
Aşktan öte şölen olmaz.

Aşığa zincir vurulmaz,
Sebep ne diye sorulmaz,
Seven sevmekten yorulmaz,
Aşık gönlü çelen olmaz.

Aşığı çekme hesaba,
Koyma amansız azaba,
Uğrarsın bir kör gazaba,
Ondan büyük çilen olmaz.

Aşık konuşur yürekten,
Korkmaz hapisten, kürekten,
Vazgeçmez kutlu erekten,
Ölür amma kölen olmaz.

Tunga Eralp

Aşk Acısı

Yüreği yananın çalışmaz aklı,
Uçurum bir yanı,
Ateş diğeri.

Sinesinde sevda acısı saklı,
Anlamaz aksa kanı,
Haşın yanar ciğeri.

Hâli çok dokunaklı,
Engine sığmaz canı,
Yok aması, eğeri.

Ne yapsın kan ayaklı,
Bu tam bir hiçlik anı,
Sıfır altı değeri.

Tunga Eralp

Aşk Masalı I

Gül yüzün rüyamda gördüm,
Çöktüm dizine dizine,
Ö anda meftunun oldum,
Düştüm izine izine.

Araştırdım kimsin diye,
Sordum dilene dilene,
Rastlarım belki tanıyan,
Seni bilene bilene.

Sonunda biri "Bilirim.",
Dedi gerine gerine,
"Kaf Dağı'nın prensesi,
Otur yerine yerine."

"Evlat" diye devam etti,
Gülüp yüzüme yüzüme,
"O kız sana göre değil,
Uy sen sözüme sözüme."

"Vazgeçemem gideceğim.",
Dedim üzüle üzüle,
Gözümünden melul ve mahzun,
Yaşlar çözüle çözüle.

Feryat etti: "Oğul, dinle! ",
Bakıp polüme polüme,
"Divane gibi atını,
Sürme ölüme ölüme."

"Helal eyle hakkın." deyip,
Öptüm elini elini,
"Alıp geri geleceğim,
Ben o gelini gelini."

Dualarla çıktım yola,
Senin iline iline,
Oldum eğlence millete,
Düştüm diline diline.

Neler söylendi ardından,
Duydum kelime kelime,
Onca söze gülüp geçtim,
Saydım zelime zelime.

Geldim, buldum Kaf Dağı'nı,
Vurdum beline beline,
İz sürdüm kara toprağın,
Bağrı deline deline.

Atım yolda örselendi,
Sefil oldu bine bine,

Nüfuz ettim yamacına,
Mevzilendim sine sine.

Vardım kapına sonunda,
Yerden sürüne sürüne,
Toparlanıp çaldım zili,
Zinde görüne görüne.

Açınca kapıyı beni,
Gördün erine erine,
Nazar ettin ağır ağır,
Daldın derine derine.

Senin rüzgârına sundum,
Ben kendimi döne döne,
Yanmıştım aşk ateşine,
Serinledim söne söne.

"Tanrı Dağ'dan geldim." diye,
Girdim sözüme sözüme,
"Gelin edip seni evdeş,
Almak özüme özüme."

"Muradımdır bu cihanda,
Düşte kalmaya kalmaya,
Tanrı seni bana yazmış,
Geldim almaya almaya."

Söktüm sinemi yerinden,
Verdim eline eline,
"Sensiz Tunga iflah olmaz,
Böyle biline biline."

Tunga Eralp

Aşk ve Zaman

Karardı gün, karardı,
Gönül aşkı arardı,
Kar düştü şu gönlüme,
Enkaz oldum kar ardı.

Zarardı dün, zarardı,
Gönül aşkı arardı,
Zar attı şu gönlüme,
Unutuldum zar ardı.

Yarardı an, yarardı,
Gönül aşkı arardı,
Yâr hor baktı gönlüme,
Mahzun kaldım yâr ardı.

Tunga Eralp

Aşkın Büyüsü

Güzelsin,
Ötesinde en uç hayalimin,
Öylesine muradımsın,
İsmin pelesenk dilime,
Buğulu gözlerin yeşili akar içime,
Aklım zayı,
Ben kayıp,
Afsunlu.

Yıldızsın,
Parıldayan ışığına,
Tapınırcasına uzanmış on parmağım,
Alnım eğilmiş kucağına,
Al beni,
Ya yanına, yamacına,
Ya içine al,
Al beni,
Seni ben yap,
Beni sen,
Efsunlu.

Tunga Eralp

Aşkın Ruh Hâli

Ruhuna aşk değer mor kelebeğin,
Kanatlanır uçar dağlara doğru,
Cevrine baş eğer masum bebeğin,
Çiçek olur açar bağlara doğru.

Aşık gönlü kıpır kıpır kıpraşır,
Bazen şaşakalır, bir an abraşır,
Hayat bir hoş olur reşmen çapraşır,
Umut, neşe saçar çağlara doğru.

Kendi ayağıyla düşer tuzağa,
Bir milim gidemez asla uzağa,
Kapılır amansız, çılgın sazağa,
Sürüklenir naçar, ağlara doğru.

Bu onun gerçeği, alın yazısı,
Nakış olur dağa, taşa kazısı,
Aşık yüreğinin tatlı sızısı,
Soldan kucak açar sağlara doğru.

Ne çok bilinmezi taşır içinde,
Cevabı bulunmaz Çin'de Maçın'de,
Adeta hapsolür kendi hiçinde,
Adım adım kaçar çağlara doğru.

Tunga sen de gördün, kabul edersin,
Aşk ön alır, sen ardından gidersin,
Aşksız gönlü bu hayatta n'edersin,
Eriyip de akar yağlara doğru.

Tunga Eralp

Atatürk Destanı I

- Türk Milleti'ne tam bağımsız bir milli devlet hediye eden, İstiklâl Harbi'nin Komutanı, Cumhuriyetimizi kuran milli iradenin ulu önderi Gazi Mustafa Kemal ATATÜRK ve bu vatan mücadelesinde emeği bulunan bütün şehit ve gazilerimizin aziz hatırasına...
- Ruhları şâd, mekânları cennet olsun...

Hunlardan Osmanlı'ya,
İrili ufaklı daha nicesini küçük sayarak,
On altı büyük Türk Devleti'ni yazıyor tarih,
Çıkışlar kadar inişler de hafızalarımızda canlı ya,
Her yükselişi yine bir düşüşün kovaladığını saklayarak,
On yedi şanlı yükselişin günümüzdeki mağrur temsilcileriyiz, sarıh.

Türk'ün yükselişi Türk'ün ülküsü, her biri bir "milli şuur" öyküsü,
Ne zaman ki budun "titreyip dönmüş kendine", "öz"ünden almış ışığı,
İşte o gün Türk'ün hükmü yol almış, geniş geniş topraklara kök salmış,
Gürül gürül çağlayan ırmakların sesinden tatlı tatlı çağıldarmış türküsü,
Nerde bir Türk var şuurlu, fikri hür, irfanı hür, vicdanı hür, tam hürriyet aşığı,
Arşı titretirmiş ihtişamı, fethedermiş gönülleri, sanki değil gerçek sadece bir masalmış.

Uyan! Ey Türk! Titre ve dön özüne!
Ülkünü kaybedip de şuursuz cahil olma,
O ülkü ki, her güzel gününü sağlayan yoldur,
Yersiz, "kök"süz, mesnetsiz boş hayallere dalma,
Türk'ün yeniden tarih yapışının neferi ol, geç kalma,
Çabuk ol, gel katıl birliğe coşkuyla, milli safları doldur,
Cihana bir defa daha "nizam" vermeye hazır "Kızılma".

Teoman'dan Osman Gazi'ye,
Gönül tahtına oturmuş ulu "Kağan"lar emriyle and verip cihana hükmederek,
Sarsılmaz bir iradeyle adalet dağıtan Türk'ün "âleme nizam" verişini yazıyor tarih,
Ecdat ilham vermiş son şahlanışı "milli şuur"la örgütleyip Cumhuriyeti kuran Büyük
Gazi'ye,
Her iktidarın yıkılışını yine yozlaşarak "Türk milli benliği"nden uzaklaşmaya bağlı
adederek,
İstiklal Harbi'ni yöneten Başbuğ Atatürk işte o ulu "Hakan"lar zincirinin son
temsilcisidir, sarıh.

Bin sekiz yüz seksen bir yılında Selanik'te açmış gözlerini dünyaya aғam,
"Ali Rıza'dan olma Zübeyde'den doğma" üç katlı pembe evin bebeği Mustafa,
Yedi düvelin kışkacında şaşaalı günlerini çoktan geride bırakmış "hasta adam",
Osmanlı'nın emperyalist masalara meze yapıldığı yılların adam olacak çocuğu Mustafa,
Yaklaşan çöküşe dur diyerek yeniden yükselişi başlatabilmek adına aralıksız on yedi yıl
tam,
Cepheden cepheye verilen onlarca mücadelenin dahi subayı, hocasının "Kemal"i, Gazi
Mustafa.

Uyan! Ey Türk! Titre ve dön özüne!

"Türk olarak doğma"yı "hayattaki yegâne üstünlüğü" addeden ulu Türk,
Hayaliydi Türk'ün tarifsiz acılar çektiği o çöküş yıllarının ilanihaye son bulması,
İlla "çalışmalı" diyordu "irfan orduları" ki ancak durdurmak "mümkün" olsun inhilali,
Kendi sözünden tarifle ki kuşkusuz katıksız bir "milliyetperver"dir bilge önder Atatürk,
Bütün gayesiydi yüce "Türk Milleti"nin "muasır medeniyet"ler arasında bile yıldız olması,
Yoksa diyordu "Savaş meydanlarında kazanılan parlak zaferler" de yetmez yüceltmeye hilali.

Kürşad'dan İleriş Kağan'a,

Altı yüz seksen bir yılında bağımsızlıkla taçlanan kırk iki yıllık kara dönemde,
Hürriyet uğruna Türk'ün esarete karşı verdiği amansız mücadeleyi yazıyor tarih,
Bin dokuz yüz on dokuz yılı on dokuz Mayıs Pazartesi sabahı güneş gibi doğan
Samsun'a,
Gazi Mustafa Kemal Atatürk'te işte o aynı "milli ruh"tur ki yeniden can bulan hayati önemde,
Bütün milleti toparlamak suretiyle "milli birliği" sağlayarak prangaları söküp atabilmiştir, sarıh.

"Türk devletsiz, devletse başsız olmaz" şuuru temel "töz"dür milletin töresinde,
Milletin "ülkü birliği"nin sembolü "Kızıl elma" ülküsü ki "Başbuğ"un fermanıdır kuşkusuz,
Türk Türk'e gardaş oldu, yar, yaren, yoldaş oldu, birden fazla iseler biri mutlak "baş" oldu,
Düzeni böyle kurup böyle yaşayageldi, çağlar boyunca hep bu iradesiyle şan buldu yöresinde,
Tarihine yön veren her zaman bu kutlu aşktır ki sayesinde dünya Türk'ü görmedi hiç coşkusuz,
Ondandır ki alışkın olduğu üzere son karanlığı da parça parça edecek Atatürk gibi bir "baş" buldu.

Uyan! Ey Türk! Titre ve dön özüne!

"Bilge Kağan"lar, "Atilla"lar ve "Fatih"ler rahlesinden süzülerek gelmiş "töz"ümüz ki,
Sayesinde her badireyi, içine düşürüldüğü karanlığı ve kurulan her zalim tuzağı aştı Türk,
Kendisini kontrol altına alıp esir etme arzusuyla yanıp tutuşan hain bendlerden taşı Türk,
Milletimizin bekası, geleceğimizin teminatı ve istikbalimiz için hayati önemdedir "öz"ümüz ki,
Her defasında dağılan milleti toparlayıp ayağa kaldıracak çıktı bir evladı vatan Türk oğlu Türk,
Sonuncusu ebedi istirahatgâh Anıtkabir'de dualar ona cümlemizden Cennetmekân Gazi Atatürk.

Tunga Eralp

Atatürk I

Sevme be adam,
Sevme,
Zorunda değilsin.

Kendi beceriksizliğinin, hamlığının faturasını,
Başkasına yüklemek varken,
Şuursuzluğunun yıkıcı sonuçlarını,
Cehaletin havaya saçtığı,
Bizi çepeçevre kuşatan bu cinnet kokusunu,
İkinci bir deri gibi kuşanıp,
Saldır Atatürk'e,
Sana, kendisine küfredebilme hürriyeti sunduğu için,
En galiz lâf kırıntılarıyla kus kinini,
Ağza alınmayacak hakaretler yağdır,
Atam ne bilsin,
Ruhunda kölelik olduğunu,
Bıraksaymış seni işgalcilerin eline ağababaların gibi,
Hiç olmazsa elin gâvuruna ederdin o küfürleri tepene bindikçe,
Tabii açabilirsen ağzını,
Her şeyi hesaplamış, düşünmüş,
İşte bir seni gözden kaçırmış,
Hür bir vatan vermekle yanlış yapmış,
Hem cennet senin tapulu malın zaten,
Şokmazsın kapısından,
Öyle ya,
Çok büyük günahı.

Şimdi sorsam ne kötülük yaptı Atatürk sana,
Nedir derdin,
Sayar dökersin sayısız yalanı,
Kim bilir hangi lağım kokulu ağızdan kaptığın o engin(!) tarih bilginle,
Aklına bile gelmez araştırmak gerçeği,
Rabbin Kur'an'da aklını kullanmanı emretmişti,
Aklıyla hareket etmeyenleri pislik içinde bırakacağını bildirerek,
Hattâ sorumluluk bile yüklememişti akıl baliğ olmayana,
İşte Atatürk,
Kendisine bahşedilen o akli kullanan,
Vatanını Ehl-i Salip'e çiğnetmeyen,
Mabedinin göğsüne namahrem eli değdirmeyen,
Şehadetleri dinin temeli olan şu ezanların ebediyete kadar yurdunun üzerinde
inlemesini sağlayan,
Rabbinin "Dikkat edin, aldatıcılar sizi Allah(cc) ile aldatmasın." emrine binaen,
Zamanın ne kadar putu varsa birer birer yıkıp döken,
Ruhunu şeytana satmayan adam,
O Allah(cc) kulu,
Kâfir,
İşte sen,
Sana bahşedilen o büyük nimeti,
Onun vatanımızdan kovduğu iç ve dış bütün şer güçlere,
Ezip geçtiği hainlerin yeni nesil temsilcilerine,
Görüntüsü mü'min özü müşrik putlara teslim etmiş,
Şeytanla yatağa giren,

Burnu ...tan kurtulmayan,
Kılavuzu karga,
Akli kirada adam,
Sen kula kul,
Müslüman,
Öyle mi?

Doymak bilmeyen emperyalizm canavarının çantasına azık,
Sofrasına meze,
Ekmeğine katık olmuştun,
Tam yutmak üzereydi ki,
Kursağından çekti aldı Atatürk,
Hangi hazımsız midenin yemi olursan ol,
Ya sindirir seni çalkalaya çalkalaya,
Ya püskürtür, saçar ortalığa,
O midenin kendisi olamadıktan sonra,
Fark etmez çıksan da aya,
Hazmetmeyi de, sindirmeyi de ve zararlı olanı püskürtmeyi de bilen
İşte o mide olma fırsatını sundu sana Atatürk,
Kusmuk olmak istiyordun oysa
Kemre olmak da idare ederdi hani,
Özgürlük başa bela,
O yüzden,
Çok büyük günahı.

Aktif iyidir Atatürk,
Kur'an'ın "salih amel" tanımına girer yaptıkları,
Kişi kendi amelinden sorumludur,
Her kul gibi o da göçtü bu dünyadan zamanı gelince,
İyi ya da kötü,
Onun imtihanı tamamlandı,
Senin küfrün engel değil cennete gitmesine yani,
Kul beşerdir şaşar,
Vardır günahı elbette,
Lakin Yaradan Mevlâ sevdiği kulunu cennetine almak için vesileler yaratır,
Onun günahlarının mağfireti için vardır senin gibiler meselâ,
O yüzden devam diyorum,
Hakaretler yağdırmaya devam Atatürk'e,
Sen saldıracaksın ki Yüce Mevlâm onun cennetteki yerini "yevmen fe yevmen ali eylesin".

Sevme lazım değil,
Sevme,
Hem niye yorasın ki kalbini,
Değer mi bunca zahmete,
Bir fani için.

Sevme dedim ya,
Şevme be adam,
Aşık da olma zaten sen,
Malûm,
O da yüktür kalbe.

Tunga Eralp

Babam

Her tür şer güruhuna,
Hep sırt çevirdin babam,
Rahmet yağsın ruhuna,
Cennetmekân ol babam.

Düşmanındı muhannet,
Kılavuzundu sünnet,
Yakışır sana cennet,
Cennetmekân ol babam.

Haram işe girmedin,
Bize de yedirmedim,
Hiç söz, lâf getirmedin,
Cennetmekân ol babam.

Sözün senetti, senet,
Gerekmezdi hiç denet,
Hesabın açık ve net,
Cennetmekân ol babam.

Hep sevgiyle var oldun,
İyiliğe yâr oldun,
Övgüye mazhar oldun,
Cennetmekân ol babam.

Tek servetin Kur'an'dı,
Tertemiz bir imandı,
Ahlâk özün, mayandı,
Cennetmekân ol babam.

Hakk baki, varlık fani,
Her var ölümlü yani,
Dualar gani gani,
Cennetmekân ol babam.

Tunga Eralp

Bakış I

Bana baktı.

Takıldım,
Çarpınca ona.

Çarpan da bendim, aslında çarpılan da,
Ne var oldum ondan beridir,
Ne yaşadım galiba,
Ne de zaman aktı.

Acaba,
O an orada,
Fena halde diyorum.

Hoca mı bana taktı?

Tunga Eralp

Balon I

Balona benziyorsun,
Yokluğun geçici,
İhtiyaç duyulur, şişirirler süs için,
Keza varlığın da,
Bir kenarda unutulur sessizce,
Pusarsın.

Balona benziyorsun,
Gökkuşuğı gibi,
Kırmızı,
Turuncu,
Sarı,
Yeşil,
Mavi,
Mor,
Rengârenk,
İpini bırakırlar bencilce,
Uçarsın.

Balona benziyorsun,
İçin boş,
Dışın boş,
Büzerler ağzını daima,
Susarsın.

Balona benziyorsun,
İçin hava,
Dışın hava,
Fazla doldururlar bazen,
Patlarsın.

Tunga Eralp

Başbuğ'a

Karlı bir Nisan günü, yer ağlar gök ağlarken,
Bizler Ankara'daydık, o sabah erken erken,
Dua, tekbir yürüdük, hep beraber arkanda,
Hayırlarla yad ettik, biz seni sen giderken.

Yola çıktık Sdney'den, Köln'den, taa Washington'dan,
Toprak taşıdık sana, en ücra Türk yurdundan,
Karla abdest alarak avuç açtık Mevla'ya,
Söz verdik kendimize, yemin ettik ardından.

Madden Türk, manen İslam, bu bir kutlu fermandır,
İlim, irfan ve ahlak, hepsi bizde harmandır,
Yürekten biliyoruz, ülkümüz Kızılelma,
Bu davada yol Turan, rehber yüce Kur'an'dır.

Tunga der ki aşk bizde, ülkü, fikir, söz bizde,
Başbuğ'um sen öğrettin, Hakk'ı gören göz bizde,
İlay-ı Kerimetullah Davası işlenmiş ruhumuza,
Türk - İslam hamuruyla mayalanmış öz bizde.

Tunga Eralp

Başbuğ'a - Sen Gidince

Selâm sana Türk'ün şanlı Başbuğ'u,
Senden sonra tufan oldu yurdumda,
Zirveye dikmiştin kurt başlı tuğu,
Dağın yerle yeksan oldu yurdumda.

Türk yıldızı göğe ağmıştı senle,
Çeddimize rahmet yağmıştı senle,
Üstümüze güneş çağmıştı senle,
Şimdi hepsi noksan oldu yurdumda.

Türedi bir sürü elleri uzun,
Çoğu resmen bayrak tutanı yozun,
Toplum pençesinde esir uyuzun,
Milli servet talan oldu yurdumda.

Sen gittin ya bizde çöküş başladı
Her gelen gideni resmen taşıladı,
Kimi sana düşmanlığı aşladı,
Kin ve nefret mihman oldu yurdumda.

Hedefindi yapmak Türk'ü birinci,
Çoğalmıştı senle gücü sevinci,
Arşa yükselmişti Türklük bilinci,
Buharlaştı yalan oldu yurdumda.

Tunga Eralp

Bayrağa Saygısızlık: Ceza II

Cümle cihan bilsin ki; bayrak Türk'ün süsüdür,
Yükseklerde şakiyan özgürlük türküsüdür,
Yurdumun semadaki mukaddes örtüsüdür,

Bir Türk şehit olunca al bayrağa sarılır,
Onu hor tutan eller bir gün mutlak kırılır.

Türk milli namusuna el uzatan kereste,
Duyduk ki kudurmuşsun sana yasak adreste,
Zannetme ki cezadan tuttuk seni vareste,

Ne düşündün be gafil, tırmanırken göndere,
Merak etme hazırdır sana dişli cendere.

Türk milleti dostuna her daim kucak açar,
Lakin öfkesi şerttir, düşmana ateş saçar,
Hain, lain, uğursuz onu görünce kaçar,

Ne zannettin be cahil, bayrağı indirmeyi,
Bu millet iyi bilir haini sindirmeyi.

Bir sözüm var, yaz bunu, beynine yaz, hatırla,
Belki akıllanırsın anlatsak kırk satırla,
Olmazsa bir son fırsat sunarız kırk katırla,

Tunga der ki: Be hain, bayrağımdan uzak dur,
Deföl git vatanımdan! Nerde istersen kudur.

Tunga Eralp

Ben Buyum

Bir dilim ekmeğim var,
Bir yudum suyum,
Bir sana gardaş,
Bir bana,
Ben buyum.

Türk'üm,
Ceddimden yadigâr,
Değişmedi,
Değişmez asla huyum.

Belki değil dünyanın en güzel sabahı,
Yorgunuz belki alabildiğine,
Soğukta, zifiri karanlıkta,
Belki tonlarca enkaz altında,
Umudu bölüşürüz karlara bana bana,
Hep böyleydi,
Böyledir asil soyum.

Elimden ne gelirse,
Neye yeterse gücüm,
Bil ki hep yanındayım,
Belki enkazdan çıkaramam seni,
Merhem olamam yarana,
Nasılını henüz bilmesem de,
Ne bileyim,
Bulurum bir yol,
Yaparım işe yarar bir şey işte,
Bırakmam asla yalnız,
Koymam bir başına,
Belki sadece sesine ses,
Nefesine nefes olurum,
Sözüm söz,
An itibariyle canın ne çekerse,
Ben oyum.

Bir dilim ekmeğim var,
Bir yudum suyum,
Bir sana,
Bir bana,
Dedim ya gardaş,
Ben buyum.

Tunga Eralp

Besmele

Şüphesiz alemlerin Rabbi Rahman ve Rahim'dir,
Anlamayan kulun ahretteki hâli vahimdir,
Bu idrâk ile yola çıkanlar bilmelidir ki,
Hayırlı niyet "Bismillâhirrahmanirrahim"dir.

Tunga Eralp

Biçare I

Yağmurlar boşandı, gök yere indi,
Hava sis kuşandı, yük yere indi,
Felaket yaşandı, şok yere indi,
Dört bir yan buz kesti, toprak biçare.

Yağan yağmur sade yere yağmadı,
Gün dulundu, uzun süre ağmadı,
Hattâ güneş bile küstü, doğmadı,
Ay bulutta pustü, kıprak biçare.

Bir kızıl kıyamet koptu da gitti,
Sanki gök ağladı, yer dua etti,
O an cümle varın canına yetti,
Atları ter bastı, çaprak biçare.

Şükrolsun Rabb'ime hâlâ can sağım,
Bir an sanki çöktü başıma dağım,
Yele sele gitti, yıkıldı bağım,
Soğuk yeller esti, yaprak biçare.

Denizler kabardı, köpürdü, taşı,
Dalgalar yükseldi, surlardan aşdı,
Çok korktum, korkudan feleğim şaşdı,
Şerildim yerlere, yıprak biçare.

Tunga Eralp

Bir Asena'nın Vedası - Ganire Paşayeva

Bir yıldız uçmağa vardı,
Yer ağladı, göğ ağladı,
O bütün Türklüğe yârdı
Turan eller kan ağladı.

O bir güldü, bülbül sesli,
Kurt bakışlı, Türk nefesli,
Asenaydı aslı nesli,
Halk, önünde el bağladı.

Gezdi Turan illerini,
Çaldı alarm zillerini,
Çözdü bağlı dillerini,
Dört bir yan Türkçe çağladı.

Düşmana yumruk sıkılı,
Eledi kumu, çakılı,
Sayesinde yıllar yılı,
Yüreğimiz yağ bağladı.

Hep dosdoğru yolda durdu,
Hedefi gözünden vurdu,
Canından azizdi yurdu,
Ne korktu ne de yağladı.

Beraber çektik ayazı,
Hep gür çıktı hür avazı,
Her gün çaldı zafer sazı,
Türk kılıcını zağladı.

Çok ani oldu vedası,
Anı kaldı hoş sedası,
Her hâli, tavrı, edası,
Türk'e kazanım sağladı.

Hep didindi ince ince,
Bayrak oldu hür bilince,
Issız kaldık o gidince,
Türklük karalar bağladı.

Paşakızı can Ganire,
Senin şeref şan Ganire,
Bak öksüz vatan Ganire,
Feryadı yürek dağladı.

Tunga Eralp

Birlik I

Sen soldasın, ben ortada, o sağda,
Dostluğa hasretiz bu kanlı çağda,
Hain pusu kurmuş ovada, dağda,
Topyekûn yangın var şu bizim bağda,

Gel kardeşim gel verelim el ele,
Vatan bizim,
Devlet bizim,
Can bizim,
Birlikle çözülür her bir mesele.

Ne far keder ha şurdayız ha burda,
Faydası kaç kuruş bu güzel yurda,
Çöreklenmiş terör her bir çukurda,
Binlerce gedik var şu bizim surda,

Gel kardeşim gel duralım yan yana,
Toprak için,
Hava için,
Su için,
İrade koyalım dostluktan yana.

Yaşıyoruz sanki bir garip halda,
Gözümüz yok ne parada ne malda,
Karga yuva yapmış en yüce dalda,
Bir dolu hain var şu bizim falda,

Gel kardeşim gel olalım beraber,
Şevda ile,
Ülkü ile,
Aşk ile,
Bir olmaktır bize en güzel haber.

İstersen şöyle bir gözünü yum da,
Gör ki vakit var mı gezmeye kumda,
Besbelli belirdi yakına zumda,
Garip gölgeler var şu bizim mumda,

Gel kardeşim gel ısrar et dirlikte,
Dostluk diye,
Saygı diye,
Barış diye,
Tüm cihana haykıralım birlikte.

Tunga Eralp

Birlikte Daima

Ey evladı vatan! Bu çağrım sana,
Efsane Ağrı'dan tek tek her cana,
Uludağ, Erciyes, Nemrut, Süphan'a,
Ilgaz, Cilo, Kaçkar hatta Hasan'a,

Hedef yapıp varılmalı zirveye,
Birlikte daima büyük Türkiye.

Bir elin nesi var, ikinin sesi,
Sevgidir birliğin özü, nüvesi,
İnsanın dostlarla artar hevesi,
Sevdikçe daha da gelir sevesi,

Kardeşlik duygusu siner ülkeye,
Birlikte daima büyük Türkiye.

Bir beraber olmak için özüdür,
Dost dostunun sırtındaki gözüdür,
Eli, ayağıdır, gülen yüzüdür,
Sevgi bu hayatın temel tözüdür,

Her birey muhtaçtır içten ilgiye,
Birlikte daima büyük Türkiye.

Vatanın sahibi biz hepimiziz,
Havayız, toprağız, taşız, deniziz,
Her çeşit hatadan, kirden temiziz,
İmanda, irfanda, ruhta aziziz,

Layığız en güzel dile, sevgiye,
Birlikte daima büyük Türkiye.

Sivas madımağı, Konya'nın tuzu,
Amasya elması, Antalya muzı,
Afyon kaplıcası, Ağrı'nın buzu,
Devadır dertlere dostun omuzu,

Her dost benzemeli ulu bilgeye,
Birlikte daima büyük Türkiye.

Gönüllerde aynı sevda yaşarsa,
Eller uzanırsa Muğla'dan Kars'a,
Bir olursa Maraş, Hakkâri, Bursa,
Hele bu muhabbet yurdu sararsa,

Güzellik yayılır bütün gövdeye,
Birlikte daima büyük Türkiye.

Dost olan taşımaz kiri, çamuru,
Yanlışta ısrarda olmaz umuru,
Sevgiyle yoğrulur birlik hamuru,
Besler kıvamını Rahmet yağmuru,

Mayası can verir milli ilkeye,
Birlikte daima büyük Türkiye.

Bırakıp güzeli, dosta yarlığı,
Ne diye seçeriz ihmalkârlığı,
Yaradan'ın lütfu onca varlığı,
Paylaşsak hiç kimse çekmez darlığı,

Bütün bu hasletler bize hediye,
Birlikte daima büyük Türkiye.

Komşu aç, kendi tok yakışmaz bize,
Peygamber öğüdü bu hepimize,
Güç verir şuuru her birimize,
O ruh ki dünyayı getirmiş bize,

Yaşattıkça döner gerçek bilgiye,
Birlikte daima büyük Türkiye.

Gönülden yardım et muhtaç olana,
El uzat kimsesiz, yurtsuz kalana,
Destek ol dertlere çare bulana,
Ne mutlu bu işte görev alana,

Bu duyguyla bakılmalı çevreye,
Birlikte daima büyük Türkiye.

Yoksunluğu ancak bilenler anlar,
Tanır bu sancıyı yoksul olanlar,
Kimsesiz kalmaya mecbur mu canlar,
Yalnızlığa mahkûm değil insanlar,

Sevgisizlik edilmeli tasfiye,
Birlikte daima büyük Türkiye.

Her kim ki "sevgidir rehberim" derse,
Herkes için hak davası güderse,
Sebat edip doğru yolda giderse,
Dosdoğrudur ne söyler, ne ederse,

Adil düzen set çekmeli eğriye,
Birlikte daima büyük Türkiye.

Sevgiden güç alır dostluk ateşi,
Kaynaştırır bütün evi, evdeşi,
Ne zaman ki sever kardeş kardeşi,
O vakit yükselir Türk'ün güneşi,

Sevdası büyüyüp döner ülküye,
Birlikte daima büyük Türkiye.

Bir bak tarihine, yazar orada,
Ne zaman birlik var, zafer sırada,
Havada, denizde ve de karada,
Kimsenin emeği kalmaz arada,

Katılmalı herkes kutlu yengiye,
Birlikte daima büyük Türkiye.

Bir zamanlar heybetli bir aslandık,
Ne güneşler gördük, yağdı, ıslandık,
Kötü günde sarp dağlara yaslandık,
Sonra yine hep beraber hırslandık,

Dön bir bak gururla şanlı maziye,
Birlikte daima büyük Türkiye.

Ey evladı vatan! Çok yaşa, var ol,
Uğruna can veren ceddine yar ol,
Şükret Yaradan'a, şen, bahtiyar ol,
Çok çalış, yurduna gel şehriyar ol,

Hizmetin layıktır her tür övgüye,
Birlikte daima büyük Türkiye.

Tunga Eralp

Boşu Boşuna

Evladım sözüm sana, nasihat anlayana,
Cennet yalandan kaçıp hileden yanlayana,
Boyun eğme devleti soyup talanlayana,
Hırsızlara kul köle olma boşu boşuna.

Kulak ver bu çağırma, aklını devşir başa,
Ameli salih eyle, nefsi izzetle yaşa,
Ram ol Hakk buyruğuna, vurma baltayı taşa,
Cehennem ateşine yanma boşu boşuna.

Hiçbir zaman öykünme şu ahlaksız düşküne,
Tamah edip özenme lebiderya köşküne,
Köle olup namına şeyh denilen üşküne,
Kul olmayı kurtuluş sayma boşu boşuna.

Saltanat kayığına binme asla zalimin,
Feyz al ferasetinden, irfanından alimin,
Bakıp da duruşuna sessiz sakın halimin,
Güdülecek koyunum sanma boşu boşuna.

Darlıkta ve bollukta Hakk için infak eyle,
Yoksulları doyurup Yaradan'a şükreyle,
Öfkeni yut dâima, kusurları affeyle,
Bir masumun ahını alma boşu boşuna.

Aç bir mazlum görürsen ortak eyle tostuna,
İzzeti ikram ile iltifat et dostuna,
Dosdoğru ol işinde, girme çakal postuna,
Hakk dururken batıla sapma boşu boşuna.

Vatan düşmanlarıyla girme asla kol kola,
Hak yolun yolcusu ol, sapma hiç sağa sola,
Vakit hareket vakti, sen de hemen çık yola,
Hedefinden geriye, kalma boşu boşuna.

Tunga Eralp

Cüce Deve

Cüce deve oynar idik okulda,
Sıraya çökünce cüce olurduk,
Mutlu, mesut anlar kalmış akılda,
Ayağa kalkınca deve olurduk.

Meraklıydık her bir şeyi sorardık,
Çerde çöpte bile mana arardık,
Çocuktuk, elbette hayâl kurardık,
Büyüyüp gelin ve güve olurduk.

Yıllar geldi geçti, büyüdük hamdan,
Elbette boyumuz aşmadı damdan,
Değişen dünyayı seyrettik camdan,
En fazla üç arşın düve olurduk.

Kendimize özgü bir dünya kurduk,
Hayâli hedefi göbekten vurduk,
Kenar, köşe hep kıyılacak durduk,
Sandığa girince güve olurduk.

Ezbere iş yaptık, hep akıl aldık,
Ancak kullanmakta sınıfta kaldık,
Üretmek zor geldi, biz fikri çaldık,
Akletseydik fikre nüve olurduk.

Sokma akıl yedi adımda bitti,
Faydası üç günde yok oldu, yitti,
Cehalet oyunun dışına itti,
Kalsaydık biz anca yave olurduk.

Üç beş vardı yol gösterecek alim,
Ne uyduk onlara ne yaptık talim,
Aksine saldırıp ettik mezalim,
Kan emici çirkin büve olurduk.

İşte böyle dostlar, geldik bu yaşa,
Olmadık işleri getirdik başa,
Kader mi, yok değil, yok sümme haşa,
Hiç olmazsa doğru yolu bulurduk,
Her bir şeyi seve seve olurduk.

Tunga Eralp

Çanakkale Ruhü

"Bir kutlu destan, oğul!" diye gururla anlattığı gibi eskilerin,
"Müslüman Türk'ün amansız varlık yokluk mücadelesiydi Çanakkale,
Çeliğe, demire karşı ete, kemiğe bürünen yiğit çerilerin,
Canları bahasına savundukları kutsal kalesiydi Çanakkale."

Cennetmekân Atatürk'ün komutasında, makus talihini silmeye,
Karşı durmaya hazır, her kim kalkışırsa bu aziz vatani bölmeye,
Binlerce nur yüzlü yiğit, tereddütsüz yeminli bu uğurda ölmeye,
Kahraman serdengeçtilerin şehadet mukavelesiydi Çanakkale.

Her gece aç biilaç yokta, yoksunlukta civan gibi barındı Mehmet,
Her sabah yıkandı şehadeti bekleyen kurban gibi arındı Mehmet,
Son namaz, son dua, son hücum derken, ak temiz libasa sarındı Mehmet,
İşte o Mehmet'in düşmana tavizsiz mukabelesiydi Çanakkale.

Türk'ün sarsılmaz imanı tam bir hayranlık yaratmış dünyanın gözünde,
İşte o ruh öyle kutsal bir milli şuuru barındırır ki özünde,
En yüksek ifadesini bulmuş Akif'in o muhteşem sözünde,
"Bir hilâl uğruna batan" parlak "güneşler" silsilesiydi Çanakkale.

Küffar alçaklığına tarih şahittir, milletimin canına yettiler,
Mehmetçik'in direnci karşısında yenildiler, yıkıldılar, bittiler,
"Geldikleri gibi giderler!" demişti Ulu Önder Atatürk, gittiler,
Türk'ün, zulmü Nar-ı Cehennem'e gönderme, iskelesiydi Çanakkale.

Ey, hür dünya! Açıkça gördün işte, Türk'ün milli şiarı, ruhu budur,
Zaman değişir amennâ, lâkin anla artık bu kadim Türk duruşudur,
İster kız; çat kaşını, ister bağır; yırt kıcını, hattâ dilersen hepten kudur,
Türk'ün, kendini bilmezlere, değişmez muamelesiydi Çanakkale.

Biz Türk'üz, Türk yurduna, Tanrı misafiri sefalar getirir, hoş gelir,
Ziyarete gelenin başımız üstünde yeri var, muhabbetten coş gelir,
Lâkin haine, zalime, bozguncuya karnımız tok, ne yapsalar boş gelir,
Türk'ün, bu dünya nizamına, bir büyük müdahalesiydi Çanakkale.

Tunga Eralp

De Get Bela I

De get bela,
De get artık başımdan,
Sulu sepken kargın ettin sen beni,
Ne istedin ekmeğimden aşımdan,
Genç yaşımda argın ettin sen beni.

Zulüm ettin,
Resmen yaktın başımı,
Yıktın, akim kıldın her uğraşımı,
Zehir ettin kursağımda aşımı,
Helâl aş dargın ettin sen beni.

Ben sana küskünüm,
Ahım var sende,
Zebun etti hayat beni sayende,
Nedir derdin,
Alacağın ne bende,
Her hayâle kırgın ettin sen beni.

De get bela, de get,
Kastın ne bana,
Savurdun külümü,
Serdin yabana,
Ne kazandın,
Değdi mi bu çabana,
Hazanlara sargın ettin sen beni.

Tunga Eralp

De Get Bela II

De get bela,
Çek elini yakamdan,
Boş ver,
Bir araya gelemesinler,
Denk al ayağını,
Çekin şakamdan,
Denk al ki zalimler gülemesinler.

Tunga Eralp

Demlenmek I

Bu sevda uğruna kırk yılı aşkın,
Pişerek demlendim, sırrım bu benim,
Zehir bile olsa badesi aşkın,
İçerek demlendim, sırrım bu benim.

Şu kalbim kaç defa çıktı yerinden,
İhanetler sarstı beni derinden,
Onlarca kez feleğin çemberinden,
Geçerek demlendim, sırrım bu benim.

Ülkü adlı yâre bağlandım erken,
Peşinde dolandım yıllar geçerken,
Ha bugün, ha yarın vuslat beklerken,
Donarak demlendim, sırrım bu benim.

Yüreğimdeki aşk sığmaz içime,
Tutar beni sokar türlü biçime,
Asla izin vermez başka seçime,
Kanarak demlendim, sırrım bu benim.

Artık hiç kimseye eyvallahım yok,
Kuru lâfa, boş vaade karnım tok,
Düşman değil, dost kazığı hem de çok,
Yiyerek demlendim, sırrım bu benim.

Hiçbir gün olmadı gözümde perde,
Aklım başımdaydı, ayağım yerde,
Bu dava uğruna başımı derde,
Sokarak demlendim, sırrım bu benim.

Her gece ateşe yandım da yandım,
Kötü rüya görüp görüp uyandım,
Umut edip, acılara dayandım,
Çekerek demlendim, sırrım bu benim.

Ne sağda oturdum ne yattım solda,
Yürüdüm daima Türk'e has kolda,
Menzile varmayıp çok kaldım yolda,
Durarak demlendim, sırrım bu benim.

Bin bir umut ile geldim bu yaşa,
Ve asla olmadım aleme maşa,
Lâkin pek çok kere ayağım taşta,
Vurarak demlendim, sırrım bu benim.

Bu kara sevdaya yüreğim harman,
Aradım her yerde derdime derman,
Yüksek rakımlardan bir kutlu ferman,
Umarak demlendim, sırrım bu benim.

Hep dost seçtim adamların hasını,
Onca şehit verdim, tuttum yasını,

Her acıda yüreğimin pasını,
Silerek demlendim, sırrım bu benim.

Canım yandı hep riyadan, nifaktan,
Geçtim nice nice kanlı şafaktan,
Her sabah umutla aynı ufuktan,
Doğarak demlendim, sırrım bu benim.

Onca şey yaşadım Allahu alem,
Bilmem ki yazmaya yeter mi kalem,
Vız gelir ne yapsa, netse elalem,
Diyerek demlendim sırrım bu benim.

Bu sevdanın adaleti şanında,
Zalimlere tepki koydum anında,
Karanlığı kendi habis kanında,
Boğarak demlendim, sırrım bu benim.

Ben, her daim sadık oldum deynime,
Yağlı kurşunları yedim beynime,
Acıları deri gibi eynime,
Giyerek demlendim, sırrım bu benim.

Çok defa yıkıldım, oldum biçare,
Bu sevdada mahpus kaldım ne çare,
Hiç gönül koymadım o nazlı yâre,
Överek demlendim, sırrım bu benim.

Yıkıldığım oldu, yandığım oldu,
Sahtekâr yüzlere kandığım oldu,
Hayatı cehennem sandığım oldu,
Yanarak demlendim, sırrım bu benim.

Doluya çok koydum, lâkin almadı,
Boşa meyleydim, o hiç dolmadı,
Kara günüm kararıp da kalmadı,
Ayarak demlendim, sırrım bu benim.

Başa geldi onca dert, onca çile,
Ancak hiç olmadı işimde hile,
Söz oldu, lâf oldu, düştüm hep dile,
Susarak demlendim, sırrım bu benim.

Kurşun yedim, delik deşik şu bağrım,
Ne yapsam, ne etsem dinmedi ağrım,
Dinle, ey sevgili, sana bu çağrım,
Severek demlendim, sırrım bu benim.

Bu sevdanın dünü, günü, yarını,
Yaşadım anbean ahuzarını,
Söndürmeye cehennemın narını,
Yağarak demlendim, sırrım bu benim.

Bu hâl, başka bir hâl, hâllenen bilir,
Bağı burcu burcu güllenen bilir,
Sevdası yürekte küllenen bilir,
Gönerek demlendim, sırrım bu benim.

Bu hâl, bir kemale ermişlik hâli,
Hakikat bağına girmişlik hâli,
O bağdan hikmeti dermişlik hâli,
Dererek demlendim, sırrım bu benim.

Ben Türk'üm, Türk! Sevdam da bu ülküm de,
Ülkücüyüm, Türklük yaşar ülkümde,
Hain, soysuz barındırmam mülkümde,
Ezerek demlendim, sırrım bu benim.

Tunga Eralp

Demlenmek II

Ben ülkümde sabit gördüm vefayı,
Dosta muhabbette buldum sefayı,
Bu dava uğruna her tür cefayı,
Gece gündüz çeke çeke demlendim.

Türk'üm, bu cihanda tükenmez derdim,
Nice acılara göğsümü gerdim,
Haksızlığa karşı dururum, merdim,
Bu şuurla çeke çeke demlendim.

Yolum uzun, git git biter değil ki,
Müşkülüm çok, hemen gider değil ki,
Yüküm ağır, pamuk şeker değil ki,
Hep yokuşa çeke çeke demlendim.

Bilen bilir hürdür aşık yüreğim,
Sevdam için sızlar burun direğim,
Söz dinlemez kayığımda küreğim,
Bir ters bir düz çeke çeke demlendim.

Dar gelir eynime mintanın yeni,
Çeksem genişlemez, uzamaz eni,
Yere doğru iter kaderim beni,
Ben yukarı çeke çeke demlendim.

Bence bu bendeki alın yazısı,
Hiç olmadım filançanın tazısı,
Türklüktür varımın yürek sızısı,
Öz aslıma çeke çeke demlendim.

Her işimde canlı tutup fendimi,
Türklük şuuruyla yaptım bendimi,
Soysuzlardan hep kolladım kendimi,
Uzaklara çeke çeke demlendim.

Tunga Eralp

Dış Minnaklar

Karbeyazdan bile akız,
Her gūnahtan pirūpakız,
Ağzımızda aynı sakız,
Suçlu belli "dış minnaklar."

Çiğner dururuz cak cak cak,
Tempo vururuz tak tak tak,
Alkış tutarız şak şak şak,
Hain belli "dış minnaklar."

Döviz uçar, "dış minnaklar,"
Fırsat kaçar, "dış minnaklar,"
Borsa s.çar, "dış minnaklar,"
Haçlı belli "dış minnaklar."

Şimdi sorsam yıkıntı ne,
Ekonomik sıkıntı ne,
Sebep olan takıntı ne,
Cevap belli "dış minnaklar."

Hainleri besleyen kim,
Allı pullu süsleyen kim,
Her güzele pisleyen kim,
Cevap belli "dış minnaklar."

Zalimleri kayıran kim,
Mazlumlardan ayıran kim,
Kemikten et sıyıran kim,
Yutan belli "dış minnaklar."

Vatanın sahibi millet,
Milletti ettiler illet,
Sevilmeyen herkes zillet,
Yazan belli "dış minnaklar."

Teröristler dağda azar,
Vatana ihanet yazar,
Türk'e her gün kuyu kazar,
Kazan belli "dış minnaklar."

Türk yürekten Türk olandır,
Yüreksiz Türk hep yalandır,
Zaten Türk değil yılandır,
Sokan belli "dış minnaklar."

Deli desen deli değil,
Veli desen veli değil,
Sebep seher yeli değil,
Esen belli "dış minnaklar."

Ey Türk! Kalk ayağa! Uyan,
Gör her şeyi ayan beyan,

İşin çok zor gardaş dayan,
Soyan belli "dış minnaklar."

Kar yağdı bak dağlarına,
Kıran vurdu bağlarına,
Türk'ü zehir ağlarına,
Sokan belli "dış minnaklar."

Her fırsatta tuzak kuran,
Hep mazlumdan hesap soran,
İhanete kafa yoran,
Mihrak belli "dış minnaklar."

Gemi delik, dümen yatık,
Ekonomi resmen batık,
Millet zor buluyor katık,
Hırsız belli "dış minnaklar."

Özde namussuz ve kindar,
Var bir sürü sözde dindar,
Yaparlar her işi mundar,
Arsız belli "dış minnaklar."

Haram nedir, neye denir,
Hangi sofralarda yenir,
Günahı kime yüklenir,
Cevap belli "dış minnaklar."

Merak ettim kim namuslu,
Ahlâklı, edepli, uslu,
Seçemedim her yan puslu,
Sebepler belli "dış minnaklar."

Lâfta, sözde benden milli,
İşleri hep çetrefilli,
Ellerle oynaşır zilli,
Oynaş belli "dış minnaklar."

Yürür bir namussuz düzen,
Mazlumu, garibi ezen,
Dışlanır bu sırrı çözen,
Yafta belli "dış minnaklar."

Bakmayın "minnak" dememe,
Lâfı, sözü süslememe,
İmkânı yok beslememe,
Doymaz belli "dış minnaklar."

Şöyle tarihe bir baktım,
Hemen ham gerçeği çaktım,
Mermiyi namluya taktım,
Düşman belli "dış minnaklar."

Tunga Eralp

Dış Ses I

Bir çok niyazım var diyeyim hele,
Ne gelirse Hakk'tan hoş safa gele,
Ya Bismillah! İşlerimiz rastgele,
Tanrı yoksul yaratmasın,
Gelen gün gideni aratmasın,
Dert gelmesin hiç bir başa,
Ayaklar değmesin taşta,
Kul olmasın kula maşa,
Dinsin sen ben atışması,
Bitsin çıkar çatışması,
Kolay olsun borç ikrazı,
Alan razı,
Veren razı,
Çalışalım bazı bazı,
Lakin iş çok, yetsin azı,
İhtiyaç ne, tam o kadar,
Herkes için yeter miktar,
Para olsun elin kiri,
Sevindirsin her fakiri,
Cümbüşle geçelim yazı,
Damaklarda kalsın hazı,
Sohbet, muhabbet maksatlı,
Buluşalım tatlı tatlı,
Dostlar gelsin aramıza,
Neşe katsın soframıza,
Gelen mutlu,
Giden mutlu,
Göğüm olmasın bulutlu,
Fikrim gelişsin umutlu,
Tüm bayramlar olsun kutlu,
Yalan, dolan, hile bitsin,
Zalimler defolup gitsin,
Kavga, dövüş, çile niçin,
Son verilsin Allah(cc) için,
Nimetler yeter herkese,
Katılalım bu kermese,
Kimse kimseyi yermese,
Asla bir zarar görmese,
Kimse kimsenin dilinden,
Düşenin tutup elinden,
Destek olsak tam belinden,
Teşekkür mukabilinden,
Dua dökülse dilinden,
İşte böyle adım adım,
Sarsın cihanı muradım,
Ben hep sevgiyi aradım,
Çok değil ki istediğim,
Rabb'imden hep dilediğim,
Seven sevdiğini alsın,
Benim "Öz"üm bana kalsın,
Amin.

Tunga Eralp

Dilek I

Kadir Mevla'm senden bir dileğim var,
Yarelerim iyileştir tez elden,
Geçmişimde dolu dolu hüznün var,
Geleceğim güzelleştir tez elden.

Derdim birken iki oldu, üç oldu,
Bunca derde dayanması güç oldu,
Betim benzim attı, cemalim soldu,
Bana sabır ihsan eyle tez elden.

Ya Rab! Ruhumdaki keder, sıkıntı,
Ne tarafa dönsem her yer yıkıntı,
Bilemedim belki bende takıntı,
Esenliğe vasıl eyle tez elden.

Böğrüme saplanan bunca ağrısı,
Eledim, eledim, bitmez eğriyi,
Ben bir türlü bulamadım doğruyu,
Hak yolunu nasip eyle tez elden.

Çektiğim acılar, çileler, zulüm,
Yandı ateşlere, uçuşur külüm,
Aklım başa devşir gelmeden ölüm,
Hidayeti nasip eyle tez elden.

Acı çeke çeke, gündüz ve gece,
Sayrısı giyindim hep hece hece,
Her dakikam azap, kahr, işkence,
Dertlerime şifa eyle tez elden.

Tunga Eralp

Din Bezirgâni

Her köşe başına kurar zaviye,
Din alır, din satar, tapar raviye,
Kırmızı turnusol gibi maviye,
Renkten renge döner din bezirgâni.

Utanmadan yayar tekkeye postu,
Kartvizit bastırıp yazar "Hakk Dost(!)u,"
Unvanı da müthiş; cennetin "host"u,
Her fırsatı dener din bezirgâni.

İster herkes olsun kendine kani,
Şirkin her çeşidi adamda gani,
Bana göre tuttuğu yol şeytani,
Her kuytuda siner din bezirgâni.

Şeyhi olmayanın şeyhi şeytanmış,
Şeyhi olan ne yanmış ne aldanmış,
Hattâ hattâ hep cennette mihnanmış,
Fetva fetva gönder din bezirgâni.

Adı sanı değişir bölge bölge,
İnsanlara çöker hep gölge gölge,
Masallar anlatır bak bilge bilge,
Bir yanar bir söner din bezirgâni.

Tunga Eralp

Dua - Tanrı Türk'ü Korusun

Türk'ün tarihi dolu pek çok şeref ve şanla,
Uygarlıklar kurulmuş ilim, ahlâk, irfanla,
Nice kutlu zaferler kazanılmış imanla,
Ya Rabb! Sen koru Türk'ü, bekle, sakla, bağışla.

Türk'ün asil kanıdır toprağa değer katan,
Kanıyla suladığı yer olur Türk'e vatan,
Ancak huzura erer altında şehit yatan,
Ya Rabb! Sen koru Türk'ü, bekle, sakla, bağışla.

Kutlu Turan Ülküsü Başbuğ'un buyruğudur,
O emri kim verirse o Türk'ün Başbuğ'udur,
Her bir ülkülü yürek ardındaki tuğudur,
Ya Rabb! Sen koru Türk'ü, bekle, sakla, bağışla.

Turan yurtları tek tek Türklüğün harmanıdır,
Birlik ve beraberlik dertlerin dermanıdır,
Ülkümüz Kızılma Başbuğ'un fermanıdır,
Ya Rabb! Sen koru Türk'ü, bekle, sakla, bağışla.

Altı yüz otuz dokuzun o kutlu Mayıs'ında,
Kürşad kırk çerisiyle cenkte Vey kıyısında,
Bir bir gittiler lâkin, eksik yok sayısında,
Ya Rabb! Sen koru Türk'ü, bekle, sakla, bağışla.

Afşın Anadolu'da, akın üstüne akın,
Yanılıp da önüne engel düşmeyin sakın,
Ondaki asalete, vakur duruşa bakın,
Ya Rabb! Sen koru Türk'ü, bekle, sakla, bağışla.

Ağustos bin yetmiş bir, hem gencecik yaşında,
Alparslan Malazgirt'te ordusunun başında,
İzi var vatanımın toprağında, taşında,
Ya Rabb! Sen koru Türk'ü, bekle, sakla, bağışla.

Yıl bin dört yüz elli üç, kutlu bir Mayıs daha,
Sultan Mehmet atını sürdü, kaldırdı şaha
Elde bayrak, surlarda Hasan göründü aha,
Ya Rabb! Sen koru Türk'ü, bekle, sakla, bağışla.

Mayıs'ın on dokuzu bin dokuz yüz on dokuz,
İşgal altında vatan, tükendik sanki, yokuz,
Samsun'dan Atatürk'le yükselen kutlu okuz,
Ya Rabb! Sen koru Türk'ü, bekle, sakla, bağışla.

O günün şartları zor perişan Türk'ün hâli,
Düşmanla savaşmaya kalmamış hiç mecali,
Dertlerine ilgisiz kalmış devlet ricali,
Ya Rabb! Sen koru Türk'ü, bekle, sakla, bağışla.

İşte o zor gününde güneş Samsun'dan doğmuş,
O güneşin ışığı kör karanlığı boğmuş,

Bu gelen Gazi Paşa, o beklenen Başbuğ'muş
Ya Rabb! Sen koru Türk'ü, bekle, sakla, bağışla.

Başbuğ başa geçince millet almış yürümüş,
Ne korkmuş ne çekinmiş ne de ayak sürümüş,
İşgalci alçakları öne katmış, kürümüş,
Ya Rabb! Sen koru Türk'ü, bekle, sakla, bağışla.

Kaldı mı hiç şahidi o günkü kederlerin,
Can verip yurt vermeyen gazi, şehit erlerin,
Bu toprağı bizlere yurt yapan zaferlerin,
Ya Rabb! Sen koru Türk'ü, bekle, sakla, bağışla.

Yıl iki bin yirmi üç, yine başımız darda,
İşler hep sarpa sardı, milletim ciddi zorda,
Hainler ihanetin izini gizler karda,
Ya Rabb! Sen koru Türk'ü, bekle, sakla, bağışla.

Başımızda bela çok, kuşatıldık dört yandan,
Vampir sürüsü gibi hepsi beslenir kandan,
Vazgeçer sanıyorlar bizi aziz vatandan,
Ya Rabb! Sen koru Türk'ü, bekle, sakla, bağışla.

Gücünden sarhoş olmuş eli kanlı güruhu,
Kendi karanlığında boğacak Türk'ün ruhu,
Zalim nereden bilsin bizi biz yapan ruhu,
Ya Rabb! Sen koru Türk'ü, bekle, sakla, bağışla.

Ey Türklüğün düşmanı, zulmün yanına kalmaz,
Bir kalkarsak ayağa, şaşarsın aklın almaz,
Türk olmak bir şereftir, şereften taviz olmaz,
Ya Rabb! Sen koru Türk'ü, bekle, sakla, bağışla.

Tunga Eralp

Dua VI

Ya Rabb! Her hâlimiz ayandır sana,
Akan gözyaşını dindir garibin,
Hak, adalet, huzur getir vatana,
Üstünden bu zulmü kaldır garibin.

Kulun ayağına değdirme taşı,
Eli ekmek tutsun, kaynasın aşı,
Şen olsun hanesi, sağ olsun başı,
Kerem et, yüzünü güldür garibin.

Bizi mahcup etme gavim gardaşa,
Fırsat verip zebun etme yandaşa,
Türklüğü seveni seç getir başa,
Kara talihini döndür garibin.

Sevgidir insanın en büyük varı,
Bırakma sevgisiz, gösterme narı,
Deva ol derdine, kes ahuzarı,
Yürek yangınını söndür garibin.

Tunga Eralp

Dünya Hâli

Yandım harlı ataşlara,
Başımı vurdum taşlara,
Girdim türlü uğraşlara,
Gönül çalmaya çalmaya.

Muhabbetten coş geliyor,
Rengi, tadı hoş geliyor,
Gayrı her şey boş geliyor,
Huzur bulmaya bulmaya.

Bülbül türkü söyler güle,
Aşkını getirir dile,
Uğruna çeker çok çile,
Gülü solmaya solmaya.

Yaşanacak çok günler var,
Hatırlanacak dünler var,
Verecek hoş ödünler var,
Gönül almaya almaya.

Yiğit sevdaya düşünce,
Alır onu bir düşünce,
Hep hayâl kurar düşünce,
Aşkla dolmaya dolmaya.

Ömür dersin gelir geçer,
Her kul Hakk şerbeti içer,
Mutlak ektiğini biçer,
Rahmet bulmaya bulmaya.

Hayat fani, ölüm ani,
Gelmez giden, göster, hani,
Ancak yoktur hiçbir mani,
İbret almaya almaya.

İflah olmaz yoldan sapan,
Dünyayı cehennem yapan,
Gel gayret et Hakk'a tapan,
Bir kul kalmaya kalmaya.

İnsan suretinde geldik,
İdrâk ile varı bildik,
Sanma ki memur edildik,
Kaçıp yılmaya yılmaya.

Ey kul reddet dalaleti,
Yok et kara cehaleti,
Gel uğraş ver adaleti,
Hakim kılmaya kılmaya.

Dünya kula sınav yeri,
Tek tek toplanır her veri,

Böyle yazılır kaderi,
İnsan olmaya olmaya.

Tunga Eralp

Düſer I

Karlar düſer,
Bir fırtına kopar, tipi bastırır,
Göz gözü görmez düſen tanelerden,
Eſlik eden rüzgârın uğultusu ninni gibi gelir kulağına,
Yanında sevdiklerin,
Sen sıcacık yuvanda huzurlu,
Elin sevdiğinin elinde, ayağın sıcak,
Karnın tok, sırtın pek,
Ne güzeldir seyretmek,
Yumuſacık nağmeler de eſlik ediyorsa o büyülü ana hele,
Kim sevmez ki karı,
Diyecek yok keyfine.

Karlar düſer,
Bir fırtına kopar, tipi bastırır,
Göz gözü görmez düſen tanelerden,
Eſlik eden rüzgâr nefesi, uğultusu sesi boğar, sağır olur kulaklar,
Vatan görevi beklemez lâkin,
Biz güvende olalım diye,
Mehmetçik vatan savunmasında,
Sarıkamyş'ta, Hakkâri'de, Edirne'de, Kars'ta, Kayseri'de, Bursa'da,
Uzak uzak diyarlarda, sınırlarımızın dışında hattâ,
Nöbette olanı da var, dağ, bayır gezeni de,
Kiminin akli yavuklusunda, kimi ailesini hayâl eder,
Bazısı türkülere döker hasretini,
Ŗiirlerle ısınır bir kısmı,
Can nasıl dayanır ki bu insafsız soğuşa başka,
Bedeni ısınmaz kalbi üſüyenin,
Ağustos sicağında bile donar soğuktan.

Karlar düſer,
Bir küçük kıyamet kopar,
Göz gözü görmez,
Tutmaz olur eller, donar ayaklar,
Rüzgârın ölüm ſarkısına inat,
Bir türkü tutturur evladı vatan,
"
...
Ŗu yağın kar değıl başıma konan,
Rabbimin nurudur sen bana inan,
Üzülmesin anam, babam, can, canan,
Biz vatan aşkına serden geçenisiz,
Anadan, atadan, yârdan geçenisiz,
Muradımız can katmaktır toprağı,
Bu uğurda Hakk ſerbeti içenisiz,
"

...
İstisnasız hepsi ölmeye hazırdır vatan uğruna,
Elbette aslolanın yaşamak olduğunu idrak ederek,
Ölmek ya da öldürmek değıldir askerlik,
Hayatta kalmak ve hayatta tutmaktır aslında,
Öyle ki bir dakika önce can dostunu,
Hattâ kardeşini vurmanı bile,
Yaşatmaktır teslim olduğunda,

Bütün hincina ve yok etme isteğine rağmen,
Yaşatmak,
Çünkü öfkesine yenildiği,
Nefsine teslim olduğunda değil,
Hak yolda irade gösterdiğinde yücelir insan.

Karlar düşer,
Hainler pusuda,
Rüzgârın uğultusu boğar namert sesleri,
Duyulmaz ölüm kusan kahpe kurşunlar, bombalar,
Düşer Ahmet, Mehmet, Hasan, Hüseyin,
Düşer yiğitler birer birer,
Acılı anaların gözyaşları düşer,
Hayâller, ümitler düşer,
Gökyüzü ağlar,
Kucak açar yeryüzü,
Bir helâllik mehilde biter cenaze merasimi,
Beyaza bürünür şehitlik.

Karlar düşer,
Kahpe pusular kurulur,
Tazecik fidanlar düşer toprağa,
Sen, ben, biz hür yaşayalım,
Yağan kardan keyif alabilelim diye.

Karlar düşer,
Yiğitler şehit düşer,
Aşıklar kavuşur,
Vatan yükselir...

Tunga Eralp

Ermeni Yalanları I

Dayanarak soykırım denen sinsi masala,
Onlarca diplomatı şehit etti Asala,
İşkence, zulüm, kırım bunların kanında var,
Yaptıkları vahşeti almaz akıl, havsala.

Bütün bu düşmanlığı başlatan kendileri,
Her gün, her gün ısıtıp hortlatan kendileri,
Nefreti meze yapıp namert sofralarına,
Türk'ü hedef gösterip kuşatan kendileri.

Yüzyıl önce de böyle topyekûn azmıştılar,
Kadim denen dostluğa ihanet yazmıştılar,
Kadın, erkek, genç, yaşlı ayırmadan kahpece,
Türk'e soykırım yapıp mezarlar kazmıştılar.

Tehcir neticesidir, işte bu mezalimin,
Zaten son çaresidir Osmanlı Devleti'nin,
"Soykırım bu" diyorlar canına kastedenler,
Bakmadan gözyaşına acılı milletimin.

Bugün bile ırkıma kin kusuyor dilleri,
Hala tehdit altında güzelim Türk illeri,
Kara vicdanlı dünya seyrederken tepkisiz,
Türk'e ölüm kusuyor Ermeni katilleri.

Bu insafsız güruhun ellerinde çok kan var,
Yıl 90, Ocak 20, meselâ "Gara Yanvar",
Rus kılıklı Ermeni ölüm saçtı Bakü'de,
Tarihe kaydı düşen yüz kırk üç şehit can var.

Daha dün Karabağ'da insanlıktan çıktılar,
Hocalı'da her cana yağlı kurşun sıktılar,
Bir gecede bir kenti verip yaylım ateşe,
İnsani her ne varsa yine yaktı yıktılar.

Ha! Bir de içimizde "soykırım" diyenler var,
Suret-i hak görünüp her haltı yiyenler var,
Uyanınca her sabah Ermeni'yle halvetten,
Şirinlik olsun diye donunu giyenler var.

Tunga boştur ne desen, zehir zıkkım ne yesen,
Hür dünya sağır Türk'e, duymaz ki ne söylesen,
Özüne dön tez elden, yok dostun Türk'ten özge,
Çalış, didin, gayret et, yücelirsin öyle sen.

Tunga Eralp

Felaket Sonrası Muhasebe I

Bu ne kara bir gün böyle arkadaş,
Çanından can gitti, sen yaşıyorsun,
Ölsen belki yanmazdı böyle canın,
Gitti giden, hâlâ sen yaşıyorsun.

Sen de öldün, tek fark, akmadı kanın,
Kavruldu yüreğin, çok yandı canın,
Yarım kaldın yarım, eksik sol yanın,
Gitti giden, hâlâ sen yaşıyorsun.

Yaşıyorsun ama ne söyle ne sor,
Böyle acılara dayanmak çok zor,
Al bu felaketi bir yol hayra yor,
Gitti giden, hâlâ sen yaşıyorsun.

Bilirsin Allah(cc) var, umut var, pes yok,
Ama sende harcayacak nefes yok,
Yardıma çağıran binler var, es yok,
Gitti giden, hâlâ sen yaşıyorsun.

Bu hâl, var ya, tam tükenmişlik hâli,
Bitti bedeninin gücü, mecali,
Teneşirde yatan ölü misali,
Gitti giden, hâlâ sen yaşıyorsun.

Yat gardaşım, uyu, uyursan geçer,
Rüyadır bu, rüya, sayarsan geçer,
Başını yastığa koyarsan geçer,
Gitti giden, hâlâ sen yaşıyorsun.

Yahu! Bu hâlin ne; utan be utan,
Bu dar gün, bak inliyor canım vatan,
Zor görünce pusandır vatan satan,
Gitti giden, hâlâ sen yaşıyorsun.

Hakk murad etseydi ölmüştün çoktan,
Fazlası olmazdın yok oğlu yoktan,
Kendine gel, kurtul artık bu şoktan,
Gitti giden, hâlâ sen yaşıyorsun.

Bir destek de sen ver, yetiş be kardeş,
Sönsün yüreklerde yanan kor ateş,
Gece dönsün güne, yükselsin güneş,
Kalk ayağa! Hâlâ sen yaşıyorsun.

Tunga Eralp

Gerçek I

Var mı ki alemde kalan,
Herkes bir gün naçar gider,
Baban, annen, dayın, halan,
Bir bir liste uzar gider.

Atan, deden nerde hani,
Gelen gider yok bir mani,
Hakikat bu, dünya fani,
Seni burda sınar gider.

Bu işte sıra yok lakin,
Her kul için ecel yakın,
İster gergin yahut sakın,
Son bir mektup yazar gider.

Gücün yetmez ömre zamma,
Ölüm var ki tam muamma,
Et, kemik, kan mevcut amma,
Can bedenden kaçır gider.

Ey Dost! Gel bu anı anla,
Değişir her şey zamanla,
Ahrete mutlak imanla,
Göçen Hakk'a uçar gider.

Hakk'tan gayrıya inanma,
Çürük duvara dayanma,
Akil ol şeytana kanma,
Seni nara yakar gider.

Boşa ölümsüzlük umma,
Gerçeğe gözünü yumma,
Bazen sekte, bazen humma,
Canı tenden boşar gider.

Gerek yok cürmü ilana,
Sakın başvurma yalana,
Güvenme falan filana,
Bir gün o da batar gider.

Tunga benzersin civana,
Sımsıkı sarıl davana,
O ülkü ki "Hakk Divan"a,
Nurlu ışık saçır gider.

Tunga Eralp

Gerek I

Kapıda durmak değil, içeri girmek gerek,
Ham hayal kurmak değil, saf bilgi dermek gerek,
"Emeksiz olmaz yemek" bizler böyle öğrendik,
Çalışıp bir baltaya sağlam sap olmak gerek.

Tunga Eralp

Gönül I

Gönlüm aldı bugün sazı eline,
Gözümdeki yaşlar sel oldu gitti,
Bin ah ile vurdu her bir teline,
Çaldığı ezgiler yel oldu gitti.

Gönül bu coştu mu bir deli çağlar,
Feryadı, figanı yürekler dağlar,
Sahibi olduğu güzelim bağlar,
Satıldı, savıldı el oldu gitti.

Hep söylerdi, çok olmazdı uyduğum,
Önem verip ip üstüne koyduğum,
Lakin sarstı beni son söz duyduğum,
Ne olur kendine gel oldu gitti.

Bir ben kaldım üzerine çökülen,
Lime lime ciğerleri sökülen,
Saçı tel tel omuzuma dökülen,
Aha garip başım kel oldu gitti.

Tunga uy mutlaka bu içten sese,
Allah(cc) nasip etmez böyle herkese,
Sayesinde tüm şeytani vesvese,
Yakıldı, yıkıldı zel oldu gitti.

Tunga Eralp

Gülüş

Yağdı hüün,
Aktı yaşlar içime,
Ağlarken içim kan,
Ben güldüm,
Senin de gülsün diye yüzün.

Tunga Eralp

Gün Gaza Vakti I

- Vatan savunması için öz canından bile geçebilen mangal yürekli aziz yiğitlere...

Yiğidim yüksek söyle daha gür çıksın sesin,
Bozguncu ensesinde hissetsin gür nefesin,
Mazlumun umudu sen, zalimlere efesin,

İhanet sökülecek yoktur daha ötesi,
Taviz yok kesilecek terörün son nefesi.

Düz ovalar bulutlu, karlı dağlar dumandır,
Hıyanet edenlerin bugün hali yamandır,
Hareket vakti geldi, şimdi tam o zamandır,

Öyle bir şamar vur ki titretsin arşı sesi,
Şiddetinden tükensin hainin son nefesi.

Allah(cc) Allah(cc) diyerek aşkla, irfanla yürü,
Yüceleşsin kudretin bu imandan ötürü,
Şaşırsın haşmetinden imansız gafil sürü,

Senin her vuruşunda sönsün göğüs kafesi,
Boğazı düğümlensin, çıkmasın son nefesi.

Teslim olan terörist sana emanet candır,
Düşmanın dahi olsa unutma o insandır,
Öyle yüce davran ki yaptığından utandır,

Vatana ihanete belki kalmaz hevesi,
Bölücü unsurlardan kurtarılır nefesi.

Bir elin hükmü olmaz ikisinin yanında,
Milli ruh, milli şuur, ülkü, iman canında,
Edep, hayâ, merhamet hepsi mevcut kanında,

Birlik olursak biter, milletimin çilesi,
İşte o gün kuşatır bütün varı nefesi.

Mangal yürekli yiğit millet minnettar sana,
Her halinle layıksın ulu, şanlı atana,
Senin ulvi varlığın güvencedir vatana,

Sayende yücelecek kutlu Turan Ülkesi,
Dünyaya yön verecek Müslüman Türk nefesi.

- Allah(cc) yardımcımız olsun. Amin...

Tunga Eralp

Hak Yol I

Cennetle müjdeli kul olmak için,
Hak yolu takip et, hak yolu gönül,
Her iki cihanda kut bulmak için,
Hak yolu takip et, hak yolu gönül.

İnanma hiç bal yapmayan arıya,
Bel bağlama ambarında darıya,
Dönmeden gül benzin kirli sarıya,
Hak yolu takip et, hak yolu gönül.

Ol Furkan'ı iyi oku, tam anla,
Bak gör, ruhun haz alacak zamanla,
Uy Rabb'in emrine, günahattan yanla,
Hak yolu takip et, hak yolu gönül.

Hayatını takva üzerine kur,
Felaha ermenin tek yolu budur,
Fitne, fesat çare değil, uzak dur,
Hak yolu takip et, hak yolu gönül.

Her işine başla Bismillah ile,
Her ne diler isen Allah(cc)'dan dile,
Aheste aheste gezerken bile,
Hak yolu takip et, hak yolu gönül.

Şerefini satma çula, çaputa,
Güzel diye tamah etme kaputa,
Aklın devşir başa, kapılma puta,
Hak yolu takip et, hak yolu gönül.

Bir kul için iyi değil suizan,
Muhabbeti güçlendirir söz, izan,
Hesap günü gelir, kurulur mizan,
Hak yolu takip et, hak yolu gönül.

Tunga Eralp

Hak Yol II

Yanılıp eğri yolda doğru yürürüm sanma,
Vesveseye kapılıp şeytani fikre kanma,
Aklını devşir başa, her meczuba inanma,

Yeter ki dosdoğru ol, yanlış kanalda akma,
Allah(cc) ile arana çulu, çaputu sokma.

Kişinin değerini belirlemez uyruğu,
Amelinde salih ol budur Hakk'ın buyruğu,
Kul olma asla kula, olma itin kuyruğu,

Yanlış yollara sapıp kendini nara yakma,
Allah(cc) ile arana çulu, çaputu sokma.

Elbette biliyorum, mal canın yongasıdır,
Lâkin haksız kazanan harami mangasıdır,
Azdırıcı zenginlik kulun prangasıdır,

Kursağından içeri doldurma haram lokma,
Allah(cc) ile arana çulu, çaputu sokma.

Eline mukayyet ol, harami dolaşmasın,
Beline mukayyet ol, soysuzluk bulaşmasın,
Diline mukayyet ol, küsüp kısırlaşmasın,

Özüne dön tez elden, kültürüne hor bakma,
Allah(cc) ile arana çulu, çaputu sokma.

Tunga Eralp

Hakk Aşkı I

Alemlerin Rabb'i Allah(cc)'tır, Allah(cc),
Kat'i kararımıdır "Amentü Billah,"
Çalışır dururum hasbeten lillah,

Gel, bilakayduşart teslim ol Hakk'a,
Gör, iman ne demek hemen o dakika.

Her varı hiç yoktan O'dur var eden,
Kainatı, yaşamı imar eden,
Seni bana beni sana yâr eden,

Gel, bilakayduşart teslim ol Hakk'a,
Gör, iman ne demek hemen o dakika.

O Allah(cc) ki kuluna yârdır daim,
Her var bir gün ölür, bir tek O kâim,
Varlık nişanesi var çok alaim,

Gel, bilakayduşart teslim ol Hakk'a,
Gör, iman ne demek hemen o dakika.

O'ndan gayrı yoktur asla tapacak,
Kıyamet bir ol emriyle kopacak,
İnkârcılar ahrette ne yapacak,

Gel, bilakayduşart teslim ol Hakk'a,
Gör, iman ne demek hemen o dakika.

Aleme bir düzen veren de O'dur,
Göğü arz üstüne geren de O'dur,
Bitki örtüsünü seren de O'dur,

Gel, bilakayduşart teslim ol Hakk'a,
Gör, iman ne demek hemen o dakika.

Hiç Hakk'ı bilen kul yanar mı nara,
Sığınsa Rabb'ine düşer mi dara,
Rahmet-i İlâhi yeter tüm vara,

Gel, bilakayduşart teslim ol Hakk'a,
Gör, iman ne demek hemen o dakika.

Dünya döner durur, durmaz yerinde,
Her zerresi mânâ taşır derinde,
Mutlak bir kader var bak üzerinde,

Gel, bilakayduşart teslim ol Hakk'a,
Gör, iman ne demek hemen o dakika.

İman ne şek ne şüphe kabul eder,
Gerçek hürriyeti berkemal eder,
İnananı tek Allah(cc)'a kul eder,

Gel, bilakayduşart teslim ol Hakk'a,
Gör, iman ne demek hemen o dakika.

Bir gerçek değişmez fikirle, savla,
Kadir-i mutlaktır Yaradan Mevlâ,
İnsanı yaratmış her şeyden evlâ,

Gel, bilakayduşart teslim ol Hakk'a,
Gör, iman ne demek hemen o dakika.

Tunga Eralp

Haram I

Uyku haram,
Ruhum (is)yan çiziyor,
Cehennem yangını yorgun yüreğime geçmez sözüm,
Ey sevgili,
Duy beni,
Gönlüm (is)yan çiziyor,
Aşk haram...

Tunga Eralp

Hasbihâl I

Yağmurda islansam her gün her gece,
Namerde eyvallah etmezem ağam,
Mel'un iblis cennet sunsa kahpece,
Yine de ardından gitmezem ağam.

Ben beni bilirim, salak değilim,
Dünya yese doymaz malak değilim,
Haine, laine yalak değilim,
Kula asla kulluk etmezem ağam.

Her işim, uğraşım olmalı yasal,
Boşa konuşup da anlatmam masal,
İstersen kov, reddet, beni yada sal,
Doğru bildiğimden geçmezem ağam.

Karar vermem onun bunun gazıyla,
Kayıt eder imzalarım yazıyla,
Doymam lazım gelse daha azıyla,
Emin ol su bile içmezem ağam.

Vatan, vatan diye geldim bu yaşa,
Ona göz koyanı verdim ataşa,
Aşığım şu dağa, ovaya, taşa,
Terkedip ağıyare, göçmezem ağam.

Tunga'yım bu dünya yansa, yıkılsa,
Öz varlığım bir hücreye tıklılsa,
Şu kalbime yağlı kurşun sıkılsa,
Ülkümden başka yol seçmezem ağam.

Tunga Eralp

Hasbihâl II

El değmemiş duygularım var benim,
Yüreğimde bir yerlerde alemde,
Göz görmemiş şeklini şemailini,
Usta ressam çizemez bir kalemde.

Kul duymamış, henüz bilmez nicedir,
Kimi hassas, kıldan bile incedir,
Kimi çılgın, bazısı delicedir,
Değme şair yazamaz bir kalemde.

Bir kısmı gecedir, gündüz kalanı,
Hepsi gerçek, zerre olmaz yalanı,
Kalbimi seçmişler oyun alanı,
Usta cerrah alamaz bir kalemde.

Anladım gönlüme sözüm geçmezmiş,
İnsan duygusunu kendi seçmezmiş,
Kimse kendine don kendi biçmezmiş,
Değme terzi dikemez bir kalemde.

Aklım bu tuzağı erken fark etti,
Kurtarmaya söz vermişti, çark etti,
Zaten sonrasında beni terketti,
Usta asker tutamaz bir kalemde.

Esir aldı beni duygu sarmalı,
Bu sarmalı bir yol bulup yarmalı,
Hattâ kaçıp bir limana varmalı,
Değme izci bulamaz bir kalemde.

Ne yaptımsa, ne ettimse nafile,
Dönüştüm bir garip miskin gafile,
En kötüsü benzemek şu cahile,
Usta hoca bozamaz bir kalemde.

Tunga bu gönülle senin işin zor,
Bir gün mavi seçer ertesi gün mor,
Ne gelirse başa gayrı hayra yor,
Değme medyum bilemez bir kalemde.

Tunga Eralp

Hasbihâl III

Buyur usta,
Otur,
Ben çay koyayım masaya,
Sen dert koy,
Ben kulağımı dört açayım,
Sen yüreğini,
Hasbihâl edelim,
Bir çay içimi...

Tunga Eralp

Hayat I

Yaşattığın kadardır ömrün budur yasa,
Eğer varlığın bir cana hayat vermiyorsa,
Ya yaşayan bir cesetsin,
Ya ölü,
Ne güzel doğmuştun oysa.

Tunga Eralp

Hayat II

Ne çok ağlamıştı doğunca,
Sebebi bilinmedi gitti,
Olur ya,
Gülümsemeyi öğrenmişti ki anca,
Fani dünya,
Ömrü bitti,
Sevenleri ağladı ardınca.

Tunga Eralp

Hayat III

Bu şiir bildiğiniz gibidir,
Okumayın!
Bu şarkı, bu film, bu gösteri,
Her biri aynen bildiğiniz gibi,
Dinlemeyin!
Seyretmeyin!
Gitmeyin!
Bu insanlar da bildiğiniz gibi,
Sevmeyin!
Hatta iyisi mi siz hiç,
Tanışmayın!
Muhabbetler hep aynı,
Dertler, acılar keza öyle,
Sakın ola ki,
Katılmayın!
Paylaşmayın!
Su daima bildiğiniz gibidir,
Hava içinize çektiğiniz gibi,
Yağmurda hep ıslanırsınız, güneş yakar teninizi, soğuk üşütür,
İçmeyin!
Solumayın!
Yakalanmayın!
İlahi bir nizamı varmış bütün "var"ın,
Bilmek için araştırmak, üstüne kafa yormak gerekiyormuş,
"An be an değişir her tat, her var" diyorlar,
Hatta, Hazreti Allah(cc) Kur'an'da "her şey her an oluş halindedir" buyurmuş,
Asla ama asla,
Araştırmayın!
Düşünmeyin!
İnanmayın!
Anlamayın!
Dünden yarına çok şey değişmeyecek aslında,
Zamanın akışı dışında,
Çünkü,
Siz hâlâ bildik, tanıdık aynı "adem"siniz,
Bomboş,
Buyurduğunuz gibi "hayat bildiğiniz gibi"dir,
Öyleyse boşuna,
Yaşamayın!

Tunga Eralp

Hayat IV

Dans et,
Şarkılar söyle yağmura,
Sal sesini,
Düşen damlaya,
Karişsin.

Haykır,
Aç kollarını rüzgâra,
Sal nefesini,
Esen yelle,
Yarişsin.

Hayâl kur,
Özen göster ruhsâra,
Sal stresini,
Ruhun bedeninle,
Barişsin.

Tunga Eralp

Hayır Yok

Bomboş bir odada açtım gözümü,
Sağa baktım sola baktım hayır yok,
Pencereye doğru döndüm yüzümü,
Bağa baktım yola baktım hayır yok.

Bir koltuğa tünemiş vaziyette,
Bağlanmışım her yanım eziyette,
Değildim ki kalkacak meziyette,
Ele baktım kola baktım hayır yok.

Bir zorlayım dedim resmen apıştım,
Koltuk yere ben koltuğa yapıştım,
Kimse yok ya ben kendimle kapıştım,
Öze baktım söze baktım hayır yok.

Her dakika bir köşeyle takıştım,
Posta koydum dimdik şöyle bakıştım,
Gölgem vurdu boş duvara yakıştım,
Saça baktım kıça baktım hayır yok.

Bir an artık pencereyle küsüştüm,
İçe döndüm koltuğumda büzüştüm,
Sıkıntıdan lime lime çözüştüm,
Dile baktım bele baktım hayır yok.

Ne çare kirpiğim değmez kaşıma,
Aldıracak yoktu akan yaşıma,
Anladım ki bir hâl gelmiş başıma,
Dağa baktım taşa baktım hayır yok.

Sabır dedim hele sabır sen dayan,
Boşa bakma kimse yok seni duyan,
Malûm her hâlimiz Allah(cc)'a ayan,
O'ndan gayrısından kula hayır yok.

Tunga Eralp

His I

Ben,
Urperirim,
Seni her hissedimde.
Sanki,
Damıtılırim özümden,
Arınırım,
Temizlenirim zehrimden,
Fıskırır,
Hoş rayihalar bedenimden,
Ben doğarım,
Her hissedimde seni,
Dirilirim,
Yeniden.

Tunga Eralp

Huzur I

Şu an karışığım,
Dumanlı,
Sisli,
Azıcık heyecanlı,
Hatta,
Ucundan birazcık da aksi olabilirim.

Bedenimle,
Çokça uyum gerekmiyor,
Yaşamak için,
Her şeye rağmen,
Barışığım,
Kendimle,
Kavgam da yok mirim,
Düşünüyorum sesli sesli,
Ne zaman karar almam gerekse,
Bir patırtı kopuyor,
Sorma gitsin,
Bağırın bağırana,
Nasıl oluyorsa sonra,
Bilmem,
Niçin,
Anlamam,
Diniyor o karmaşa,
Anlatamam,
Nasıl bir sükûnet geliyor,
Dostlar başına,
Saatlerce tadabilirim.

Dedim ya,
Şu an karışığım,
Bekliyorum,
Dikkat kesilmiş,
Çoktan geleceğini hissettiği,
Fırtınayı bekleyen,
Usta denizciler gibi,
Ki kapımı çalsın barış,
Yoksa nasıl rahat kalabilirim.

"Gel! "
Bu defa daha da,
Şiddetli döv kapımı,
Vaktin geldi,
"Gel ey huzur! ".

Tunga Eralp

Hüküm I

Olsa da farketmez çok malın mülkün,
Boşa yaşamışsın yoksa bir ülkün,
Yarın ahiretin cenneti ancak,
Bu dünyada insan olmakla mümkün.

Tunga Eralp

Hüküm II

Bu senin hikayen bil de yerinme,
Duymaya hazır ol, bre imansız,
Suçlarını tek tek yazdım, erinme,
Saymaya hazır ol, bre imansız.

Gariban çalışır susuz, ekmeksiz,
Sömürürsün neyi varsa emeksiz,
Şunun olur bir gün kalsan yemeksiz,
Ölmeye hazır ol, bre imansız.

İnsana zulmetmek var ki mayanda,
İnsafsız zalime oldun payanda,
Cenneti de ancak belki rüyanda,
Görmeye hazır ol, bre imansız.

Bir bana bak, bir de sana anlarsın,
Nerde bir hayır var, orda yanlarsın,
Hesap vakti geldi, boşa banlarsın,
Vermeye hazır ol, bre imansız.

Soygun, vurgun, talan hep gündeminde,
Allah(cc) 'la aldatmak çok söyleminde,
Sonsuza dek Sakar Cehennemi'nde
Yanmaya hazır ol, bre imansız.

Tunga Eralp

İç Ses I

Millet kış uykusunda,
Bir sen misin dertlenen,
Hain pür neşe,
Haklı olsan ne çare,
İş yok,
Bir kahpe rüzgâr gelen,
Hayal etme,
Bir an,
Dur desen, diyebilseydin,
İzini silebilseydin,
Zalim dört köşe,
Yoksul hiç kuyusunda,
Aş yok,
Hiç olmazsa,
Tek devre,
Derdine dert eklenen,
İsyan etme,
Sus artık iç sesim,
Tıngırdama biçare,
Kendine yan,
Bak,
Dilsiz şeytan dolu çevre,
Bağırın,
Sesin kulağına varmaz,
Allah(cc) kulu duymaz,
Çağırın,
Anla artık son evre,
Sus,
Artık ben,
Vallahi pes diyorum,
Kendi kendime her gün sesini kes diyorum,
Dua et,
Zalimin zulmü sönecek,
Hain devran dönecek,
Sarıl davana dört elle,
Bil ki,
Allah(cc) var,
Çalış,
Tevekkül et,
Sabret,
Şükret,
Gün gelecek,
İlahi Adalet,
Mutlak tecelli edecek,
Bilene yâr,
İnan ki,
Allah(cc) azze ve celle.

Tunga Eralp

İlahi Mesaj I

Bir de benden duyun, sözüm sizedir,
Hakk kelamı kurtuluşa vizedir,
Aslında mesajı hepinizedir,
İster alın, ister atın fark etmez.

O yol ki rehberdir cümle cihana,
Uymak farzdır o İlahi mizana,
Uzak kalan mutlak düşer hazana,
Allah(cc) dostu ikide bir çark etmez.

Yaradan indirmiş Yüce Kur'an'ı,
Vazifemiz onda bulmak dermanı,
Her bir kelam Rabb'in açık fermanı,
Biz yapmazsak kimse bize zerk etmez.

Sakin Tunga! İnanma şu ruhbana,
Bu hayatta o da benzer mihmana,
Teslim ol tek "Var"a, Ulu Rahman'a,
Mümin olan Hakk yolunu terketmez.

Tunga Eralp

İlâm - Anlayın Artık

Ben Türk'üm dedikçe bana vuranlar,
Kem bakıp özüme, uzak duranlar,
Hattâ utanmayıp tuzak kuranlar,

Çekilin yolumdan, yanlayın artık,
Boyun eğmem asla, anlayın artık.

İşiniz, gücünüz olmuş hıyanet,
Olduğunuz yerde bitmez melanet,
Bu da benim sözüm, değil kehanet,

Çekilin yolumdan, yanlayın artık,
Boyun eğmem asla, anlayın artık.

Sahi, siz kimsiniz, nedir soyunuz,
Hep mazluma köstek midir huyunuz,
N'ettiniz de damdan aştı boyunuz,

Çekilin yolumdan, yanlayın artık,
Boyun eğmem asla, anlayın artık.

Çünkü bu ruh Türk'ün kadim özüdür,
Bir beraber var olduğu tözüdür,
Yaradan'a yeminidir, sözüdür,

Çekilin yolundan, yanlayın artık,
Boyun eğmez asla, anlayın artık.

Biliriz hem zengin hem de çoksunuz,
Yiyip yiyip şişmiş karnı toksunuz,
İyi, güzel hiçbir işte yoksunuz,

Çekilin yolundan, yanlayın artık,
Boyun eğmez asla, anlayın artık.

Tanıdık biz sizi kahpe dölleri,
Zehir atar bozarsanız gölleri,
Türk'e layık görürsünüz çölleri,

Çekilin yolundan, yanlayın artık,
Boyun eğmez asla, anlayın artık.

Dedim ya, Türk sizi tanıdı, bildi,
Hükmünüzü verdi, defterden sildi,
Malûm bu bilişi ilk de değildi,

Çekilin yolundan, yanlayın artık,
Boyun eğmez asla, anlayın artık.

Denizleri gördü, dağları gördü,
Hem mamur hem vıran bağları gördü,
Eski, yeni bütün çağları gördü,

Çekilin yolundan, yanlayın artık,
Boyun eğmez asla, anlayın artık.

Acılar, elemeler, belalar gördü,
Bazen karanlıklar yıllarca sürdü,
Lâkin hiç yılmadı, defteri düdü,

Çekilin yolundan, yanlayın artık,
Boyun eğmez asla, anlayın artık.

Aklınız var ise tarihe bakın,
Gözünüz görmezse bir mercek takın,
Ve Türk'ü hafife almayın sakın,

Çekilin yolundan, yanlayın artık,
Boyun eğmez asla, anlayın artık.

Atilla'yı görün yaparken akın,
Ta Vey'e uzanın Kürşad'a bakın,
Seyit Onbaşı'yla kantara çıkın,

Çekilin yolundan, yanlayın artık,
Boyun eğmez asla, anlayın artık.

Daha ne söyleyeyim, daha ne size,
Ne desem, ne yapsam bahane size,
Türk'ün yok olması şahane size,

Çekilin yolundan, yanlayın artık,
Boyun eğmez asla, anlayın artık.

Türk'te bir iman var sığmaz ölçeğe,
Eksik görüp saymayın bir pürçeğe,
Siz de teslim olup kutlu gerçeğe,

Çekilin yolundan, yanlayın artık,
Türk yenilmez size, anlayın artık,
Boyun eğmez asla, anlayın artık.

Tunga Eralp

İlam - Meydan Okuma

Boyun eğmedim zalime,
Uydum hep gerçek alime,
Bakmadım garip hâlime,
Çıktım meydana meydana.

Her insana rızkı haktır,
Hakkı gasp eden alçaktır,
Susup seyreden korkaktır,
Çıktım meydana meydana.

Kim demiş ki yetmez gücüm,
Haklı olmak gerçek gücüm,
Var alınacak bir öcüm,
Çıktım meydana meydana.

Zalim nereye giderse,
Her kime zulüm ederse,
İsteyen desin ne derse,
Çıktım meydana meydana.

Boş ver dese de bir yanımla,
Asla el vermez vicdanımla,
Şükür bozuk değil kanımla,
Çıktım meydana meydana.

Ne erdim ne de veliyim,
Saf, temiz iman seliyim,
Sayın ki beni deliyim,
Çıktım meydana meydana.

Dilsiz şeytan korkup sinsin,
Mazlumun elemi dinsin,
İsterim garip sevinsin,
Çıktım meydana meydana.

Gülüm çiçek açmış gibi,
Hakk şerbeti içmiş gibi,
Yiğit serden geçmiş gibi,
Çıktım meydana meydana.

Bilmem susan susar niçin,
Faydası yok kula hiçin,
İşte ben de Allah(cc) için,
Çıktım meydana meydana.

Her bir şeyi bilir Allah(cc),
Zafer benim evelallah,
Tevekkeltü taalallah,
Çıktım meydana meydana.

Tunga Eralp

İlimsiz I

Be hey ahmak! Hani nerde Sahn-ı Semân-ı Fatih,
Ne oldu da medreseden önce ilim kovuldu,
Bir bir eksildi Felsefe, Fen, Geometri, Tarih,
Kur'an mahcur bırakıldı, bir kenara konuldu.

Evladı Osmanlı'sın lâfta, aklından sildin mi,
Hasta adam denilmiş, tutulmuş gibi cüzzama,
Dört asırlık o çöküşün sebebini bildin mi,
Niçin yerlere serilmiş Devlet-i Muazzama.

Akıl olmayınca başta, pislik yağdı üstüne,
Yıkıldı koca Osmanlı, çöktü Ummet-i İslâm,
Bir sahte kader uydurdun, kurdun yalan üstüne,
Şirkin her türünü reddediyorken Din-i İslâm.

Onca hurafe din diye konulunca önüne,
Sana düşen reddetmekti feyz alarak Furkan'dan,
Akletmedin bir an bile, döndün bid'at yönüne,
Gözü yaşlı bakakaldı Ehl-i Kur'an arkandan.

Takıldın gittin bir meczub-u faninin peşine,
İslâm'la müşerref olmak bahşedilmişken sana,
Bu sendeki ahmaklığın zor rastlanır eşine,
Kul olmak varken Rabb'ine gittin batıldan yana.

Tunga Eralp

İnsanlık Hâli - Büyüme

Dinleyen dostlara birkaç sözüm var,
Ne parada ne de pulda gözüm var,
Ezel ebet bir tek bayrı tözüm var,

Ben büyüyemedim, yaşım büyüdü,
Ağardı saçlarım, başım büyüdü.

Bugün yarın derken geldim elliye,
Hiç alışamadım çiftetelliye,
Az biraz benzedim kelli felliyeye,

Ben büyüyemedim, yaşım büyüdü,
Ağardı saçlarım, başım büyüdü.

İyi, kötü günler yaşadım, gördüm,
Kendimce bir düzen sağladım, ördüm,
Gönlümce bir ömür geçirdim, sürdürdüm,

Ben büyüyemedim, yaşım büyüdü,
Ağardı saçlarım, başım büyüdü.

Bahçem, bağım, dağım, taşım büyüdü,
Soframda ekmeğim, aşım büyüdü,
Gözümün üstünde kaşım büyüdü,

Ben büyüyemedim, yaşım büyüdü,
Ağardı saçlarım, başım büyüdü.

Dediler aslanın ağzında ekmek,
Kula düşen kadere boyun bükme,
Sanki dersin bir ömür acı çekmek,

Ben büyüyemedim, yaşım büyüdü,
Ağardı saçlarım, başım büyüdü.

Kader diye diye kırdım kafayı,
Portakala niyet yedim yafayı,
Eğip büktüm garibim Mustafa'yı,

Ben büyüyemedim, yaşım büyüdü,
Ağardı saçlarım, başım büyüdü.

Şimdi size desem şaralop, gak guk,
Bir karga tanırım ha bir de guguk,
Neyinize gerek adalet hukuk,

Ben büyüyemedim, yaşım büyüdü,
Ağardı saçlarım, başım büyüdü.

Derim demesine, derim derim de,
Bir sevimsiz his bırakır derimde,
En kötüsü hep sayarım yerimde,

Ben büyüyemedim, yaşım büyüdü,
Ağardı saçlarım, başım büyüdü.

Diyeceksiniz ki böyle mi gördün,
Umarsız, tutarsız yaşam mı sürdürdün,
Hep mi bir hayırsız hep mi nankördün,

Ben büyüyemedim, yaşım büyüdü,
Ağardı saçlarım, başım büyüdü.

İstesem bin masal sayarım size,
Gizli saklı düşerim yola ize,
Gel gör ki düşkünlük yakışmaz bize,

Ben büyüyemedim, yaşım büyüdü,
Ağardı saçlarım, başım büyüdü.

Ne gerek var sararmaya solmaya,
Hiç yok yere saçı başı yolmaya,
Sevmek yeter örnek insan olmaya,

Ben büyüyemedim, yaşım büyüdü,
Ağardı saçlarım, başım büyüdü.

Sözün özü, ne yaparsak yapalım,
Ne pusalım ne de yoldan sapalım,
Bir tek Hakk'a boyun eğip tapalım,

Ben büyüyemedim, yaşım büyüdü,
Ağardı saçlarım, başım büyüdü.

Tunga Eralp

İnsanlık Hâli - Eski Güzel Günler

Ne güzel günlerdi o eski günler,
Dostu güzel bakışından tanırdık,
Vara yoğa edilmezdi yeminler,
Söz ağızdan çıkışından tanırdık.

Utanırdık bir yemin ver demeye,
İkide bir düşmezdik mahkemeye,
Paylaşırdık ne bulursak yemeye,
Bir sofraya çöküşünden tanırdık.

Hep yoksulduk, zor bulurduk peynir, et,
Kurbandan kurbanı, o da ya kısmet,
Sırtımızda eski püskü bir ceket,
Kırk yamalı dikişinden tanırdık.

Bilirdik güzele güzel demeyi,
Unutmazdık dostça gülümsemeyi,
Bir bakışa aşk, sevgi yüklemeyi,
Gönlümüze akışından tanırdık.

Bir kırık radyoyla günler geçerdi,
Dileyen şansına türkü seçerdi,
Eşliğinde herkes bir şey içerdi,
Yudum yudum çekişinden tanırdık.

Eve gelen her bir şeyin sevinci,
Üç parçaydı, komşu hakkı birinci,
Orta yerde tükenirken ikinci,
Üçü ambar tikişinden tanırdık.

Olmak lazım gelirdi iktisatlı,
Dikkatli, özenli ve ihtiyatlı,
Bir kusur olursa hem tatlı tatlı,
Sözü başa kakışından tanırdık.

Hatıralar canlanırken gözünde,
Birer birer dile gelir sözünde,
Bir gülücük belirir gül yüzünde,
Yüreklere yakışından tanırdık.

Tunga Eralp

İnsanlık Hâli - Her Nefes Bir Umuttur

Sıkıştık bir çukurda, çıkışsız koyaktayız,
Her an azap, işkence, vicdansız dayaktayız,
Direnmek zor olsa da düşmedik asla yere,
Ne acılardan geçtik, ölmedik ayaktayız.

Zulüm gördük yok yere, hem bir değil çok kere,
Ta yürekten vurulduk eremeden zafere,
Tutunmak zor olsa da düşmedik asla yere,
Buz üstüne yazıldık, kızakta kayaktayız.

Haksız zulüm bitmedi, hiç çekilip gitmedi,
Vicdanı kör olana nasihat kâr etmedi,
Kurtulmak zor olsa da inancımız yitmedi,
Hep dizildik sıraya, yek ahenk uyaktayız.

Heyhat gitti gidenler, kâr etmedi nedenler,
Et, kemik, kandan öte geçemedi bedenler,
Düşmedi, düşmeyecek Hakk'a iman edenler,
Teslim olduk gerçeğe, bir yüce kıyaktayız.

İrlendi bütün evren, esir alındı devren,
Üzüntü tavan yaptı, perişan olduk cevren,
Yine de yenilmedik, direndik zehre nevren,
Arındık kirden, pastan, diyarı yuyaktayız.

Koptu kızıl fırtına, vurdu varı sırtına,
Çaldı yerden yerlere hiç bakmadı şartına,
Hakk'a teslim olanın kul yazıldı kartına,
Kurtulduk esaretten, daha ilk ayaktayız.

Tunga Eralp

İnsanlık Hâli - Muhasebe I

Kaç bahar geçirdim, yaza girmedim,
Güzü başa sardım, kışa girmedim,
Bir gün konuşacak yaşa girmedim,

Etrafımı saran sis mi, duman mı,
Akıp giden hayatım mı, zaman mı?

Zamanın ruhuna yabancı kaldım,
Geçmişini atının üstüne saldım,
Gerçekten vazgeçtim, hayâle daldım,

Eksik kalan nedir, us mu, izan mı,
Akıp giden hayatım mı, zaman mı?

Zahirde çok oldu neşe saçtığım,
İçten yanıp dışta güneş açtığım,
Hattâ hattâ aşırıya kaçtığım,

Bilmem ki bu cana kâr mı, ziyan mı,
Akıp giden hayatım mı, zaman mı?

Garip şeyler gördüm, lâl oldu dilim,
Kendi öz ağzıma ermedi elim,
Uçtu gitti şapkam, göründü kelim,

Bu hâlim çevreye giz mi, ayan mı,
Akıp giden hayatım mı, zaman mı?

İdrâk ile bildim yüce Allah(cc)'ı,
Kudretine teslim oldum vallahi,
Yolundan sapmadım bir gün billahi,

Bana ilham veren din mi, iman mı,
Akıp giden hayatım mı, zaman mı?

Olgunluk demine dayandı yaşım,
Namuslu yaşadım, helâldir aşım,
Hakk'tan gayrısına eğilmez başım,

Beni yâda salan aşk mı, güman mı?
Akıp giden hayatım mı, zaman mı?

Rol yapmanın ne zamanı ne yeri,
Bilirim gidenler hiç dönmez geri,
Düşünüp dururum yıllardan beri,

Şu elimde kalan sap mı, saman mı,
Akıp giden hayatım mı, zaman mı?

Ömrüm geldi geçti, vade yaklaştı,
Döküldü saçlarım, sakal aklaştı,
Yalan dünya, deli gönül haklaştı,

Son nefes yaşama mim mi, meyan mı,
Akıp giden hayatım mı, zaman mı?

Hesap günü çetin, sahibi Hüda,
Orada kul kalır her şeyden cüda,
Hakk'tan gayrısına olmazam geda,

O gün hâlim n'olur, hoş mu, yaman mı,
Akıp giden hayatım mı, zaman mı?

Tunga Eralp

İnsanlık Hâli - Muhasebe II

Üçten beşe geçmez aşığın ruhu,
Dördün yamacında yıkılır kalır,
Vicdanı körleşmiş nankör güruhu,
Akrep kiskacında sıkılır kalır.

Birler ikilere erişin diye,
Üçlere bağlandı vergi, tediye,
Bir can var Tanrı'dan kula hediye,
O da bir ömürde takılır kalır.

Dağlar, taşlar konuşur gelir dile,
Her bir var bir ömür doldurur çile,
Rahman'ın kuluna yakışmaz hile,
Yapanın başına kakılır kalır.

Ruhun güzelliği, süsü, oyası,
İçte yanar dışa vurur boyası,
Sahtesinin çabuk çıkar foyası,
Ona kötü gözle bakılır kalır.

Altılar, yediler, sekizler, onlar,
Sıkıntıdan dokuz doğurur zonlar,
Nasip olmaz her zaman mutlu sonlar,
Hayat bir kör ana çakılır kalır.

Bazan tüm umutlar bağlanır yüze,
İnsan umuduyla ulaşır düze,
O da yoksa hayat olur tekdüze,
Rutin zamanlardan bıkılır kalır.

Hedef varsa gerek yok başka söze,
Uğruna onca şey alınır göze,
Tutuşur dört bir yan dönüşür köze.
Yaşlar kurularla yakılır kalır.

Bazan doğmaz olur ne güneş ne ay,
Çelikten bir okla gerilir bir yay,
Ben kara diyeyim sen kapkara say,
Gönül bir zindana tıkılır kalır.

İdrâk gerek ayırdında olmaya,
Akıl gerek doğru yolu bulmaya,
İrade şart hep o yolda kalmaya,
Karanlıktan öyle çıkılır kalır.

Tunga Eralp

İnsanlık Hâli - Olgunlaşmak

İnsan hamurunda sevgi mayası,
Yoğrula yoğrula öze karışır,
Alnının yazısı elin ayası,
Kıvrıla kıvrıla töze karışır.

Aşık bir neferdir aşkın selinde,
Sevdası dillenir sazın telinde,
Türküleri çağlar gönül dilinde,
Çevrile çevrile söze karışır.

Yaradan yiğidi sevgide sınar,
Ondandır yarası derinde kanar,
Hâlbuki yüreği ateşe yanar,
Kavrula kavrula köze karışır.

Yiğit boyun eğmez zalim önünde,
Eğer de giderse batıl yönünde,
Kuru yaprak gibi rüzgâr önünde,
Savrula savrula toza karışır.

Hep vefa beklenir er oğlu erden,
Vatan için geçer yârinden serden,
Ve her daim kalkar düştüğü yerden,
Doğrula doğrula uza karışır.

Yârini her şeyden sakınır aşık,
Korur, kollar, tutar daim bağışık,
Hakk nurunu taşır İlâhî ışık,
Soğrula soğrula göze karışır.

Tunga Eralp

İntizar

Bir yudum sensizlik içtim seherde,
Bana fazla geldi bir daha verme,
Gözlerim hep seni arar her yerde,
N'olur yalnızlığı önüme serme.

Gel canımın canı, gel gir içime,
Mahpus etme beni kendi hiçime,
Sensiz hiçbir anım girmez biçime,
N'olur şu gönlümü çarmıha germe.

Ben sana meftunum ilânihaye,
Bu sözümde yoktur asla kinaye,
Son arzumdur sende bulmak inaye,
N'olur dileğimi yerlere serme.

Gel sen muhabbet de ben ona varım,
İster sevdiğim ol, istersen karım,
Unutma ki sensin öteki yarım,
N'olur varlığını bana çok görme.

Tunga hazır öz canını sunmaya,
Bu seydanın ateşinde yanmaya,
Dudağından şerbet içip kanmaya,
N'olur gel al beni, mahzun koyverme.

Tunga Eralp

İstiklâl Marşı

Rahmet olsun Akif'e, Türk'e yazdı bu marşı,
Her Türk coşkuyla söyler, arşı titretir arşı,
Türk Milleti tek yürek haykırır arşa karşı,
"Bu gün yaşın yüz oldu, Mart'ın tam on ikisi,
Ad günün kutlu olsun, yaşa İstiklâl Marşı."

Tunga Eralp

İzmir

Bilememişsin belki,
Ya da unutmuşsundur,
Bir dakika,
Bir zahmet,
Dur!
Dur da ehline sor,
Sor ceddine İzmir'i,
Tatmin olursan ala,
Olmazsan sandık çare,
İzmir'i,
İzmir'e sor,
Bil ki gitsen de aya,
İzmir'de kaldın yaya,
Düşmez İzmir tufaya,
Gayrı çıkar yolun yok,
Ya çekil edebinle,
Ver İzmir'e İzmir'i,
Ya da yorulma boşa,
Başla yaylım ataşa,
Kül et, savur İzmir'i,
İşkence et, süründür,
İnlet,
Doğrult silahı başa,
Alnından vur İzmir'i,
Ga"vur" İzmir'i.

Tunga Eralp

Kader I

Yalnızmışız gibi boşlukta düşeriz kederlere,
Var mıdır bir kurtarıcı diye bakarız bir yerlere.

Emek yok, hareket yok, bahane desen gani,
Değil miydi marifet çok bizde, e hadi, nerde, hani?

Uyu uyu yat yat uyu, unuttuk her ülküyü,
Kargaya anlatsak yemez bu bizdeki öyküyü.

Bu kafayla bu bütçeler dayanmaz giderlere,
Tek yaptığımız tembellik, ağlarız kaderlere.

Tunga Eralp

Karar I

Gripten değil,
Boğazıma takılan bu cam kırıkları,
Dilimin dönmeyişi,
Yutkunamayışım.

Gripten değil,
İçmekte bile zorlanışım suyu,
Haykırmak isterken ağız dolusu,
Susuşum.

Gripten değil,
Beni serseme çeviren bu ateş,
Gözlerimin kızarıışı,
Ağlayışım.

Gripten değil,
Göğsümdeki dayanılmaz ağırlık,
Bu öksürük nöbetleri,
Boğuluşum.

Gripten değil,
Soğuk soğuk terleyişim,
Göğsümde ateş yanarken,
Üşüyüşüm.

Gripten değil,
Elimin, kolumun kalkmayışı,
Mecalimin olmayışı yürümeye,
Halsizliğim.

Gripten değil,
Balla yumuşamayışı boğazımın,
Şalgamın, çayın çare olmayışı,
Dinlenemeyişim.

Gripten değil,
İhanetten beyim.

Gerçi bu ilk değil,
Hainlerin hedefi oluşu Türk'ün,
Son da olmayacak,
Alışalım istiyorlar besbelli,
Boyun eğelim,
Şerlerinden korkup teslim olalım,
Bilmiyorlar ki,
"Can sağ iken yurt verilmez düşmana."
Korkmak yazmaz Türk'ün kitabında,
Zaten açık açık düşmanlık edene değil serzenişim,
"Kahpe içerdeyse kapı kilit tutmaz oğul." misali,
Ekmegimizi yiyip sırtımızdan vurana,
Anlamıyorlar ki,
Türk'ün en büyük gücüdür,

Kurt yalnızlığı.

"Türk" adı,
Sadece bir milleti değil,
Töresi,
Ülküsü olan,
Şuurlu,
Ahlâklı,
Yürekli,
Yüksek vasıflı insanı simgeler.

Şu hâlde,
Bilsin bütün varlık,
Anlasın dost düşman,
Türk'üz,
Milli benliğimiz gereği,
Kaynağı, kökü bizde olmayana,
Varlığı Türkçe okumayana,
Uymayacağız,
Her türlü hile ve desise ile canımıza kastedene,
Boyun eğmeyeceğiz,
Yokluktan, yoksunluktan korkup,
Zillete,
Esarete,
Alışmayacağız.

Allah(cc) biliyor,
Kavli kararımız açık,
Bu kışı da geçireceğiz Evelallah,
Lâkin yediğimiz ayazı da çok iyi biliyoruz,
Asla ve kat'a,
Unutmayacağız.

Tunga Eralp

Kavuşma

Koştun,
Saymadın yerinde,
Sevdanı giydin,
Derinde,
Cennette hazır,
Yerin de,
Erdin Rahman'a,
Rahman'a.

Piştin,
Gündüz, gece közde,
Şevgiyle yaşadın,
Özde,
"Allah(c.c.) " şakıdın,
Her sözde,
Uçtun Rahman'a,
Rahman'a.

Coştun,
Kabardı kolların,
Erdi dört yana,
Dalların,
Nura gark oldu,
Yolların,
Vardın Rahman'a,
Rahman'a.

Tunga Eralp

Kork I

Şekil şemali insan,
Her şey tamam akıl noksan,
"Az anlayan çok inanan,"
Kula kul robotlardan kork.

Kıyamazsın ilk bakışta,
Sanırsın insan akışta,
Koyar seni kara kışta,
Pula kul robotlardan kork.

Şaşırtır seni duruşu,
Hesap eder tek kuruşu,
Çok sever altın vuruşu,
Mala kul robotlardan kork.

Aklını verir kiraya,
Her şeyi bağlar liraya,
Tav olur üç beş biraya,
Yala kul robotlardan kork.

Hak diye bâtıla sapar,
Putunu eliyle yapar,
Sonra dönüp ona tapar,
Zala kul robotlardan kork.

Kork vicdansız kahpelerden,
İçleri boş cübbelerden,
Şirazesiz züppelerden,
Fala kul robotlardan kork.

Kork ve devşir aklın başa,
Olma bir zalime maşa,
Hür iraden ile yaşa,
Çula kul robotlardan kork.

Tunga Eralp

Kork II

Kork gerçeği gizleyenden,
Pusu kurup gözleyenden,
Karanlığı özleyenden,
Yüze gülen hainden kork.

Kork ego kasan zevattan,
Ahlâk yoksunu gavattan,
Ayrı durup zerzevattan,
Bağı bölen hainden kork.

Kork başına bela itten,
Vidansız zalim yezitten,
Ambara dadanan bittten,
Cebi delen hainden kork.

Kork kapıp kutlu armayı,
Olup devrin baş kurmayı,
Mazluma tuzak kurmayı,
Dava bilen hainden kork.

Kork pazarda din satandan,
Her işe hile katandan,
Allah(cc) ile aldatandan,
Akıl çelen hainden kork.

Kork koyup vatani darda,
Ahlâkı eksi ayarda,
Her daim yürüyüp karda,
İzi silen hainden kork.

Kork sevmeyi bilemeyip,
Hiç insafa gelemeyip,
Vatan için ölemeyip,
Hazdan ölen hainden kork.

Kork bomboş dışı sertlerden,
Uçkur düşkünü fertlerden,
Mert görünen namertlerden,
Boşa yelen hainden kork.

Kork niçinsiz nasılsızdan,
Soysuz sopsuz asılsızdan,
Bir kula kul akılsızdan,
Hep güdülen hainden kork.

Tunga Eralp

Lain

Ben senin kabusunum,
Biteviye,
Her gece,
Sonun geldi vicdansız,
Tükenip gideceksin,
Bana verdiğin zehri,
Sundum altın kadehte,
Çaren yok,
Bir solukta,
Hepsini içeceksin,
Kurtuluşun bu sanma,
Karanlık sonun senin,
Çoktan yaptın yerini,
Dibinde cehennemini.

Tunga Eralp

Mehmet HOCA

Bilir misin Fatih'im insanı kan çekermiş,
Öyle bir çekermiş ki bazen herkes benzermiş,
Şu sözler senden bana, aslında tam babana,
"Varlığı; ufkumu aydınlatan bir ışık misali...
Birçok yönden rehberimdir, bir örneklik timsali...
Nev-i şahsına münhasır, yoktur dengi, emsali..."
Sen bende onu gördün, o diye yazdın bana,
Bu bana bir onurdur, çokook teşekkürler sana,
Çünkü "ışık" o bizde, "cevher" onda, "güneş" o,
Benim de sizler gibi dünyada serverim o,
O yüzden tüm kalbimle ve dilden diyorum ki,
Sevdikleri ve onu sevenlerle beraber,
"Çoook yaşasın Mehmet Hoca", sağlıklı, mutlulukla,
Allah'ım dileğine, muradına erdirsin,
İki cihanda aziz edip, "gül yüzünü" güldürsün...

Tunga Eralp

Mehmet I

Can verdi Mehmet'im vatan uğruna,
Oğlunu, kızını görmeden göçtü,
Gün görmeden düştü kara bağına,
Toprağı bir tohum sermeden göçtü.

Onun da hayali, rüyası vardı,
Sevdiceğı ile mesut yaşardı,
Bir anda o dünya yandı, karardı,
Murat alıp murat vermeden göçtü.

Bir cani kahpece yattı pusuya,
En acı zehiri kattı saf suya,
Mehmet bu vatanın öz namusu ya,
Ak alınına leke sürmeden göçtü.

Bu fani dünyada yüzü gülmedi,
Kimse gözündeki yaşı silmedi,
Bilsin ki kâinat Mehmet ölmedi,
O şehit, toprağı girmeden göçtü.

Güneş yeltenmedi o gün açmağı,
Işıyıp cihana neşe saçmağı,
Yigdim erkekçe vardı uçmağı,
Alemdede vuslata ermeden göçtü.

Tunga duacıdır o can Mehmet'e,
Yüreğı sevdalı aslan Mehmet'e,
Bin şükran borçludur vatan Mehmet'e,
O, cennete günah dermeden göçtü.

Tunga Eralp

Mehmet II

Aslı Hatun,
Bir fidan dikmişti yıllar önce,
Sevgiyle kazmıştı toprağı,
Şulamıştı günlerce yorulmadan, şevkle,
Ümitler bağlamıştı ona,
Uzayıp giden destansı öyküler,
Hayaller keza.

Neler düşlememişti ki üzerine,
Şarkılar, türküler mi dizmemişti,
Birbirinin peşi sıra,
En güzel müjdelere ayırmıştı,
Saklamıştı tazecik fidanına,
"Sal" diyordu "köklerini",
"Derinliklerine dal toprağın,
Sal ki kök salasın, dallanıp budaklanasın,
Kol kanat geresin vatana,
İlaç olasın,
Yarenlik edesin elinden tutana,
Canı, kanı pahasına savunana,
Yurduna kurban olana,
Kuru toprağı sulayıp kaniyle,
Türk'e vatan olana,
Uğruna şehit yatana,
Yar olasın,
Canından can katana".

Devam ediyordu "adını Mehmet koydum oğul",
"Adınla yaşayasın,
Velhasıl,
Bozkurt töresiyle şan bulasın,
Öz kalasın,
Türk gibi adam,
Adam gibi Türk olasın,
Rabbim güldürsün seni bahtından,
Ya alsın yanına,
İndirmesin ya da milletin gönül tahtından,
Yadigârdır adın sana ecdadından,
Mehmet'imsin sen,
Fidanım, kanım, cansın canımdan".

Ve,
Ekliyordu gururla,
"Büyü tez elden balam,
Vatan bekliyor,
Safa ile yiğidim".

Böyle işte,
Toz konduramazken fidanlarına analar,
Okşamaya kıyamazken Aslı Hatun,
Doyamazken sevmeye,
Mehmet'i devrildi dağ gibi,

Düştü,
Yıkıldı hain bir pusuda,
Kara haber tez yayıldı,
Taziyyeye geldi yetkililer,
İlan ettiler suçluyu,
Dediler ki,
"Kader.",

Analar,
Analar, bilir analar,
Gencecik vatan evlatlarını göz göre göre,
Kahpe tuzaklara hedef yapmanın,
Hainlere fırsat vermenin "kader" olamayacağını,
Bilmek ne kelime yaşar analar,
Bilmemekten değil susuşları,
Şehide saygıdan, vatana, al bayrağa muhabbetten,
Müslüman Türk Ana'sının vakar ve asaletinden gelir.

Aslı Hatun,
Dimdik durdu evladını uğurlarken,
Kocaman ana yüreği düştü ateşlere,
Yaşları akıttı da içine sessizce,
"Vatan sağ olsun" oldu bütün çığlığı,
"Nur içinde yat, şehidim".

Tunga Eralp

Memleketin Hâli - Durum Bu!

Hainler her yerde cirit atıyor,
Azıya almışlar gemi besbelli,
Birçoğu millete caka satıyor,
Beleşten yutmuşlar yemi besbelli.

Her köşeye bir harami post sermiş,
Çıkar için halkı gerdikçe germiş,
Kaptan bu vurguna hep izin vermiş,
Su almış batıyor gemi besbelli.

Garipler komando beyler bedelli,
Yat, kat gani, oynarlar çiftetelli,
Herkes bir kazanır onlar yüz elli,
Var çok başka bir gündemi besbelli.

Kim sardı başına bunca illeti,
Niye hiç bitmiyor Türk'ün zilleti,
Çok hain var içten yıkan milleti,
Çekilmiş bombanın pimi besbelli.

Bu ülkede her gün bayram yandaşa,
Zalim zulüm yapar Türk'e, candaşa,
Öz yurdunda itibar yok kandaşa,
Yok bu işin lâmi cimi besbelli.

Garibanın binmiş herkes sırtına,
Dönüp de bakmamış kimse şartına,
Sanki ismi "öksüz" yazmış kartına,
Kalmamış kimsesi, kimi besbelli.

Şimdi bir darbe de bu deprem vurdu,
Ne var ne yok toz ederek savurdu,
Çok can aldı, kalanı da kavurdu,
Alınmamış hiç önlemi besbelli.

Kupon araziden pay kapılırken,
Fay hattı üstüne ev yapılırken,
Bilimsel gerçekten tam sapılırken,
Kırılmış varlık evrimi besbelli.

Her şey orta malı, her bir şey borsa,
Bir vahşi yarışın öznesi parsa,
Hep kirlendi su bile karaborsa,
Bozulmuş doğal çevrimi besbelli.

Acılar, acılar bitmez acılar,
Acıdan biçare ana bacılar,
Uyduruk din satar hoca hacılar,
Geçmiş gerçeğin mevsimi besbelli.

Bir an bile durmaz aynı kararda,
Akıl danışmak yok, fikir firarda,

Bilene sormak yok, soran zararda,
Silinmiş "Cuma"nın "cem"i besbelli.

Vatandaşa "sabır, şükür, kanaat,"
Yandaş için vurgun geçer zanaat,
Haram yiyip şişmek en baş icraat,
Sökülmüş bahçenin çimi besbelli.

Ya Arapça, ya Farsça, ya Frenkçe,
Solmuş bir acayip hâl almış renkçe,
Garip kalmış öz yurdunda öz Türkçe,
Unutulmuş dil devrimi besbelli.

Yaradan Mevlâ'nın yücedir şanı,
Lâkin yok bunların dini, imanı,
Arıyorum ben de, var mı nişanı,
Ne kendi var ne de imi besbelli.

Tunga bilmez gibi konuşma boşa,
Olmaz işler nedensiz gelmez başa,
"Akıl"sız kul baltayı vurur taşta,
Başa gelen öz seçimi besbelli.

Tunga Eralp

Memleketin Hâli - Haramiler Mangası I

Sahibinin sesleri çoğaldı memlekette,
Her cins mektuba uyan sahte pullar türedi,
Hiçbir ölçüye sığmaz, toplasan yok, çarpsan hiç,
İlme ve akla düşman yoz okullar türedi.

Adamlarda ahlâk yok, sık söylerler yalanı,
Bir meczubun fetvası meşru kılar talanı,
Aç biilaç sürünürken memleketin kalanı,
Sömürdükçe semiren dev kofullar türedi.

Ayak altına alıp öz ve milli ne varsa,
Bozar Türk birliğini ta Edirne'den Kars'a,
Şehidine ağlarken Rize, Adana, Bursa,
Hainle sarmaş dolaş çok hodullar türedi.

Sahibi yal verdikçe, sağa, sola havlayan,
Mangalda kül koymayıp, boş, mesnetsiz savlayan,
Mübarek(!) abdest bozsa şükür edip 'fav'layan,
Klavye kahramanı tok fodullar türedi.

Karanlıkta gürleyip aydınlıkta pes veren,
Yerli, yersiz tınlayıp sıkıştıkça es veren,
Milli şuurdan yoksun, çatlak, çirkin ses veren,
İşleri fitne, fesat kös davullar türedi.

İşi gücü somurmak milletin tüm varını,
Tek amacı artırmak kazancını, kârını,
Bu gidişle karanlık memleketin yarını,
Halkın kanını emen karadullar türedi.

Yetmez ekmek almaya bomboş para kesesi,
Açlıktan zar zor çıkar vatandaşın nefesi,
Aletle para sayar el âlemin bebesi,
Evlerde para dolu şık bavullar türedi.

Gardaş, sen de suçlusun, evinde evdeşin de,
Yakın dostun, akraban, evladın, kardeşin de,
Biz sustukça kudurup haram lokma peşinde,
Yaradan'a şirk koşan, kula kullar türedi.

Tunga, durma! Kalk! Yürü, çürürsen öyle çürü,
Sen ayağa kalkmazsan iflah olmaz bu sürü,
Başında bitmez bela, işte bundan ötürü,
Allah(cc) ile aldatan bomboş çullar türedi.

Tunga Eralp

Memleketin Hâli - Haramiler Mangası II

Ne kumpasları bitti, ne adi oyunları,
Hep bir şer odağında eğildi boyunları,
Her gün başka çayıra yayıldı koyunları,

Devir devir dediler, devrimi evirdiler,
Türkiye'nin altını üstüne çevirdiler.

Bunlar her tür yalanı kırk kuyruklu söylerler,
İblisin sofrasında arz-ı endam eylerler,
Avantajsız kalsalar gör bak acep neylerler,

Devir devir dediler, devrimi evirdiler,
Türkiye'nin altını üstüne çevirdiler.

Cahil halkı uyutup neyi varsa çaldılar,
Kıçındaki son parça donu bile aldılar,
Sonra anadan üryan sokaklara saldılar,

Devir devir dediler, devrimi evirdiler,
Türkiye'nin altını üstüne çevirdiler.

Edep, namus, ar, haya, bunlarda hepsi kesat,
Dış görünüşe bakma içleri fitne fesat,
Bıçağı adam eder bunları etmez masat,

Devir devir dediler, devrimi evirdiler,
Türkiye'nin altını üstüne çevirdiler.

Güzel olan ne varsa ticaret malı oldu,
Din satmak geçinmenin birinci dalı oldu,
En son numaraları "beka masalı" oldu,

Devir devir dediler, devrimi evirdiler,
Türkiye'nin altını üstüne çevirdiler.

Asla sevmezler Türk'ü, Türklüğe kinleri var,
Türkçe'yi yok etmeye sanki yeminleri var,
Güvenilmez bir tuhaf kaygan zeminleri var,

Devir devir dediler, devrimi evirdiler,
Türkiye'nin altını üstüne çevirdiler.

Hep din din din dediler, din sattılar pazarda,
Meğer din aldatmanın maskesiymiş nazarda,
Hiçbirinin yatacak yeri yoktur mezarda,

Devir devir dediler, devrimi evirdiler,
Türkiye'nin altını üstüne çevirdiler.

Troller beslediler yaydırmaktan sorumlu,
Küfür, hakaret edip saydırmaktan sorumlu,
Rakibin ayağını kaydırmaktan sorumlu,

Devir devir dediler, devrimi evirdiler,
Türkiye'nin altını üstüne çevirdiler.

Sorsan en temiz, en has duygu insanı bunlar,
Ne yazık ki bunlara inanıyor koyunlar,
Buldukları yerde asla bitmez oyunlar,

Devir devir dediler, devrimi evirdiler,
Türkiye'nin altını üstüne çevirdiler.

Tunga sakın ha uyma şu had bilmez gafile,
Kırk bin delil getirsen lâf işlemez cahile,
Her çaban boşa gider, her uğraşın nafiye,

Devir devir dediler, devrimi evirdiler,
Türkiye'nin altını üstüne çevirdiler.

Tunga Eralp

Memleketin Hâli - Namussuz

Sulu sepken kar yağarken dağıma,
Sevinen namussuz, gülen namussuz,
Bir yakıcı gün ağarken bağıma,
Onu dilim dilim dilen namussuz.

Her fırsatta varı yoğu sömüren,
Çıkar için taşı bile kemiren,
Haram yiye yiye şişip semiren,
Milletin cebini delen namussuz.

Keser gibi daim yontar kendine,
Suyu hep çevirir kendi bendine,
Yakıp yıkar kapıladı fendine,
Her şeyi kendinin bilen namussuz.

Her zaman hep odur yılanın başı,
Yalan, dolan, talan bütün uğraşı,
Vermez ya, verse de zehirdir aşı,
Mazlumun aklını çelen namussuz.

İyiliğe kurşun sıkar bin kere,
Güzel görse tahrip eder yok yere,
Sanki dersin insan değil haşere,
Her ziyanda akla gelen namussuz.

Her yerde hep bakar kendi kârına,
Tınmaz hiç kimsenin ahuzarına,
Göz diker kamunun bütün varına,
Kâr için milleti bölen namussuz.

Yalan söyler hiç gözünü kırpmadan,
Rahat durmaz ona buna çarpmadan,
Günü geçmez ki hiç çalıp çırpmadan,
Her şeyi süpürüp silen namussuz.

Asla el uzatmaz yardım çağrına,
Bir ok da o saplar yanık bağrına,
Seyreder uzaktan, güler ağrına,
Keyfinden dört yana yelen namussuz.

Ah almaktan korkmaz, utanmaz kuldandan,
Saygı, sevgi ona önemsiz puldandan,
Vazgeçmemek için çaputtan, çuldandan,
Ölmekse tek yolu, ölen namussuz.

Her pis işe hep hazır vaziyette,
Üstüne bulunmaz bu meziyette,
Usta olmuş ezada, eziyette,
Zulmü ilmek ilmek ilen namussuz.

Tunga Eralp

Memleketin Hâli - Sevgisiz

Mayamıza sevgi katmış Yaradan,
Muhabbet üstündür demiş paradan,
Cimbızla sevgiyi çekip aradan,
Çamurlara batır olduk sevgisiz.

Sorsan Müslüman'ız, mü'miniz güya,
Şifirin altında ar, namus, haya,
İşimiz, gücümüz hep yalan, riya,
İşe hile katar olduk sevgisiz.

Kaşlarımız çatık, yüzümüz asık,
Kafamız bir dünya, ruhumuz basık,
Dilimiz zehirli, gözümüz kısık,
Ona buna çatar olduk sevgisiz.

Kavgadayız hep vuruşa vuruşa,
Hasret kaldık adaletli duruşa,
Kaynağı belirsiz üç beş kuruşa,
Ruhumuzu satar olduk sevgisiz.

Köşelere zalimler pusu kurmuş,
Binlerce akılsız selâma durmuş,
Bazıları tam kucağa oturmuş,
Her döşeğe yatar olduk sevgisiz.

Yoksula çok görüp bir lokma aşı,
Hile hurda çoğumuzun uğraşı,
Sapana doldurup onlarca taşı,
Sağa sola atar olduk sevgisiz.

Tunga Eralp

Memleketin Hâli - Uzak Dur

Yiğidim kendini yakma ateşe,
Yüzü kızarmayan itten uzak dur,
Sırtını dayama şu kirli keşe,
Cildini kemiren bitten uzak dur

Düzenini kur hilesiz, yalansız,
Emek ile para kazan talansız,
Eşeğini yüke çekme palansız,
Sütü bozuk her yezitten uzak dur.

Doğru nedir, ne yanlış, iyi belle,
Dostuna hürmet et lisani dille,
Asla ortak olma bir müptezelle,
Altın gümüş şer nakitten uzak dur.

Ruhsuz beden gibi satma etini,
Boş işlerde heba etme yetini,
Geniş zamanların bil kıymetini,
Başı sonu bir vakitten uzak dur.

Hesapsız, kitapsız yıkma bendini,
Müşkül durumlara sokma kendini,
İşinde gücünde göster fendini,
İki ucu dar geçitten uzak dur.

Lâfı tam yerinde koy gediğine,
Dikkat et ağzınla ne dediğine,
Hele de ne içip ne yediğine,
Dar kolonda per kolitten uzak dur.

Rabb'im sokmuş seni insan gönüne,
İstemiş ki gitme zalim yönüne,
Geniş geniş yollar koymuş önüne,
Kör yollarda dar şeritten uzak dur.

Dosdoğru ol, korkma, Hakk seni korur,
Kadir Mevlâ'm olmazları oldurur,
Rızkı veren O'dur, ister buldurur,
Bozuk etten, kokmuş süttten uzak dur.

Tunga Eralp

Muradım

Ne kalpsiz adamım ne haşin yürek,
Ne baltaya sapım ne sapa kürek,
Ne sürüye başım ne başa sürek,
İnsan geldim, insan kalmak muradım.

Bir yanda dururken sevgi ve emek,
İblisle kol kola girmek ne demek,
Yakışmaz ki kula emeksiz yemek,
Çalışıp rızkımı bulmak muradım.

Avantadan üç beş kuruş peşinde,
Hırsız her gün haram çigner dişinde,
İhlaslı kul adil olur işinde,
Hakk'ın rızasını almak muradım.

İnsanın olursa vicdanı sağır,
Duymaz çığlığını istersen bağır,
Hak yolun yolcusu yük taşır ağır,
O yolda dosdoğru olmak muradım.

Ahlâk yoksununun kaç yazar dini,
Yediği herzeler çok geçti bini,
Mü'min karanlıkta bulmaz mü'mini,
Aydınlıkta nefes almak muradım.

Zalimin yüreği dönüşür çöle,
Hırsları nefesine bırakır köle,
Hoca Nasreddin'le birlikte göle,
Arı duru maya çalmak muradım.

Tunga Eralp

Mümkünsüz Aşk I

Yalanı kuşandım bir ömür boyu,
Gerçeğin sırrına ermem ne mümkün,
Artık ne sütler ak, ne kömür koyu,
Zamana rengini vermem ne mümkün.

Bulamadım bir yâr, şöyle namuslu,
Yalansız, riyasız, akıllı, uslu,
O yüzden hep böyle yüreğim puslu,
Gönlümün dengini görmem ne mümkün.

Hep can kattım sevdiğimin canına,
Yakışmak istedim onun yanına,
Lâkin benzemedi anı anına,
Kalbimi önüne sermem ne mümkün.

Ekin vermez bağım, bahçem hep çorak,
Damla düşmez yere, ayam çok kurak,
Yüreğimi yakıp kavurur firak,
Aşk yangını bu, söndürmem ne mümkün.

Sevdiğim yâr tez bıraktı elimi,
Bir bakışla eğdi, büktü belimi,
Çekti, parçaladı gönül telimi,
Onarıp yerine germem ne mümkün.

Artık hâl kalmadı, tükendi bende,
Lime lime oldum tek bir bedende,
Bu çanım çırpınıp durdukça tende,
Yüreğime söz geçirmem ne mümkün.

Devran döndü bir acayip hâl oldu,
Tutuldu dillerim resmen lâl oldu,
Bütün ümitlerim bak hayâl oldu,
Yârin yüreğine girmem ne mümkün.

Irmaklar unuttu denizi, gölü,
Fırtınalar sardı sahrayı, çölü,
Kurudu bağımın biricik gülü,
Yeşertip dalından dermem ne mümkün.

Ne desem kâr etmez kara savcıya,
Gönlümü ateşe veren tavcıya,
Silahı doğrultup zalim avcıya,
Mermiyi namluya sürmem ne mümkün.

Kul bilmesin Allah(cc) bilir içimi,
Kimseye yük etmem kendi hiçimi,
Herkesin kararı kendi seçimi,
Yârin tercihini yermem ne mümkün.

Fırtınalar koptu gönül ilinde,
Söz, lâf oldu elalemin dilinde,

Zelil kaldım nazlı yârin elinde,
Zulüm defterini dürmem ne mümkün.

Yüreğimde yangın dinmez ne çare,
Sevda ikliminde kaldım biçare,
Elimden su bile içmeyen yâre,
Bir bade-i aşk içirmem ne mümkün.

Tunga Eralp

Nasihat XIX

Akıl yoksa kişide imanı olmaz sabit,
Kul kulun aynasıdır değildir asla zabit,
Fikri hür, vicdanı hür, irfanı hür kul abit,
Ey gafil! Uyan artık! Dön Rabb'ine yüzünü.

Kul kulluk etmez kula, eğilmez kul önünde,
Tek Allah(cc)'a ram olur, gitmez iblis yönünde,
Gayrisına kulluğu barındırmaz gönünde,
Ey gafil! Uyan artık! Dön Rabb'ine yüzünü.

Hakk'a teslim olan kul, olmaz itin kuyruğu,
İnsanın kıymetini belirlemez uyruğu,
Yalan nedir, gerçek ne, nedir Tanrı buyruğu,
Ey gafil! Uyan artık! Dön Rabb'ine yüzünü.

İlahi Adalet'e mutlak teslim olur kul,
Özünde insan olan fark etmez giyse de çul,
Dünya imtihan yeri, ödülü değil bir pul,
Ey gafil! Uyan artık! Dön Rabb'ine yüzünü.

Namert ne bir ne iki, hasret kaldık hep merde,
Hakk'a kul olmak için çok iş düşüyor ferde,
Aksi zûldür insana, düşürür kulu derde,
Ey gafil! Uyan artık! Dön Rabb'ine yüzünü.

Tunga Eralp

Ne Fark Eder

Ben Őir yazarım,
Sen okumazsın,
Ne fark eder,
Olsa Őirin ası.

Ben acı ęekerim,
Sen sallamazsın,
Ne fark eder,
Olsa dũnyanın yası.

Ben kir pas tutarım,
Sen aldırmazsın,
Ne fark eder,
Olsa yũreęin pası.

Ben sevda ekerim,
Sen anlamazsın,
Ne fark eder,
Olsa sevdanın hası.

Tunga Eralp

Niyaz I

Aklım dara düştü, yüreğim yâda,
Avare dolanıp durdum deryada,
Acılar gönlümü saldı feryada,

Dağıldım dört yana bak pare pare,
Ya Rabb! Tez ver dertlerime bir çare.

Yanında yaşı da yakar kurular,
Bir türlü uç uca gelmez borular,
Aklımda dolanır deli sorular,

Dağıldım dört yana bak pare pare,
Ya Rabb! Tez ver dertlerime bir çare.

Artık aynalara bakamaz oldum,
Takı, aksesuar takamaz oldum,
Evden dışarıya çıkamaz oldum,

Dağıldım dört yana bak pare pare,
Ya Rabb! Tez ver dertlerime bir çare.

Dövüle dövüle taş dibesinde,
Fer kalmadı gözümün bebeğinde,
Piştim yoksunluğun ta göbeğinde,

Dağıldım dört yana bak pare pare,
Ya Rabb! Tez ver dertlerime bir çare.

Kul beşerdir, şaşar, ben de şaşarım,
Belki bazen haddimi de aşarım,
Lâkin her müşkülde sana koşarım,

Dağıldım dört yana bak pare pare,
Ya Rabb! Tez ver dertlerime bir çare.

Acılarım sapladı bağırına ok,
Dermana muhtacım, derdim, tasam çok,
Senden gayrı sığınacak kimsem yok,

Dağıldım dört yana bak pare pare,
Ya Rabb! Tez ver dertlerime bir çare.

Tunga Eralp

Nizam I

Gönülden gönüle yol var, iyilik insana yâr,
Ne ektiysen elinle, o kalır yanına kâr,
Rabb'in rızası ancak samimi sevgide var,
Güzellikle, dostlukla, aşkla ve muhabbetle,
Girdiğin her gönülden cihana sevgi akar.

Yanlış karar dediğin, kötü niyetten çıkar,
Kötüyü dilemeyen, yanlış yola mı sapar,
Şeytanla yoldaş olan, bir gün iblise tapar,
Kötülükle, nefretle, şerle ve gudubetle,
Hem üçü beşi değil, bütün bir ömrü yakar.

İnsandan aleme yol var, Yüce Allah bilene yâr,
Hakim-i Mutlak olarak O'dur varlığa lütufkâr,
Kaynağı ol Rahman olan sevgide mutlak rahmet var,
Zincire vursak nafile, engellenemez nöbetle,
İlahi emir yanılmaz, zaman gerçeğine akar.

İster ekle bire biri veya birden biri çıkar,
Yaradan vermiş Furkan'ı, kul yanlışsa kendi sapar,
Akil olan teslim olur, yalnız ancak Hakk'a tapar,
Hakikat şerbeti içer, sağlam bağ kurar ebetle,
Cennete döner yüzünü, şer iblisi nara yakar.

Tunga Eralp

Olur Olmaz

Sevdasına kurban yiğidin yolu,
Cefalı olur da sefali olmaz,
Tekrar yaşar anı hep dolu dolu,
Defalı olur da sefali olmaz.

Yiğit olan yiğit yanar özünden,
Yanar da damla yaş akamaz gözünden,
Ölür, ölür amma dönmez sözünden,
Vefalı olur da sefali olmaz.

Öldürür yiğidi altın kafesi,
Ele sığmaz karlı dağın efesi,
Buram buram sevdâ kokar nefesi,
Şifalı olur da sefali olmaz.

Tunga Eralp

Övgü - Şahsım

Şahsım ben zaten iyi ki doğmuşum,
Bir düşünün yahu, ya doğmasaydım,
Tek kalemde karanlığı boğmuşum,
Bir düşünün yahu, ya boğmasaydım.

Şahsım sultanıyım bak hepinizin,
Bensiz ne olurdu hâliniz sizin,
Sağdım koyun gibi hep dizin dizin,
Bir düşünün yahu, ya sağmasaydım.

Şahsım hep sağladım sizlere fayda,
Sayemde çaldınız bir garip gayda,
Rahmet olup yağdım size bu ay da,
Bir düşünün yahu, ya yağmasaydım.

Şahsım müstesnayım, adamın dibi,
Malûm benim hepinizin sahibi,
Ağdım tepenize bir güneş gibi,
Bir düşünün yahu, ya ağmasaydım.

Şahsım ettim size cenneti vaat,
Gördüm ki her kulum bekler şefaât,
Yerimden bir çığdım hemen o saat,
Bir düşünün yahu, ya çığmasaydım.

Şahsım hep dokundum can özünüze,
Yaptıklarım girsin kör gözünüze,
Güneş olup çağdım bet yüzünüze,
Bir düşünün yahu, ya çağmasaydım.

Şahsım bir mübarek zat-ı şahane,
Beni sevmemeye yoktur bahane,
Kalbinize sığarım ya daha ne,
Bir düşünün yahu, ya sığmasaydım.

Şahsım şiir yazdım kendi özüme,
Şair kendim bir hoş geldim gözüme,
En güzel lâfları yığdım sözüme,
Bir düşünün yahu, ya yığmasaydım.

Tunga Eralp

Öz

Diyeceğim o ki, canım, ciğerim,
Ben de seni candan öte severim,
Her şey için çok teşekkür ederim,
Varlığın temeli, "ilgi" Allah'tan.

Övgüler de dâhil, saydığın bana,
Ne varsa iyiden, güzelden yana,
Âşıkane dille söyleten sana,
Seni şair yapan "vergi" Allah'tan.

Aynandan yansıyan sözdeki mana,
Hemen değdi o an özdeki bana,
Nasip etmez Rabbim kemter kuluna,
İnsan-ı kâmile "ergi" Allah'tan.

Okuyup geçtikçe düşündüm bir an,
Gözümden bir perde kalktı o zaman,
Aslında her haslet sendeymiş inan,
Güzelin her çeşit "renği" Allah'tan.

İçten teşekkürler benden de sana,
Kalbinden dünyalar bahşettin bana,
Şükür hepsi için, ol Yaradan'a,
Özdeki muhabbet, "sevgi" Allah'tan.

Bil ki, çok sevindim, senden gelene,
Dilerim ki günün gülle belene,
Dünya bir cennettir, Hakk'ı bilene,
Alemlere nizam "bilgi" Allah'tan.

Sevdiğim, gel etme, söyletme beni,
Bilir "kuşçuk", gözünden yaşı silenini,
Rabbim bana yâr diye, yaratmış seni,
Tunga'nın cihanda "dengi" Allah'tan.

Tunga Eralp

Perde

Yorgunum,
Gözlerim kapanmakta,
Kalbim tane tane saymakta zamanı,
Sesler alçalmakta biteviye,
Renkler solmakta pespaye önümde,
Bir adım,
Bir adım daha derken,
Aşkın günaydın sesiyle, uyandım,
Bir sabah,
Erken.

Tunga Eralp

Rüzgarın Oğlu

Rüzgarın oğlu derlerdi ona,

Asiydi,
Amansız bir yarışa girmişti zamanla,
Yüklendi miydi gaz pedalına var gücüyle,
Havayı delen amansız gürültüyü,
Dinlerdi kulak kesilerek,
Ruha gıda en güzel beste diye,
Sessizce.

Bir daha, bir daha derken,
Ne yol dayanırdı,
Ne de zaman.

Bir gün,
Günün en berrak saatinde,
Her şey yine her zamanki gibi başlayıp,
Olağan seyrinde akarken,
Zaman duruverdi ansızın,
Ve,
Bizim rüzgarın oğlu,
Kazandı yarışı.

Önce bir gürültü yırttı sessizliğini,
En güzel beste boğuldu çığlıklarla,
Toz duman şaha kalktı,
Keşif bir yanık kokusunu takiben,
Göğe tırmanan karanlık duman,
Son feryat,
Son sessizlik,
Son.

Ne yol kaldı,
Ne de zaman,
Bitti yarış.

O,
Gitti.

Tunga Eralp

Sabah I

Sabahı severim,
Erken sabahı.

Sabahı severim,
Erken sabahı,
Ruhuma dokunur,
Doğuşu güneşin,
Günün açmaya iştahı.

Sabahı severim,
Erken sabahı,
Kuşlar duaya durduğunda,
Beyazın siyaha nüfuz edişi,
Ve,
Aydınlığın gelişi.

Sabahı severim,
Erken sabahı,
Sesler,
Civıltılar,
Uyku hali,
Hayali,
Ve gerçek,
Işık.

Sabahı severim,
Erken sabahı,
Sabahı.

Sabahı severim,
Erken sabahı,
Hayatı,
Hali.

Sabahı severim,
Erken sabahı,
Gerçeği,
Mizahı.

Sabahı severim,
Erken sabahı,
Çok,
Çook erkeni,
Er,
Yeni.

Sabahı severim,
Erken sabahı,
Zaman unutturken siyahı,
Başlar,
Yeninin izahı.

Sabahı severim,
Erken sabahı,
Canı,
Cananı,
Anı.

Sabahı severim,
Erken sabahı,
Aşkı,
Sevdayı,
Vedayı.

Sabahı severim,
Erken sabahı,
Erkenden açan gülü,
Güle şarkılar söyleyen bülbülü,
Nasıl da cevap verir,
Canlanır,
Gör gülü.

Sabahı severim,
Erken sabahı,
Işığa bizi kavuşturan,
Yaradan Mevla'ya şükür,
Şükür Tunga...

Tunga Eralp

Sabah II

Sabahları.

Sabahları,
Severim ben sabahları,
Erken sabahları.

Beni uyandıran öpücüğü,
O busenin alıp götürün büyüünü,
Kuşlara eşlik eden güzelin türküsünü.

Gülümseyen o yüzü,
Parlayan güneşin canlılığını,
Yansıyan ışığın aydınlığını.

Caanım sabahları.

Tunga Eralp

Sabır I

Candan, y¼rekte "Lâ İlâhe İllâllah." diyebildiğin için Ő¼kret,
Yalnızca Allah(cc) 'a kul ol,
alıŐ, abala,
Rızkını verecek O'dur,
Sabret...

Tunga Eralp

Sade

Bana bir kahve yap gülüm,
Ne çok,
Ne de az,
Silme iki kaşık olsun kahvesi,
Fincan ölçüsü soğuk su,
Kaynatmadan pişir,
Kısık ateşte,
Ağır ağır,
Bol köpüklü,
Bir kahve yap bana,
Her yudumda,
Bakışındaki manayı,
Ruhundaki sevdayı,
Tenindeki şifayı,
Tatmak istiyorum,
Ha! Bir de yollar çıkarsa falımda,
Bana seni getiren,
Değme keyfime,
Hadi,
Bir kahve yap bana,
Sade olsun.

Tunga Eralp

Sebep Ne?

Bir türlü anlamam, sebep ne, niye,
İnsan Hakk'tan kopup batıla tapar,
Onca haslet, onca akıl ne diye,
Rabb'ini unutup hak yoldan sapar?

Bilmez mi acaba gerçeği beşer,
O yüzden mi daim pisliği deşer,
Niye tavuk gibi hep geri eşer,
Ne diye her uçan kuştan nem kapar?

Biri gökte gezer, yerini bilmez,
Bilmem niye, sanır kendini ölmez,
Öteki tam şeytan, imana gelmez,
Her fırsatta cehenneme yol yapar?

Ne yani! Bu, hep mi böyle gidecek,
Kul, kula saldırıp zulüm m'edecek,
Peki, hesap günü, yarın n'edecek,
Nasıl bile bile şol nara çapar?

Tunga Eralp

Seçim Vakti - Bıktık

Dostlar bir acayip devrana geldik,
Aklımızı hiçe sayandan bıktık,
Biz gerçeği kendimize yol bildik,
Hak diye batılı yayandan bıktık.

Yalan, dolan, hile arttıkça arttı,
Tartılar her şeyi hep eksik tarttı,
Ortak varı hakça bölüşmek şarttı,
Bizi hep kenara koyandan bıktık.

Ahlâki erozyon aldı yürüdü,
Sağır vicdanları kir pas bürüdü,
Türk'ü millet yapan doku çürüdü,
Her işte şeytana uyandan bıktık.

Alınır, satılır olduk pazarda,
Dilim dilim biçildik kör hızarda,
Tacize uğradık bir kem nazarda,
Bizi çırılçıplak soyandan bıktık.

Sorgulanır oldu din imanımız,
Boşa geçer kıymetli zamanımız,
Kimseye kalmadı hiç gümanımız,
Dün söz verip bugün cayandan bıktık.

Bizi bize düşman eden reylerden,
Kişilik yoksunu fikri şeylerden,
Vara yoğa nutuk atan beylerden,
Önü ardı yalan beyandan bıktık.

Hep kirli işlerle yolunu bulan,
Bütün sermayesi kuyruklu yalan,
Her güzele mutlak bir kara çalan,
Haşereden, yılan, çiyandan bıktık.

Her hâli her tavrı ihanet yurda,
Kuzu teslim eder vicdansız kurda,
İz bırakmaz hain yürürken karda,
Teröristle nikah kıyandan bıktık.

İşi yok, gücü yok, bir sürü softa,
Herkesten Müslüman, imanlı lâfta,
Birleşirler çıkar için bir safta,
Milletin gözünü oyandan bıktık.

Vicdanlar körelmiş, kaybolmuş ilke,
Esir olmuş mala, paraya, mülke,
Sofralara meze güzelim ülke,
Milletin sırtından doyandan bıktık.

Küçük Tanrıçılık oynar birisi,
Meşinden de kalın yüzü, derisi,

İnsan değil sanki ayı irisi,
Vara yoğa öfke duyandan bıktık.

Umursamaz milli varı, yarını,
Düşünür tek kendi öz çıkarını,
Sülük gibi emip halkın varını,
Sabun gibi elden kayandan bıktık.

Yeter gardaş, artık yeter diyelim,
Bu hâl ölümden de beter diyelim,
Bir silkinsek bu iş biter diyelim,
Bizden olup bize kıyandan bıktık.

Tunga Eralp

Serzeniş I

Yakına gel hele, uzakta durma,
Kızgın kızgın bakma, arkadan vurma,
Dinle sözlerimi, kötüye yorma,
Sana tuzak kuran kel ben değilim.

Seninle derdim yok, bunu iyi bil,
Bana buğz ederek gel olma sefil,
Kötü her ne varsa, at aklından, sil,
Sana kem söz eden dil ben değilim.

İyi düşün, al işini sağlama,
Haksızlığa diren, taban yağlama,
Dertlerini bu garibe bağlama,
Hakkını gasbeden fil ben değilim.

Yatmaktan hiç hayır yok diye diye,
Dilimde tüy bitti, sor niye niye,
Bak sen de usandın lâf yiye yiye,
Kalk alarmı veren zil ben değilim.

İnsanoğlu dünyada kiracıdır,
Filan şeyhi sanma ki aracıcıdır,
"Uyan," derim, "uyan!" gerçek acıdır,
Gözünü kör eden mil ben değilim.

Sahip çık diline, hem de beline,
Azami ihtimam göster eline,
Beni suçlu tutma malûm keline,
Saçından dökülen kıl ben değilim.

Sanma dünya boynuzunda öküzün,
Sen aklına güven, sarmasın hüüzün,
Salih insan ol ki ak olsun yüzün,
Cildini kapatan çil ben değilim.

Çalışsan değişir bu işin rengi,
Kutsallıkta yoktur emeğin dengi,
Bak, bozulmuş sazının da ahengi,
Akortsuz ses veren tel ben değilim.

Sen düzen tuttun da ben miyim bozan,
Her gün başka yerde sapıtıp azan,
Aklını başına devşir a sazan,
Yuvanı dağıtan yel ben değilim.

Tunga Eralp

Sol Yanım I

Biliyorum rüzgâr sert,
Karşıdan eser namert,
Sağ yanım bir yığın dert,
Sol yanım ıssız adam.

Yapamam yalakalık,
Bak kaldım alık alık,
Sağ yanım kalabalık,
Sol yanım ıssız adam.

Manâ yitirdim serde,
İndi gözüme perde,
Sağ yanım tam mahşerde,
Sol yanım ıssız adam.

Zamanın ruhu sağır,
Duymaz hiç bağır çağır,
Sağ yanım düştün ağır,
Sol yanım ıssız adam.

Gönül sığmaz hircuna,
Girmez sevda burcuna,
Sağ yanım bol curcuna,
Sol yanım ıssız adam.

Dolaştım köşe bucak,
Dert gördüm kucak kucak,
Sağ yanım tüten ocak,
Sol yanım ıssız adam.

Tunga Eralp

Soran Adam

Biri,

Allah dedi, durdu,
Vatan dedi, durdu,
Millet dedi, durdu,
Bayrak dedi, durdu,
Ata'm dedi, durdu,
Özgürlük dedi, durdu,
Hak dedi, durdu,
Adalet dedi, durdu,

Eline,
Karanfil aldı, durdu,
Kitap aldı, durdu,
Oldu, duran adam.

Öteki,

Ayyaş dedi, vurdu,
Çapulcu dedi, vurdu,
Terörist dedi, vurdu,
Katil dedi, vurdu,
Provokatör dedi, vurdu,
Bölücü dedi, vurdu,
Faizci dedi, vurdu,
Lobici dedi, vurdu,

Eline,
Cop aldı, vurdu,
Silah aldı, vurdu,
Oldu, vuran adam.

Beriki,

Ne dedi, sordu,
Nerede dedi, sordu,
Ne zaman dedi, sordu,
Neden dedi, sordu,
Nasıl dedi, sordu,

Eline,
Kalem aldı, sordu,
Oldu, soran adam.

Tunga Eralp

Ŗen Ola

Elde saz, dilde türkü,
Var olsun gnl, grk,
Tanrı korusun Türk',
Turan eller Ŗen ola...

Gn aysın, doğsun gneŖ,
Gn cennete olsun eŖ,
Toplansın kutlu keneŖ,
Turan eller Ŗen ola...

Ŗeytanın benzi gnsn,
Tamu ateŖi snsn,
Bağlar cennete dnsn,
Turan eller Ŗen ola...

Tanrıdağ'ın bozkurdu,
Trklğe selm durdu,
Bu yurt Türk'n buyurdu,
Turan eller Ŗen ola...

Ycelsin Türk'n Ŗanı,
Yağız olsun bağbanı,
Kt bulsun yr, yaranı,
Turan eller Ŗen ola...

BaŖbuđ'dan ferman ola,
Dertlere derman ola,
Gn ola, harman ola,
Turan eller Ŗen ola...

Tunga Eralp

Şükür - Aşk

Hayalini paylaşan biri var yanıda,
Anlayan sustuklarını,
Yetmez mi?..

Şükür ya Rabb!..

Tunga Eralp

Teşekkür

Bu sözlerim benden size teşekkür,
Güzellikler bana kaldı bilesiz,
Her tebrikten sonra ettim tefekkür,
Gözümünden yaş akakaldı bilesiz.

Her arayan yüreğiyle konuştu,
Tüm hasletler hepsi bende bulundu,
Sanki gizli bir konsensus oluştu,
Gökte şimşek çakakaldı bilesiz,

Sizden gelen her mesaj, her kelime,
Güzel birer türkü oldu dilime,
Öyle sevindim ki değmen telime,
Kalbim size akakaldı bilesiz.

Tunga'yım dün bir yıl daha yaşlandım,
Bu ilgiden çok hem de çok hoşlandım,
Bedenimde yeni bir ben aşlandım,
Filizlerim çıkakaldı bilesiz...

Tunga Eralp

Töre I

O eskidendi abi,
Yenisi nabza göre,
Adalet emre tabi,
İnsanlar döndü köre,
Söz söylemek boşuna,
Gitmez Bey'in hoşuna,
Ne yöre aynı yöre,
Ne töre aynı töre.

Tunga Eralp

Trabzon II

Memleketim diye söylemiyorum, Şimdi dağlarına duman yaslanır,
O duman sis olup çökerken yere, özündeki rahmet karışır tere,
Başlar muhteşem dansı damlaların, tekrarlanıp durur binlerce kere,
Depresyonda sanırsın gökyüzünü bakışları koyulaşır, puslanır.

Göğün hüznü çise olur, süzülür, usul usul yağar, toprak nemlenir,
İnce ince dökülür gözyaşları, islanır dağ, bayır, ova, taş, toprak,
Tabiatın bu emsalsiz "İlahi zikri"yle can bulur dalında yaprak,
O nemdir can veren ölü toprağa ki bağrında nice yaşam demlenir.

Mizacı hırçın ve serttir, yalan yok, bir söz söyler kalkamazsın yerinden,
Lâkin vicdansız namertlere yer yok, erenler harman olmuş, özü, sözü bir,
O şehrin doğası böyle, çare yok, gün geçtikçe sarar seni derinden,
Ruhlar riyadan arınmış, leke yok, arasan da bulamazsın zerre kir.

Kuşatır çepeçevre, başka yol yok, teslim ol doğanın enfes rengine,
Aslında yaşamak için kural yok, uyumlanmaktan başka ahengiyle,
İyi bak çevrene, hisset, sanma ki yok, dileyeni buluşturur dengiyle,
Orda âşık gönüllere sınır yok, her biri almış yürümüş engine.

İner, çıkar yollar, dağ, taş patika, bir geçeni pişman bir geçmeyi,
Kim olsa zorlanır o coğrafyada elbette sevmeyen kaçır kolaya,
Güzelliği on numara olsa da, geçim derdi kapı açar silaya,
Memleketten bu amaçla gurbete bir göçeni pişman bir göçmeyi.

Her bir şeyin tadı oraya özgü, alışana ayrılması zor gelir,
Sular soğuk, dilin donar değdirsen, bir içeni pişman bir içmeyi,
Bir aştır yaşamak o hengâmede, bir seçeni pişman bir seçmeyi,
Tunga der ki bir sevdadır Trabzon, bu aşkı yaşayıp görenler bilir.

Tunga Eralp

Türkçe

Ey Türkoğlu uyan! Aç gözlerini!
Bak! Öz dilin senden neler bekliyor,
Onun bağrından seç sen sözlerini,
Türk'ün öz varlığı, ruhudur Türkçe.

Millet var olmaya diliyle başlar,
O varsa oturur yerine taşlar,
Türk için Türkçe'dir bütün uğraşlar,
Milli bütünlüğün mührüdür Türkçe.

Milletin mazisi, günü, yarını,
Diline borçludur bütün varını,
Ancak böyle korur itibarını,
Hayat ırmağının suyudur Türkçe.

Ulusun töresi, kültürü, huyu,
Lisanı anlatır her bir duyguyu,
Sevinci, neşeyi, hele coşkuyu,
Yaşatan şuurla doludur Türkçe.

Masallar, maniler, ezgiler dilde,
Söylemeli türküleri her yerde,
Görev düşer bu uğurda her ferde,
Cümle canlar için uludur Türkçe.

Şarkılar, öyküler, şiirler ile,
Milletin benliği gelmeli dile,
Dağdaki çobanın dilinde bile,
Çağlayan bir nehir gibidir Türkçe.

İnsanoğlu ağlar hüzünlenince,
Bazen akar göz yaşları sevince,
İçler sığmaz içe ümitlenince,
Hüzündür, sevinçtir, coşkudur Türkçe.

At sırtında giden nazlı geline,
O anda yaşanan duygu seline,
Seven yüreklerin gönül teline,
Bağlanan ümidin pilidir Türkçe.

Susma Tunga! Türkçe özen istiyor,
Bilumum sırrını çözen istiyor,
Öz yurdunda Türkçe düzen istiyor,
Çünkü Türk olmanın tadıdır Türkçe.

Tunga Eralp

Türkçe - Ses Bayrağım III

Türkçe ses bayrağıdır,
Saklarız yücelerde,
Türk'ün el, ayağıdır,
Biz varız hecelerde.

Güneş olur günüme,
Kılavuzdur yönüme,
Işık saçar önüme,
Karanlık gecelerde.

Yabancı dursun geri,
Özümüz gelsin beri,
Bulunmaz Türkçe eri,
Türklüğü cücelerde.

Türk'ün derdi vatani,
Çoktur şehit yatani,
Kalbi Türkçe atani,
El olur "Face"lerde.

Tunga Eralp

Türkçe - Ses Bayrağım IV

Gel etme eyleme naz,
Dilde türkü elde saz,
Hem çal söyle hem de yaz,

Vur sazının teline,
Yoldaş olsun diline...

Türkçe, Türk'ün dilidir,
Ayağıdır, elidir,
Coşkun akan selidir,

Vur sazının teline,
Yoldaş olsun diline...

Hem bahar ol hem de yaz,
Çarpmasın seni ayaz,
Azdan çok ol çoktan az,

Vur sazının teline,
Yoldaş olsun diline...

Sevgi, aşk, dert ve çile,
Türküde gelir dile,
Dolaşır ilden ile,

Vur sazının teline,
Yoldaş olsun diline...

Sevdadır Türkçe Türk'e,
Sırtta kürk başta börke,
Hattâ bağdaki örke,

Vur sazının teline,
Yoldaş olsun diline...

Türküler dilde çağlar,
Şenlenir kutlu bağlar,
Canlanır karlı dağlar,

Vur sazının teline,
Yoldaş olsun diline...

Türkçe'nin şanı yüce,
Okunur hece hece,
Yüceltir Türk'ü güce,

Vur sazının teline,
Yoldaş olsun diline...

Gardaş dinle sözümü,
Bağ sorma, ye üzümü,
Var her derdin çözümü,

Vur sazının teline,
Yoldaş olsun diline...

Tunga Eralp

Türkçe - Ses Bayrağım V

Ey dost!.. Hiç gecikme, er dön özüne,
Türkçe düşün, Türkçe konuş, Türkçe yaz,
Düzen ver sazına ve de sözüne,
Türkçe düşün, Türkçe konuş, Türkçe yaz.

Çocuğun mu oldu, isim ver Türkçe,
Şevincin ciğerden sökülsün Türkçe,
Ninniler dilinden dökülsün Türkçe,
Türkçe düşün, Türkçe konuş, Türkçe yaz.

Aşık mısın, türkün aşsın dağları,
Şenlendirsin uzak yakın bağları,
Dilden dile gezsin bütün çağları,
Türkçe düşün, Türkçe konuş, Türkçe yaz.

Türkçe yaz ki aşsın tini zamanı,
Karıştırma sakın sapla samanı,
Her Türk ocağının tütsün dumanı,
Türkçe düşün, Türkçe konuş, Türkçe yaz.

Tanrı kulu görür, duyar ve anlar,
Ol der ve öldürür, inanır canlar,
Asla zarar etmez Hakk'a uyanlar,
Türkçe düşün, Türkçe konuş, Türkçe yaz.

Tanrı Türkçe anlar, yeter ki iste,
Asıl sen anlarsan tam olur liste,
Türk için Türkçe'dir en güzel beste,
Türkçe düşün, Türkçe konuş, Türkçe yaz.

Türk'ü millet yapan dokudur Türkçe,
Balasına geçen kokudur Türkçe,
Düşmana atılan okudur Türkçe,
Türkçe düşün, Türkçe konuş, Türkçe yaz.

Türk'ün özü Türkçe, sözü Türkçe'dir,
Gülen yüzü, gören gözü Türkçe'dir,
Varoluş ülküsü, tözü Türkçe'dir,
Türkçe düşün, Türkçe konuş, Türkçe yaz.

Tunga Eralp

Umut Bitmez

Ağlama iki gözüm,
Tanrı var,
Umut bitmez.

Bırak gamı, kederi,
Karartma yüreğini,
Mevlâ yâr,
Umut bitmez.

Unutma gülüm,
Düşer toprağa bir tohum,
Usul usul can bulur,
Bir ağaç yeşerir,
Umut filizlenir.

Tunga Eralp

Umutsuz Aşğın Ahı

Bana seni yazan kader,
Yazmamış beni sana,
Ey vefasız sevgili,
Bir bakışın şifasını,
Niçin çok görürsün bana,

Ben hükümsüz aşık,
Sen zalim avcı,
Ah ettim,
Sen de yan.

Bir öylesin bir böyle,
Güneşte yağmur, yağmurda güneş,
Temmuzda kar, zemheride ateş,
Sen sana bile ağır gelirken,
Bil ki ben çok çok istedim,
Ta iliklerime kadar sana kandım,
Yandım yanmasına ya,
Buraya kadarmış gülüm,
Olmadı işte,
Olamadım sana eş,

Ben sessiz aşık,
Sen belalı avcı,
Ah ettim,
Sen de yan.

Ben sarmak isterken yararı,
Şen yakmak istedin canımı,
Ördün arsızca ağını,
Sanma kâr kalır yanına,
Artık lanet okuyorum canına,

Ben bahtsız aşık,
Sen amansız avcı,
Ah ettim,
Sen de yan.

Nefessiz bıraktın,
Yerle yeksan ettin aşk dağımı,
Yıktın, viran ettin sevgi bağımı,
Batırdın kaba etime,
Cilalı kara sarı ojeli tırnağını,
Sen kendi hayâlîne aktın,
Ben puslu günlerden geçtim senden yoksun,
Kahve falıma bile çıkmadın ya,
İnsafın kurusun yâr,
Sen sana bile çoksun,

Ben umutsuz aşık,
Sen zalim avcı,
Ah ettim,

Sen de yan.

Tunga Eralp

Uyan Ey Türkoğlu! Uykudan Uyan

Türk'ün düşmanı çok bitmez saymakla,
Başa çıkılmaz popo yaymakla,
Bir an önce başlamalı aymakla,
Uyan ey Türkoğlu! Uykudan uyan.

Kalk ayağa kalk ki zinde kalasın,
Hakkını almaya imkân bulasın,
Uyan ki dertlere çare olasın,
Uyan ey Türkoğlu! Uykudan uyan.

Görevden kaçış yok, sen yok desen de,
Dert senin de derdin söylemesen de,
Anla artık çare, çözüm de sende,
Uyan ey Türkoğlu! Uykudan uyan.

Ey evladı vatan! Uyuşup kalma,
İçi boş, sonu yok hayâle dalma,
Silkin kalk ayağa, kendini salma,
Uyan ey Türkoğlu! Uykudan uyan.

Sen inan ki gelsin kutlu gelecek,
Evladının şansı olsun gülecek,
Türk'ün şanı seninle yükselecek,
Uyan ey Türkoğlu! Uykudan uyan.

Malûm hainlerin bini bir para,
Niyetleri açmak bağrında yara,
Engel ol ki düşmesin başın dara,
Uyan ey Türkoğlu! Uykudan uyan.

Gör uğrular nasıl olmuşlar birlik,
Vermek istemezler hiç Türk'e dirlik,
Anla artık kader değil fakirlik,
Uyan ey Türkoğlu! Uykudan uyan.

Arsızda, hırsızda tıynet arama,
Helâli bil, yaklaşma hiç harama,
Memleket yanarken saçın tarama,
Uyan ey Türkoğlu! Uykudan uyan.

Silkin artık Tanrıdağ'ın bozkurdu,
Bak seninle şahlanacak Türk yurdu,
Anan seni bugün için doğurdu,
Uyan ey Türkoğlu! Uykudan uyan.

Kalk ayağa! Şu zinciri kır artık,
Dostun kimmiş, düşmanın kim gör artık,
Zalimlerin defterini dür artık,
Uyan ey Türkoğlu! Uykudan uyan.

Tunga Eralp

Uyarı - Ahlâk

Ahlâk yoksa din var diye insan geçmez artıya,
İdrâk, akıl ve irade mü'min kâfir ayırmaz,
Cahil mü'min çıkacaksa bir kâfirle tartıya,
Unutmayın, Allâh(cc) asla cahilleri kayırmaz.

Tunga Eralp

Uyarı - Atatürk

Kulağım sağır değil, söyleneni duyarım,
Medyum değilim lâkin ihanete ayarım,
Atatürk'e saldırı ihanettir Türklüğe,
Yapanı, yaptıranı yekten hain sayarım.

Tunga Eralp

Uyarı - Hak mıdır?

Yalana, dolana başvuramaz alim,
Her koşulda gerçeğe eder talim,
Allah(cc)'la aldatmaz, değildir zalim,

Bu yaptığın kara mıdır, ak mıdır,
Din alıp din satmak kula hak mıdır?..

Din pazarda alınır satılır mı,
Hakk hükmüne hiç hile katılır mı,
Ya sessizce kenara atılır mı,

Bu yaptığın kara mıdır, ak mıdır,
Din alıp din satmak kula hak mıdır?..

Din yayın ucunda gergin ok mudur,
Hedef yapılana yayılım şok mudur,
O varsa ahlâka gerek yok mudur,

Bu yaptığın kara mıdır, ak mıdır,
Din alıp din satmak kula hak mıdır?..

Helâl alışveriş kutsal hizmettir,
Namuslu her kazanç başa devlettir,
Lâkin hile, hurda zûldür, gaflettir,

Bu yaptığın kara mıdır, ak mıdır,
Din alıp din satmak kula hak mıdır?..

Mazlumların soldurursun mahını,
Hiç yok yere bak alırsın ahını,
Bilmem nasıl yaparsın izahını,

Bu yaptığın kara mıdır, ak mıdır,
Din alıp din satmak kula hak mıdır?..

Görünüşte işin gücün hep zikir,
Başka ne bir uğraş ne de bir fikir,
Ne yer ne içersin bilmez bu fakir,

Bu yaptığın kara mıdır, ak mıdır,
Din alıp din satmak kula hak mıdır?..

Helâli hoş olsun malın, kazancın,
Bir tek seni bağlar dinin, inancın,
Gel gör ki mahşerde olur utancın,

Bu yaptığın kara mıdır, ak mıdır,
Din alıp din satmak kula hak mıdır?..

Allah(cc) akıl verdi bilesin diye,
Yanlış yaşamdan silesin diye,
Kul her şeyi Hakk'tan dilesin diye,

Bu yaptığın kara mıdır, ak mıdır,
Din alıp din satmak kula hak mıdır?..

Kula gizli olan Allah(cc)'a ayan,
Her işte, uğraşta Rabb'ine dayan,
Kalk arkadaş!.. Şu kör gafletten uyan,

Bu yaptığın kara mıdır, ak mıdır,
Din alıp din satmak kula hak mıdır?..

Tunga Eralp

Uyarı - Ülkü Yolu

Türk'ü hakir görenle,
Başa çorap örenle,
Hesaplaşıp törenle,
Kozları böleceğiz...

Gözümüz yükseklerde,
Sesimiz şimşeklerde,
Ya Albayrak göklerde,
Ya da hep öleceğiz...

Namus sözü sözüümüz,
Sudan berrak yüzümüz,
Türk oğlu Türk özümüz,
Sevip sevileceğiz...

Yemin edip verdik söz
Budur Türk'te kadim töz,
Aynı cevher, aynı öz,
Türk'ü aşk bileceğiz...

Bu millet kutlu millet,
Ne illet ne de zillet,
Ey dost, işleri hallet,
Yakında güleceğiz...

Hep birlikte el ele,
Dönüşeceğiz sele,
Ya Bismillâh, rastgele,
Zalimi sileceğiz...

Kıymetli her ferdimiz,
Çoktur yiğit merdimiz
Var birkaç namerdimiz,
Hakkından geleceğiz...

Zulümle abat olan,
Sazı sözü hep yalan,
Bitecek soygun, talan,
Sanma güdüleceğiz...

İş olmaz bulaşıkla,
Saygısız yılışıkla,
Karanlığı ışıkla,
Mutlaka delegeğiz...

Vatan namustur Türk'e,
Kurban edilmez erke,
Ya düşeceğiz herke,
Ya tam dirileceğiz...

Gidip hep Hakk yönüne,
Ser vermeyiz ününe,

Her zalimin önüne,
Dimdik dikileceğiz.

Çare olmaz her komut,
Gerekçe ister somut,
Bazan bitecek umut,
Çok çok üzüleceğiz...

Üzüleceğiz ancak,
Rehber olacak sancak,
Düşmeyecek Alsancak,
Göğe süzüleceğiz...

Tunga Eralp

Ülkücüyüm

Ülkücüyüm,
Türk'ün güven limanı ve son iskelesiyim,
Ahlâkta Tanrı Dağı, imanda gök burcu,
Savaşta sığınağı, barışta kalesiyim,
Türk'üm, Türk evladına namustur vatan borcu.

Ülkücüyüm,
İçim de bir dışım da,
Özü doğru, sözü doğru merdoğlu,
Çok belalar dolansa da başımda,
Türk'üm, zorluklardan yılmaz Türkoğlu.

Ülkücüyüm,
Özüm Türk, sözüm Türkçe,
En güzel türküler çağlar dilimde,
Ceddimden yadigâr öz sesim Türkçe,
Türk'üm, Türkçe konuşurum ilimde.

Ülkücüyüm,
Yemin edip söz verdim,
Nerede olsam koşarım bir çağrına,
Ey vatanım, sensin yegâne derdim,
Türk'üm, ilaç olur girerim öz bağına.

Ülkücüyüm,
Benim evladı vatan,
Yurdumun kutsaldır dalı, yaprağı,
Binler var uğruna kefensiz yatan,
Türk'üm, bir gün benim kanım sular toprağı.

Ülkücüyüm,
Ta ezelden ebede,
Ne vazgeçer ne yolumdan cayarım,
Toz, leke kondurmam kutlu mabede,
Türk'üm, öz canımı kurban sayarım.

Ülkücüyüm,
Milletime neferim,
Yalan bilmem, hile bilmem, anlamam hurda murda,
Vatan borcu benim kutsal seferim,
Türk'üm, canım kurban bu canım yurda.

Ülkücüyüm,
Alnım açık, başım dik,
Boyun eğmem hiçbir Allah(cc) kuluna,
Her işte Türk'edir bende öncelik,
Türk'üm, varım yoğum fedâ Türk'ün yoluna.

Ülkücüyüm,
Yolum Ata'mın yolu,
Kızılma buyruğu Başbuğ'umun,
Olsa da yürürüm hep çile dolu,

Türk'üm, altından ayrılmam kutsal tuğumun.

Ülkücüyüm,
Saf, ülkülü, imanlı,
Türk ülküsü ruhum ve bedenimdir,
Vatan sevdam ömürlük, tam zamanlı,
Türküm, bu öz varlık nedenimdir.

Ülkücüyüm,
Ülküm satılık değil,
Yumurta küfesi tutmam sırtımda,
Ülküdaşım dava önünde eğil,
Türk'üm, başka unvan istemem ben kartımda.

Ülkücüyüm,
Tapmam paraya pula,
Hür yaşadım, hür yaşamak ülkümdür,
Boyun eğmem, asla kul olmam kula,
Türk'üm, Turan öz hakiki mülkümdür.

Ülkücüyüm,
Alnım açık, başım dik,
Hiç olmadım, olamam kapı kulu,
Açtırmadım, açtırmam surda gedik,
Türk'üm, tek yolum var, Hakk yolu.

Ülkücüyüm,
Bir deli kaynar kanım,
Bir kutlu sevdayı yaşarım özümde,
Titrer gönül telim, titrer sol yanım,
Türk'üm, yeminim var, sabitim sözümde.

Tunga Eralp

Vicdansız I

Onca şiir yazdım ona yıllarca,
Yekten bir kalemde çizdi vicdansız,
Sadece ben değil belki onlarca,
Yiğidi kapıya dizdi vicdansız.

Bana meftun olsun çok istiyordum,
Onu görmek için yol gözlüyordum,
Bir gün göremesem çok özlüyordum,
Lâkin başka yerde gezdi vicdansız.

Ben büyüttüm aşkı, sardım pamukla,
İşim olmaz eğri, büğrü yamukla,
O beni bir tuttu kızıl çamukla,
Benden iki günde bezdi vicdansız.

Son bir gayret dedim, kaçam kurtulam,
Derdimi bir dosta açam kurtulam,
Hattâ dağa, taşa saçam kurtulam,
Niyetimi erken sezdi vicdansız.

Şimdi biçareyim, aşkın selinde,
Boşa tıngırdarım sazın telinde,
Son arzum kalmaktı onun elinde,
Ayağı altında ezdi vicdansız.

Tunga Eralp

Yakışmaz Bize

Biliriz Allah(cc) var, her bilene yâr,
Kuldan medet ummak yakışmaz bize,
Haznesinde nihayetsiz rahmet var,
Gölden medet ummak yakışmaz bize.

Sevdası gönüle, türküsü dile,
Yârim gül yollamış sarıp mendile,
Aşka vasil olmaz çekmeyen çile,
Gülden medet ummak yakışmaz bize.

Yiğit izzet taşır özyapısında,
Kula kulluk yoktur altyapısında,
Asla köpek olmaz el kapısında,
Yaldan medet ummak yakışmaz bize.

Bilen bilir bizi sözümüz sözdür,
Asla kem bakmayız gözümüz gözdür,
Ezelden ebede tözümüz tözdür,
Yozdan medet ummak yakışmaz bize.

Türk asla ezdirmez hilali haça,
Yüz vermez salibe, kaptırmaz paça,
Yiğit zebun olmaz bir tutam saça,
Kıldan medet ummak yakışmaz bize.

Şairin ruhunu aşk kavururken,
Diller tercümandır kalpler vururken,
Öz bağrımdan çıkmış türkü dururken,
Cazdan medet ummak yakışmaz bize.

Demiyorum caz dinleme, sakın ha,
Her çeşidin lezzetine bakın ha,
Lâkin özünüze ışık yakın ha,
Elden medet ummak yakışmaz bize.

Yiğitler harmanı şu Anadolu,
Her köşesi şehit ve gazi dolu,
Olmak lazım derya gibi dopdolu,
Boştan medet ummak yakışmaz bize.

Tunga Eralp

Yalın Aşk

Âşıkısan,
Yoktur sebebi,
Seversin sadece,
Yüreğin bilir...

Bahanesi olmaz aşkın,
Olmaz şekli, şemâli, zamanı,
Sadece kalbin ona aktığı için,
Kapılır gidersin anlamadan,
Ne güzel, ne de akıllı oluşudur seni cezbeden,
İnkâr etmen nafîle,
Sen sussan kalbin susmaz,
Seversin işte,
Yüreğin bilir...

Bir bakışa,
Bir duruşa tav olursun görünüşte,
Boy, bos, endam, kaş, saç, zarafet,
Ar, namus, hayâ,
Enerji, sinerji, letafet,
Say say bitmez,
Kabul,
Hepsi de var aşkın doğasında,
Lâkin,
Hiçbiri yetmez anlatmaya,
Seversin öylesine,
Yüreğin bilir...

Gerçek aşk,
Kendiliğinden gelir,
Ânsızın sarar benliğini,
Öylece kalır,
Sen bilmesen de,
Seversin,
Yüreğin bilir...

Seven bilir...

Tunga Eralp

Yâr I

Olur ya,
Bu dünyanın kıyameti,
Bir fırtına koptu gidiyor,
Penceremde dans eder kar taneleri,
Eşliğinde sağır edici uğultusu rüzgârın,

Yağmur dışarda,
Dışarda kar,
İçerde...

Geldin ya,
Fark etmez artık,
İcitemez kara kış, zemheri,
Hiçbirinin hayrı yok kendine,
Her tarafı kırık dökük soğuktan,

Yağmur dışarda,
Dışarda kar,
İçerde yalnız...

Elin değdi ya,
Kar da, yağmur da değmeden tenime,
İslağım baştan ayağa,
İliklerime kadar sıırılsıklam ben,
Aşktan,

Dışarda yağmur, dışarda kar,
İçerde yalnız sen,
Yâr...

Tunga Eralp

Yâr II

Yürekten seveni bul getir bana,
Özü sözü bir olan yâr isterim,
Kalp gözü göreni al getir bana,
Her hükümden hür olan yâr isterim.

Yüreğinde sevda ateşi yanan,
Aşkı yudum yudum içtikçe kanan,
Göğsüme sokulup bana inanan,
Öz bağrımda dür olan yâr isterim.

Gerçek aşık uçkur çözmez harama,
Sevgisini kurban etmez merama,
Bir bakışı şifa olup yarama,
Her derdime kür olan yâr isterim.

Sohbeti hoş, yüreği pak, kendi gül,
Edalı, işveli, dil desen bülbül,
Daha da azına kanmaz bu gönül,
Muhabbeti gür olan yâr isterim.

O Allah(cc) ki canı var etti yoktan,
Her şeyi eksiksiz yarattı çoktan,
Bir tek dileğim var Cenab'ı Hakk'tan,
Aşk bağımda nur olan yâr isterim.

Tunga Eralp

Yara

Hayat zerreden hafif, lakin ben çook ağırım,
ığlık çığlığa ruhum, bedenimde sağırım,
Yaşanan her acıda, yanarım içten içe,
Bir yakından görmeniz, lime lime bağırım.

Tunga Eralp

Yâre Mektuplar - Sitem VII

Beni sevdiğini sandım,
Aşkın ateşinde yandım,
Yazık ki çok geç uyandım,
Nedir bana kastın gülüm?

Sensiz olmak bana ölüm,
İçim yanar, çıkmaz külüm,
Her gün işkence ve zulüm,
Nedir bana kastın gülüm?

Şimdi gönlüm yangın yeri,
Söndü gözlerimin ferî,
Kaldım bir kemik bir derî,
Nedir bana kastın gülüm?

Böyle miydi bana sözün,
Niye döndü benden gözün,
Hiç kızarmıyor mu yüzün,
Nedir bana kastın gülüm?

Bu öyle garip bir iş ki,
Her yanı ayrı çelişki,
Ne oldu bitti ilişki,
Nedir bana kastın gülüm?

Söyle neydi suçum benim,
Sana dar mı geldi yenim,
Yetersiz miydi özenim,
Nedir bana kastın gülüm?

Tunga Eralp

Yâre Mektuplar - Dileğum

Şu dağlar denizlere aralukli ineyi,
Yüz verma o zalime bak sirtuna bineyi,
Ha gız bozma halayı, yok bu işun golayı,
Sevenler sevduğunu çatır çatır alayı,

Çik bayıra bayıra, sal genduni çayıra,
Vicdansuz zalimlerden seni Allah(cc) gayıra,
E gız gel bana yâr ol, dünyada berhudar ol,
Eğer beni alursan sağ ol, çok yaşa, var ol.

Ben sana aşık oldum daha sensuz duramam,
Sen bana yâr olursan başka bi şe aramam,
Gız ben seni tanidum dağda, kırda, bayırda,
Gel verelum el ele yarışalum hayırda.

Sevenler sevduğunun başına çorap örmez,
Yakarlar gemileri, gözler dünyayı görmez,
Şükür bugüne gadar bükülmedi bileğum,
Şenlan bir yuva olmak, budur Hakk'tan dileğum.

Denizde horon ediy salahana baluklar,
Sensuz yalnızluk kokay guri galabaluklar,
Ben seni alamazsam bir daha hayir etmem,
E gız bana varmazsan şurdan şuraya gitmem.

Tunga Eralp

Yâre Mektuplar - Hanumağa

Yağmur yağayı yağmur, yaylanun çümenine,
Gel artuk geç sevduğum geminun dümenine,
Al senundur sol yanum, gir saklan sümenine,

Ben seni seveyirum, gurbandur canum sağa,
E gız alursan beni olursun hanumağa.

Karar verdim sen benum sevduğum olmalısun,
Benumlan gerçek huzur mutluluk bulmalısun,
Gönlunun rizasiyla yanumda galmalısun,

Gözuni doyururum bala, kaymağa, yağa,
E gız alursan beni olursun hanumağa.

Ballı badem bakışlum, çiçek bahar kokuşlum,
Hem inişli çıkışlum hem de bayır yokuşlum,
Güllü dallı nakışlum, elleri gül tokuşlum,

İste inelum düze ya da çikalum dağa,
E gız alursan beni olursun hanumağa.

Esirgema ellerun, yârum boynuma dola,
Peştimal sar belune, örtun oyle çık yola,
İstikametun benum bakma hiç sağa sola,

Az biraz niyetliysan bir işmar et uçağa,
E gız alursan beni olursun hanumağa.

Benum öz hayalumsun, türkü oldun dilume,
Sen da beni seversan bayram gelur ilume,
Haydi uzakta durma, ver eluni elume,

Gel, yaklaş yamacuma, düşmeyelum uzağa,
E gız alursan beni olursun hanumağa.

Saçlarun dalga dalga, gönlumi alur gider,
Aklum da uçlarına takılı kalur gider,
Zerre zerre her hücrem sana kapilur gider,

Dans edelum birlukte hem da yanak yanağa,
E gız alursan beni olursun hanumağa.

Aydan aridur yüzun, gül pembedur dudağun,
Endamun akla ziyan, selvi dalun budağun,
Halis niyetlerune ben olayum adağun,

Soyledüğün türküler ninni gelur kulağa,
E gız alursan beni olursun hanumağa.

Dolaşukli olur hep fundukluğun dallari,
Büyüyüp serpilunce kapaturlar yollari,
Funduk dolar eğilur yaz gelunce gollari,

Senun olduğun her yer benzer cennetten bağa,
E gız alursan beni olursun hanumağa.

Đilurum güzelliğun olmiş dillere destan,
Üstüne cuk oturmiş allı yeşilli fistan,
İnan ki doktor olsan ben olurum ilk hastan,

Al gullan tepe tepe, çekma sakın kızağa,
E gız alursan beni olursun hanumağa.

Bi şeyler oluy bana giyunce sen allari,
Bak ağlayınca akay gözlerunun ballari,
Sana hiç faydasi yok, sil, açma o fallari,

Fala bakup iş yapmak uymayı habı çağa,
E gız alursan beni olursun hanumağa.

Benum gibi uşağı nerede bulacasun,
Gülüm aklun var isa sen beni alacasun,
Bir ömür mutli mutli yanumda galacasun,

Gullan hau akluni düşma sakın tuzağa,
E gız alursan beni olursun hanumağa.

Saatlerce gonuşsam lâfumi bitüremem,
Aşkumi anlatmaya kelime yetüremem,
Cebume da siğmazsun yanumda götüremem,

Sen bana yâr olmazsan siğmam kara toprağa,
E gız alursan beni olursun hanumağa.

Ben daha ne diyeyim, dedum diyeceğumi,
Guşandum ipek, atlas giydum giyeceğumi,
En güzelinden seğup yedum yiyeceğumi,

Her şeyun iyisini bulup yiğdum bucağa,
E gız alursan beni olursun hanumağa.

Tunga Eralp

Yâre Mektuplar - Ne Diyeyim?

Tek dileğim sendin "Hakk"tan,
Sevincim büyüktü "çokk"tan,
Sonra da kaybettim "yokk"tan,
Ne diyeyim gülüm sana?..

Biliyorum yoksul bahtım,
Anca rüyâlarda şahtım,
Ne sarayım var ne tahtım,
Ne diyeyim gülüm sana?..

Büyük şansım sendin benim,
Saydım ki senin gölgenim,
Dar geldi, yetmedi yenim,
Ne diyeyim gülüm sana?..

Gayrı söz söylemem boşa,
Hiçbir lâfım gitmez hoşâ,
Kaçar oldun koşa koşa,
Ne diyeyim gülüm sana?..

Bir bakışın değdi cana,
Canım kurban verdim sana,
Geriye nem kaldı bana,
Ne diyeyim gülüm sana?..

Yaza yaza duygu bitmez,
Zaten kalem kâğıt yetmez,
Dünya gelse bir sen etmez,
Ne diyeyim gülüm sana?..

Tunga Eralp

Yâre Mektuplar - Öğüt

Sevdiceğim üçe beşe bakma sen,
Dillerini suskun suskun bağlama,
Bir soysuza yüreğini açma sen,
İçten yanıp ciğerini dağlama.

Aldanıp da boy bosuna, tipine,
Varlığına, bilmem kaç tork "jeep"ine,
Çok güvenip namussuzun ipine,
Sonra dönüp salya sümük ağlama.

Sevdalısın yüreğinde ateş var,
Hayâllerin cıvıl cıvıl lalezar,
Bir namerdi zannedip de tevbekâr,
Gözlerinden kanlı sular çağlama.

Ben sana yangınım, gönlüm var sende,
Bu gerçek değişmez sen yok desen de,
Sevsen de fark etmez sen sevmesen de,
Yeter ki kalbimi silip zağlama.

Bu bendeki sevda ömürlük bende,
Durdukça duracak bu can bu tende,
Seviyorsan gel yârim ol gör sen de,
Sevmiyorsan boşa yağıp yağlama.

Dileğim odur ki Hakk'tan üzülme,
Aç biilaç güç kuvvetten süzülme,
Bir hırsıza gönül verip çözülmeye,
Sen sen ol yâr kendini al sağlama.

Tunga Eralp

Yâre Mektuplar - Sitem I

Sevduceğüm gel bana gel artuk gavuşalum,
Oldi çok galabaluk, haburdan savuşalum.

Çok bekledum gelmedun, gız bana gastun mi var,
Boşa nazlanup durma, alacağum seni yâr.

Gel etma, eylema naz, zannetma ki derdum az,
Kiçum dondi soğuktan, ayazda galdum ayaz.

Tamam geldun anladum gız keşke gelmeyeydun,
Şu garip yüreğumi haboyle delmeyeydun.

Yarattun bir zelzele, ben düştüm enkazina,
Senun gibi gâvurun dayanılmaz nazina.

Hiç ayarun yok senun, gız bana neler dedun,
Deli divane misun, sen gafayi mi yedun.

Ben razıydum gız senun her derdune yetmeye,
Ancak sen niyet ettun beni paspas etmeye.

Çok uğraşdum, didindum bana yâr olman için,
Hepsi da gitti boşa, tatdum tadini hiçun.

Ben pes ediyrum artuk, yalvaramam daha çok,
Anladum ki güzelum senden bana vaha yok.

Güzellüğün geçici, al oni çal başuna,
Aha da gidiyirum, inanmam göz yaşuna.

Bak oldum paramparça, doli vurdun gafama,
Ben goruyup gollardum, sen giydun Mıstafa'ma.

Tunga Eralp

Yâre Mektuplar - Sitem II

Beni niye kandırdın,
Başın göğre mi erdi,
Allah(cc) o akli sana,
Kandır diye mi verdi?

Kız hep yaktın canımı,
Çökerttin sol yanımı,
Resmen emdin kanımı,
Ceddin kan mı içerde?

Sahi sen gerçek misin,
Erilmez görçek misin,
Kel başa pürçek misin,
Kirpiğin mi hançerde?

Okun deldi bağrımı,
Kamçın yaktı sağrımı,
Duyan yoktu çağrımı,
Gök mü yer mi makberdi?

Geldin yaktın başımı,
Zehir ettin aşımı,
Akıttın göz yaşımı,
Zulmün de mi kaderdi?

Tatlı diline kandım,
Seni bana yâr sandım,
Harlı ateşe yandım,
Cehennem mi söğerde?

Sana kapıldı özüm,
Geçmedi aşka sözüm,
Aşıktım kördü gözüm,
Gören deli mi derdi?

Tunga Eralp

Yâre Mektuplar - Sitem III

Nedendir bu gidiş canımın canı,
İzlemez mi sandın bu garip seni,
Bana haram sensizliğin her anı,
Özlemez mi sandın bu garip seni?

Hani artık yoktu terk edip gitmek,
Yoktu sevdiğini yabana itmek,
Hele hele böyle kırıp incitmek,
Gezlemez mi sandın bu garip seni?

Gözlerinin ıssız neşeciğinde,
Gönlünün bir fol döşeciğinde,
Yüreğinin o sol köşeciğinde,
Gizlemez mi sandın bu garip seni?

Bulunmaz böyle aşk mitte, masalda,
Senden haber sorar rüyâda, falda,
Kulağı kapıda, gözleri yolda,
Gözlemez mi sandın bu garip seni?

İsmin türkü olmuş gör bak diline,
Kulun olur fırsat geçse eline,
Başına taç edip gönül teline,
Sözlemez mi sandın bu garip seni?

Tunga Eralp

Yâre Mektuplar - Sitem IV (ander Galsun Sevdaluk)

O güzel gözlerine,
Gurban olurum gurban,
Yeşil yeşil bakarlar,
Ederler beni hayran.

Hep boyledu denizler,
Dalgalanur durulur,
Bir bakan o gözlere,
Hemencecuk vurulur.

Ben da oyle vuruldum,
Giz takıldum peşune,
Gezdum bunca diyari,
Rastlamadum eşune.

Yeter etma bu nazı,
Yoruldum gide gele,
Gel artuk gavuşalum,
Sarilayim o bele.

Şafak sayarum şafak,
Alacağum teskere,
Giz bu kadar naz olmaz,
Bir gariban askere.

Gel edelum muhabbet,
Lâf goyak lâf üstüne,
Soğuk soğuk durmanun,
Altı ne ki üstü ne.

E gız senun derdun ne,
Beni sevmeyi misun,
Daha yalvarayim mi,
Halum görmeyi misun?

Ne desem ne söylesem,
Ulaşmaz sesum sağa,
Gel açık açık soyle,
Hiç gönlun yok mi bağa.

Eğlenusun benumle,
Giz ben seni anladum,
Daha çıkmam garşuna,
Bak yolundan yanladum.

Gayri senlan işum yok,
Çıkma boşa yoluma,
Ben artuk başkasini,
Takacağum goluma.

Seveceğum başka yâr,
Gezeceğum onunla,

Hiç boşa cilve yapma,
İşum olmaz senunla.

E gız bulaşma bana,
Doydum pilanlarına,
Yemin etmen faydasuz,
Ganmam yalanlarına.

Benden sana fayda yok,
Var git sen da yoluna,
İstemem bela olma,
Bir Allah(cc)'un gulına.

Yaza yaza tükettum,
Bak ben de lâf galmadi,
Yazduğum manileri,
Defter doldi, almadi.

Sağa son sözüm budur,
Deli etma adami,
E gız vazgeçtum senden,
Artuk sen al gadami.

Tunga Eralp

Yâre Mektuplar - Sitem IX

"Canımsın can" derdim sana,
Yüreğimi serdim sana,
Tek bir soru verdim sana,
Bir cevabın yok mu gülüm?..

Çoktur sevmenin sevabı,
Bence hak ettim cevabı,
Niçin öyle oldun suspuş,
Sevapların çok mu gülüm?..

İlk görüşte düştüm aşka,
Ne yalandır ne alaşka,
Aşkla yanan gönül başka,
Kırpiklerin ok mu gülüm?..

Karun'dan mı gelir soyun,
Tavandan mı aştı boyun,
Niye böyle saştı huyun,
Aşka karnın tok mu gülüm?..

Niye böyle çekip gittin,
Sanki dersin resmen yittin,
Beni de kenara ittin,
Bu da bana şok mu gülüm?..

Tunga Eralp

Yâre Mektuplar - Sitem V

Kız ben seni sana rağmen sevdim ya,
Sen ister sev ister sevme fark etmez,
Sana kavuşmaya daim evdim ya,
Sen ister ev ister evme fark etmez.

Tek gerçeğim sensin artık beni gör,
Olma böyle zalim, olma böyle kör,
Perişan olsa da hâlim a nankör,
Sen ister bil ister bilme fark etmez.

Geldi geçti nice nice zor çağlar,
Ağlarsa hâlime bir anam ağlar,
Benim sana sevdam tek beni bağlar,
Sen ister gör ister görme fark etmez.

Hiç vazgeçme sakın hep bir şey dayatıp,
Olsa da önemsiz eskimiş bayat,
Zaten beni her gün dövüyor hayat,
Sen ister döv ister dövme fark etmez.

İlmek ilmek ağlarını görüşün,
Her işimi hep yokuşa sürüşün,
Kaldı bir tek defterimi dürüşün,
Sen ister dür ister dürme fark etmez.

El ne bilir neler saklı yenimde,
Tırnağının izi sızlar tenimde,
Elbet bir övenim olur benim de,
Sen ister öv ister övme fark etmez.

Tunga Eralp

Yâre Mektuplar - Sitem VIII

Beni rüyanda mı gördün a zalim,
Daha gün aymadan araman niye,
Ayan m'oldu sana şu garip hâlîm,
Seyredip saçını taraman niye?..

Her an ne dilerse canın öylesin,
İnanmazsan sor kalbine söylesin,
Benimle derdin ne, niye böylesin,
Hep elin işine yaraman niye?..

Hani beni hiç sevmedin anladım,
Anlayınca köşe bucak yanladım,
Hattâ her ortamda seni banladım,
Bu naz, bu yalvarma "Dur aman!" niye?..

Biz bir beraberken hep uzak durdun,
Her adımda sayısız tuzak kurdun,
En son darbeyi de sırtıma vurdun,
Şimdi pamuklara "Sar aman!" niye?..

Gel artık sal beni, sal bitsin bu iş,
Benden uzaklarda kal bitsin bu iş,
Bir başka sevdaya dal bitsin bu iş,
Hâlâ ne bu tavır, "Yâr aman!" niye?..

Tunga Eralp

Yâre Mektuplar - Sitem VI

Ben sana gül dedim, gülmedin gitti,
Dinleyip falanı, gülmemek niye,
Çok bekledim, lâkin gelmedin gitti,
Söyleyip yalanı, gelmemek niye?..

Ey güzel! Nedendir bana bu cevrin,
Niye yüzün asık, bir dönük nevrin,
El mahkûm bitecek senin de devrin,
Aşikâr olanı bilmemek niye?..

Bir tek bana mıdır senin bu nazın,
Anla benimkine bağlanmış yazın,
Kös vurup teline üç telli sazın,
İsteksiz çalanı silmemek niye?..

İnsan gerçeğini bağlar mı fala,
Sevdasını satar mı para pula,
Aşığa zulmetmek hak mıdır kula,
Zulmü dilim dilim dilmemek niye?..

Aşık gönül oynar mı deve cüce,
Seven insan boyun eğer mi güce,
Ay buluta saklanır mı her gece,
Nur olup geceyi delmemek niye?..

Yüreğim senindir verdim eline,
Türkü olup düştüm alem diline,
Ölürüm uğruna böyle biline,
Ardımdan ağlayıp yelmemek niye?..

Yâr dedim ben sana, bastım bağıma,
Bir an bile ses vermedin çağırma,
Bilir misin nedir giden ağırma,
Başımdan belayı çelmemek niye?..

Seni gördüm indi gözümde perde,
Aşkın beni saldı onulmaz derde,
Gel artık gel koyma beni makberde,
Lâfımı bal ile bölmemek niye?..

İnsan aşka düşüp bir yâr sevince,
Erişir bir eşsiz yüce bilince,
Candan bile geçer yeri gelince,
Bu sevda uğruna ölmemek niye?..

Tunga Eralp

Yâre Mektuplar - Şans

Yeşil gözlü mahım, nazlı cananım,
Bülbülüm, gülşenim, şahı gülhanım,
Ey başımın tacı, gönül sultanım,

Bir şans ver kendine, bir şans ver bize,
Bir şans ver ki gelsin tayfunlar dize.

Aşkî hayâlleri aşanlar bilir,
Peşinden soluksuz koşanlar bilir,
Yüreğinden sevda taşanlar bilir,

Bir şans ver kendine, bir şans ver bize,
Bir şans ver ki gelsin tayfunlar dize.

Dilimde türküsün, ruhumda beste,
Yapacak çok şey var kabardı liste,
Baharlar bizimdir yeter ki iste,

Bir şans ver kendine, bir şans ver bize,
Bir şans ver ki gelsin tayfunlar dize.

Özlemim dağ oldu, aştı Ağrı'yı,
Duy gönlümden kopup gelen çağrışı,
Gel artık, gel, gel de dindir ağrışı,

Bir şans ver kendine, bir şans ver bize,
Bir şans ver ki gelsin tayfunlar dize.

Minicik, minnacık, bir şans ufacık,
Bir bakış, bir gülüş, bir an kısacık,
İnan gülüm, olur bizden bir cacık,

Bir şans ver kendine, bir şans ver bize,
Bir şans ver ki gelsin tayfunlar dize.

Tunga Eralp

Yaşamak I

İnsan ömrü kaç mevsim görür, yaşanır kaç renk,
İslanır kaç yağmurda, fırtınayla eder cenk,
Kaç ölür ve dirilir, yanar, kavrulur kaç kez,
Yaşamak ki bilebilsek kaç cehenneme denk.

Tunga Eralp

Yeğen I

Bir düşündüm yeğen,
Yıllar nasıl da geçmiş,
Ne çok hatıram var seninle,
Doğumunu bilirim mesela,
Adını koyduğumuz akşamı,
Dilindeki kelime yığının berraklaşmasını,
İlk adımlarını,
İlk düşüşünü,
Hatta,
Suyun o yanında yuvarlanışını,
Dikenlerden çizilen,
Taşlardan berelene bedenini,
Kanayan alnını bilirim.

Zaman akmaya mahkûm,
Yıllar geçmeye,
İnsanoğlu yaş almaya.

Yaşamak,
Görmek demektir olup biteni,
Hiç olmazsa izlerini taşımaktır,
Maddi, manevi var oluşun,
"An be an oluş halinde olma"nın ayırdına varmaktır,
Yaşamak demek,
Değişime direnmek değil,
Değişmemesi gerekeni muhafaza ederek geliştirmektir,
Yaşamak,
Yaradan'a teslim olmak,
Yaradılışın sırrına erebilmek demektir,
Aslında yaşamak,
Kalp denen bir küçük organı taşımak değil,
Kocaman, sevgi dolu bir yürek sığdırabilmektir içine,
Ben sendeki yeğen,
İşte o mangal gibi yüreği bilirim.

Zaman akmaya mahkûm,
Yıllar geçmeye,
İnsanoğlu yaş almaya.

Onca yaşanmışlık ki zor hepsini saymak,
Zaten çetelesi tutulsun diye yaşanmadı ki hiç biri,
Tadı damağımızda kalsın istedik,
Yenilerini eklemek umuduyla gelecek güzel günlerde,
Atışmalarımızda dans eden kelimelerin ritmini mesela,
İki lafın belini kırmak,
Ya da bakışlardaki şefkati yudumlamak keyifle,
Hatta,
Gecenin bir yarısında,
Amca yeğen,
Yine yumulmak menemen tavasına afiyetle,
Sen de çok istersin bilirim.

Zaman akmaya mahkûm,
Yıllar geçmeye,
İnsanoğlu yaş almaya.

Yaşamayı da seversin yaşatmayı da,
Bütün çaban da bunun için değil mi,
Sevdiklerin ve sevenlerinle,
İnsanca bi yaşam sürmek,
Sağlık ve mutlulukla,
İşte bu yüzden,
Demem o ki yeğen,
Seni bilirim.

Zaman akmaya mahkûm,
Yıllar geçmeye,
İnsanoğlu yaş almaya.

Hülasa yeğen,
İyi ki varsın.

Ad günün kutlu olsun.

Tunga Eralp

Yeğenime Mektuplar - Öğüt I

Fırsat bu fırsat yeğen gez gezebildiğince,
Bir yudum zevkü sefa süz süzebildiğince,
Yiyip içtiğın senin, gördüğünden haber ver,
Böğründeki düğümü çöz çözebildiğince.

İş, güç, tasa düşünme keyfini çıkar anın,
Katranı kaynatırsan senin de yanar canın,
Boş ver gamı, kederi, gönlünce gez toz yaşa,
Gel bir nebze soluklan, bitmez derdi dünyanın.

Dert ekleme derdine, bak insanın merdine,
Akil ol, olma yoldaş her devrin namerdine,
Hele de din taciri şeytanlardan uzak dur,
Yanılıp sakın kanma dilindeki virdine.

Sevgi kuşan eynine, sar, sarmala uçmasın,
Besle, büyüt özenle, uzaklara kaçmasın,
İdrâk, akıl, irade ekseninde davran ki,
Muradının çiçeği yanlışı yerde açmasın.

Bela okuma boşa, geçme yaylım ataşa,
Sen özen gösterirsen değmez ayağın taşa,
Hayır dile, hayır bul, insan ol insan gibi,
O zaman eşin dostun taç eder seni başa.

Tunga Eralp

Yeşil Gözlüm

- Canım'a

Gönül kuşu yükseklerden uçanda,
Takıl kanadına uç yeşil gözlüm,
Tepemde dolanıp kısmet açanda,
Sen de benimkini aç yeşil gözlüm.

Ne güzel yaratmış Hakk seni öyle,
Bin bir çiçek ile bezemiş böyle,
Arz-ı endam ile bir salın şöyle,
Çevreye hoş koku saç yeşil gözlüm.

Bilirim bakmazsın mala, paraya,
Hasletlerin yazsam sığmaz buraya,
Layıksın en güzel köşke, saraya,
Yakışır başına taç yeşil gözlüm.

Tanırım bürünsen çaputa, çula,
Işıltı verirsin değersen pula,
Yüce Rabbim nasip etmez her kula,
Aşkındır cana ilaç yeşil gözlüm.

Gerçek bu değişmez, sen yok desen de,
Bil ki sen gülmezsen, gülemem ben de,
Bir an bile hüznün olursa sende,
İllâ ki bendedir suç yeşil gözlüm.

Benim canım sana yoldaş, eş olsun,
Varlığın dünyama ay, güneş olsun,
İsterse dört bir yan kor ateş olsun,
Sen yine Tunga'ya kaç yeşil gözlüm.

Tunga Eralp

Yetmez Mi?

Ne tanıştık ne de yan yana geldik,
O insandı, ben insanım yetmez mi,
Ülkümüz ortaktı, hep gönül verdik,
O ülkücü ben ülkücü yetmez mi?

Eyvah! Eyvah! Neler geldi başıma,
Zehir doldu ekmeğime, aşıma,
Kan karıştı dün akan gözyaşıma,
O ülkücü ben ülkücü yetmez mi?

Kara haber geldi, katrandan kara,
Bağrımda açıldı derin bir yara,
Bir yiğit genç yaşta düştü mezara,
O ülkücü ben ülkücü yetmez mi?

İki evlat, bir eş kaldı geride,
Neyler, ne eylerler bu zemheride,
Bak, hainler kıs kıs güler beride,
O ülkücü ben ülkücü yetmez mi?

Hiç hoş değil gördüğüm şu manzara,
Ahde vefasızın bini bir para,
Bir yoğun sessizlik çıkar kantara,
O ülkücü ben ülkücü yetmez mi?

Yerin göğün inletilmesi gerek,
Köşe bucak dinletilmesi gerek,
Şu dünyanın titretilmesi gerek,
O ülkücü ben ülkücü yetmez mi?

O başkanken çevresinde olanlar,
Dost bildiği iki yüzlü yılanlar,
Böyle bir acıya sessiz kalanlar,
O ülkücü ben ülkücü yetmez mi?

Nerede ağalar, nerede beyler,
Ülküden geçinen o derebeyler,
Niye hiç ses vermez vicdanı şeyler,
O ülkücü ben ülkücü yetmez mi?

Ağzımızda acı zehir tadı var,
Şevenlerin çığlığı, feryadı var,
Ülkü Ocağı'nın bir tek adı var,
O ülkücü ben ülkücü yetmez mi?

Çıkmayacak belli hiç ses Ocak'tan,
Ülkü terk eylemiş orayı çoktan,
Varlığı bin beter malesef yoktan,
O ülkücü ben ülkücü yetmez mi?

Her ülkücü öz kardeşim bilirdim,
Hayâlimde bir araya gelirdim,

Dün aklım yitirdim, resmen delirdim,
O ülkücü ben ülkücü yetmez mi?

Daha da sayardım ama nafile,
Yaz yaz ne değişir, biter mi çile,
Söz anlatmak mümkün müdür gafile,
O ülkücü ben ülkücü yetmez mi?

Bunca yıl ülkünün izini sürdük,
Bu hâli ne bildik ne de öngördük,
Yetmezmiş dostlarım, yetmezmiş gördük,
O ülkücü ben ülkücü yetmezmiş,
Ülkücünün derdi gamı bitmezmiş.

Tunga Eralp

Yok Mudur?

Bir umut, küçücük, minik bir umut,
Minnacık bir adım olmalı somut,
Vicdan sahibine gerekmez komut,
Bir sorumlu arıyorum, yok mudur?..

Sefil olduk derdi derde eklerken,
Milletimin kırık kalbi teklerken,
Kış geldi kış biz baharı beklerken,
Bir sorumlu arıyorum, yok mudur?..

Kim demiş bunlardan bey olur bize,
Kim ki getirecek zalimi dize,
Ellerinde düştük derin denize,
Bir sorumlu arıyorum, yok mudur?..

Güya, uçup kaçacaktı bu beyler,
Halka ışık saçacaktı bu beyler,
Önümüzü açacaktı bu beyler,
Bir sorumlu arıyorum, yok mudur?..

Kim ölmüş yalandan, hani, nerede,
İki su boğdular bizi derede,
Biri hesap versin ya bir kere de,
Bir sorumlu arıyorum, yok mudur?..

Biri bize tam dayattı kendini,
Sandık bu kez yıkıp aşar bendini,
Sayesinde hepten olduk dandini,
Bir sorumlu arıyorum, yok mudur?..

Biz ümitvar idik üç beş ay önce,
"Piro"mania'yla değişti günce,
Millete kal geldi onu görünce,
Bir sorumlu arıyorum, yok mudur?..

Bir çıktı, pir çıktı, uçuyor sandık,
Şanmayın ki kandık ya da inandık,
İnadı uğruna milletçe yandık,
Bir sorumlu arıyorum, yok mudur?..

Ne yazık ki en baştan koktu balık,
Tavan yaptı işporta yalakalık,
Dilimiz lâl oldu, ağzımız çalık,
Bir sorumlu arıyorum, yok mudur?..

Bunca çaba, uğraş hep gitti boşa,
Olur olmaz işler geldi bu başa,
Bir kez daha baltayı vurduk taşta,
Bir sorumlu arıyorum, yok mudur?..

Uzaklarda bir yerlerde kuruldu,
Gizli saklı sırtımıza vuruldu,

Bizi bir kuyuya atıp duruldu,
Bir sorumlu arıyorum, yok mudur?..

Biz mi oy vermedik, düzen kurmadık,
Söz verip de o sözde mi durmadık,
Bir eksik var, o da hesap sormadık,
Bir sorumlu arıyorum, yok mudur?..

Sormayın sonunu, unutun yitsin,
Hikâye burada son bulsun, bitsin,
Bunlar başımızdan defolsun, gitsin,
Bir sorumlu arıyorum, yok mudur?..

Tekrar ediyorum çekilsin, gitsin,
Umutları çalan, yok olsun, yitsin,
Milletimin derdi, eleme bitsin,
Bir sorumlu arıyorum, yok mudur?..

Diren gardaş, diren, sen sık dişini,
Bu yalan düzenin bitir işini,
"Aynı bağın gülü" nün çek fişini,
Bir sorumlu arıyorum, çok mudur,
Hesap sormaya da hakkım yok mudur?..

Tunga Eralp

Yok Ol

Bugün karışığım,
Karmakarışık,
Kendimi,
Ben bile,
Çözemiyorum.

Kinim var,
Haine,
Laine,
Garazım,
Lanet teröre,
Biliyorum.

İnsanı severim,
Yaratılan için,
Şükrederim Yaradan Mevla'ya,
Sevgi O'ndandır,
Anlıyorum.

Ancak,
Şehidim var,
Gencecik yaşta,
Dalından koparılan,
Ona,
Ağlıyorum.

Yok!
Ey!
Cani, lanet kahpe,
Yok sana,
Yok!
Merhamet yok,
Tanrı sana vermemiş ki,
Eminim,
Ben hiç veremem.
Yer ile yeksan olasın,
Yıkılasın,
Yok olasın,
Rabbim seni kahretsin,
Diliyorum.

Kinim sana,
Bitmez,
Tükenmez nefretim,
Bir geçirsem elime,
Sıkardım ümüğünü,
Seni,
Sana benzetirdim,
Boğardım,
Aç bırakırdım,
Yakardım,
Koymazdım ardıma,

Elimden geleni,
Kahrol emi,
Bul belanı,
Yok ol!
Çünkü,
Şeni,
Siliyorum.

Seveni de,
Sevgiyi de severim,
İnsanı da,
Hayvanı da,
Hatta,
Seni bile,
Zerre kadar vicdanın olaydı,
İnsan olsaydın,
Keşke,
Toz olaydın,
Ben,
Eliyorum.

Şehidim,
"Cennet-i Ala"ya,
Uçmağa vardı,
Rabbine,
Erdi,
Duaları ona,
Ediyorum.

Utan!
Karanlığından,
Cehaletinden,
Kendinden utan!
Tabii,
Ar varsa sende,
Yüzünde kaldıysa haya etmeye,
Vicdanın kalmışsa,
Lakin,
Zannetmem ki olsun,
O yüzden,
Bil ki,
Yok etmeye seni,
Yeminle,
Yola çıktım,
Geliyorum.

Sakın ha!
Çıkma karşıma,
Düşünsem bile ben,
Affetmeyi seni,
Tunga asla,
Gör artık ettiğini,

Duy!
Bende sıra,
Üstünü,
Çiziyorum...

Tunga Eralp

Yol I

Yola çıkan,
Bir yol bulur derler ya,
Yalan.

Yolu bulan yola çıkar,
Bulamayan,
Yoldan çıkar.

Tunga Eralp

Yol II

Yola çıktım,
Hava yağdı yağacak,
Bulutlar kapkara, katran karası,
Tek nokta dahi seçilmiyor ufukta,
Hâsılı yalnızım alabildiğine.

Çıkış o çıkış,
Ne yollar tükendi ne yalnızlığım,
Ve,
Yoldayım ben hâlâ bastıran yağmura inat,
Sırılsıklam yürüyorum,
Havadaki aşk dansı tüm ihtişamıyla sürerken yamacımda,
Damlalar kalabalık,
Ben tek.

Şu hürriyet sevdası,
Hem sürdürdü yola beni apansız,
Uçuşan kuşlara nazire yaparcasına,
Adeta kaçarcasına,
Zincirlerimden boşanırcasına,
Koparırcasına beni esaretimden,
Ve,
Hem de yoldan çıkardı,
Yalnızlığa terk etti,
Bir başıma.

Aklıma gelen gelirdi ya başıma hep,
Kaderin takibi amansız olurmuş, şimdi anladım,
Çok geç,
Zaman çoktan kanat çırttı atıye,
Kayıverdi hayallerim ayuğlarımdan,
Ne fayda bilsem gerçeği,
Aslolan anı yaşamakmış,
Unutmadan geçmiş,
Hayâl ederek geleceği,
Ne anlar kaçırdım,
Ne zamanlar,
Ve,
Ben hâlâ esaretindeyim yalnızlığın,
Hükümsüz,
Tek başıma.

Ağlarken gökyüzü biteviye,
Her an oluş halindeyken her şey,
Sanki,
Ben kaldım geriye,
Sıyrılıp bütün o hengameden yaşanan,
Islak,
Ve,
Tek.

Tunga Eralp

Zafer Yolu

Gardaş durma, gel, yürü, isyanın var bin türü,
Sahip çık gerçeğine, bitsin biat kültürü,
Çık meydana hesap sor, korksun senden şer sürü,

Kalk ayağa doğrul bak, geleceğe ışık yak,
Sen ayağa kalkarsan zafer senin muhakkak.

Bırak desinler deli, zehirdir zulmün dili,
Hedefine sadık kal, kurtulsun Turan ili,
Ta doğudan batıya uzansın Türk'ün eli,

Kalk ayağa doğrul bak, geleceğe ışık yak,
Sen ayağa kalkarsan zafer senin muhakkak.

Erken kalkan yol alır, er evlenen döl alır,
Sevdası vatan olan, erenlerden el alır,
Yüreklere yanan kor, kutlu soydan dal alır,

Kalk ayağa doğrul bak, geleceğe ışık yak,
Sen ayağa kalkarsan zafer senin muhakkak.

Sevdası gönüllere, türküleri dillere,
Türk ölür de uğruna vatan vermez ellere,
Kartallar yüksek uçar, konar yüksek tellere,

Kalk ayağa doğrul bak, geleceğe ışık yak,
Sen ayağa kalkarsan zafer senin muhakkak.

Biz Türk'üz, Türk yurduna uğruları sokmayız,
İhanetten beslenen çağrılara bakmayız,
Ülkümüz Kızılelma, başka yöne akmayız,

Kalk ayağa doğrul bak, geleceğe ışık yak,
Sen ayağa kalkarsan zafer senin muhakkak.

Bazen tökezlesek de, sanmayın yıkılırız,
Ya da bir şer iblisin peşine takılırız,
Aksine çivi gibi bağrına çakılırız,

Kalk ayağa doğrul bak, geleceğe ışık yak,
Sen ayağa kalkarsan zafer senin muhakkak.

Türk dünyası bir gerçek yiğitler harmanıdır,
Zor gününde pek çoğu kurtuluş dermanıdır,
İstisnasız her biri Başbuğ'un fermanıdır,

Kalk ayağa doğrul bak, geleceğe ışık yak,
Sen ayağa kalkarsan zafer senin muhakkak.

İmbikten süzülerek gelen bir milli ülkü,
Gönüllerde kutsal aşk, dillerde bayrı türkü,
Eksiksiz her hecesi Türk'ün özbeöz mülkü,

Kalk ayağa doğrul bak, geleceğe ışık yak,
Sen ayağa kalkarsan zafer senin muhakkak.

Niye hâlâ miskinsin, boş boş oturman niye,
Gör ne hasletler vermiş Rabb'in sana hediye,
Silkin artık yerinden "Ben Türk'üm!" diye diye,

Kalk ayağa doğrul bak, geleceğe ışık yak,
Sen ayağa kalkarsan zafer senin muhakkak.

Tarihin zaferlerle, şarla, şerefle dolu,
Bütün dünya bilir ki bükölmez Türk'ün kolu,
Hedefin Türk birliği, yolun Atatürk yolu,

Kalk ayağa doğrul bak, geleceğe ışık yak,
Sen ayağa kalkarsan zafer senin muhakkak.

Ṭunga'yım bir kutlu aşk benim gönlümde yatan,
Ölürüm de terk etmem, namustur Türk'e vatan,
Mutlak tokadımı yer destursuz el uzatan,

Kalk ayağa doğrul bak, geleceğe ışık yak,
Sen ayağa kalkarsan zafer senin muhakkak.

Tunga Eralp

Zaman I

Zorlu dertler açılrsa da başına,
Hain eller su katsa da aşına,
Merhem olmasa da gözün yaşına,
Ümidini bele, zamanı gelir.

Hiç neşe yoksa da gönül dilinde,
Seven kalmasa da seni ilinde,
Her dem ağlasan da sazın telinde,
Yüreğın ferah tut, zamanı gelir.

Acılar yaksa da her an bağırını,
Başına sarsa da dinmez ağrını,
Kullar duymasa da sessiz çağrını,
Yaradan'a sığın, zamanı gelir.

Hayat küstürse de seni bahtına,
Kor olup çökse de gönül tahtına,
Boyun eğdirse de yıl-ı kahtına,
Sevinmeyi düşünle, zamanı gelir.

Bir gün gülmese de o güzel yüzün,
Sona ermese de ruhunda hüznün,
İç içe geçse de gecen, gündüzün,
Işığa niyet et, zamanı gelir.

Ayağın kaysa da kuru zeminde,
Tek gerçek buysa da hayat geminde,
Günleri saysa da en son deminde,
Kurtuluşu dile, zamanı gelir.

Kör talihin atsa da seni derde,
Kaşlarını çatsa da perde perde,
Sevdiğini satsa da bir namerde,
Kavuşmayı bekle, zamanı gelir.

Yaşam seni gönderse de sahile,
Aklın alıp döndürse de cahile,
Gece gündüz inletse de ah ile,
Gülmeye hazır ol, zamanı gelir.

Zayıf kalbin kırılrsa da derinden,
Çok bunalıp sıkılrsa da derinden,
Seni aciz kılrsa da kederinden,
Sevmeyi hayal et, zamanı gelir.

Kaynar sular dökülse de sırtına,
Can özünde dinmese de fırtına,
Asla yardım gelmese de gırtına,
Haline şükür et, zamanı gelir.

Tunga seni kavursa da kederin,
Uçtan uca savursa da kaderin,

Günden güne azalsa da ederin,
Özünden razı ol, zamanı gelir.

Tunga Eralp

Zaman II

Bazan akar zaman, uzar ve kısalır,
Bizler belki dururuz,
Zaman kayıp geçerken,
Yüreklerde vururuz,
Bazan akan bizleriz, birlikte akışırız,
Her şeyi, her adımı, anı da uçururuz,
Ya da bütün bir varlık susar,
Zamanı unuturuz.

Bazan bir bozkurt duruşudur zaman,
Ne aktığı bellidir ne sustuğu,
Bazan bir ana sığacak kadar kısadır,
Hatta tabii gelir yokluğu,
Geçmez bazan yıkılır üstüne insanın,
Farkedilmez uçuğu,
Hülasa tek hükmedendir,
Tanrı buyruğu.

Tunga Eralp

Zamane I

Zamane,
Zamanı harcar zamansız,
Gün olur,
An dara düşer,
Aplansız.

Tunga Eralp

Zamane II

Zamane,
Zamansız çıktı ortaya,
Sanırsın beyzade,
Gitmiş de aya,
Kaldık yerde,
Biz yaya,
Uçuyor o yukarda,
Oradan hükmediyor dünyaya,
Zahiri; cismi insan,
Batını; çürük maya,
Saygı, sevgi firarda,
Mutlak sıfırda haya.

Tunga Eralp

Zamane III

Zamane,
Kaf dağında yaşar gibi,
Havalı,
Yüksek telden çalar,
Bozuk kavalı,
Prenses ya,
Geçilmez çalımından,
Alçak dağlar sallanır,
Yürürken alımından.

Tunga Eralp

Zamanın Ruhu I

Değişti diyorlar zamanın ruhu,
Geceler gündüze döner mi bilmem,
İnsanlık unutmuş Tufan'ı, Nuh'u,
Çağlarsa bir daha siner mi bilmem.

Adaletle kir, pas bulaşır olmuş,
Kardeş kardeş ile dalaşır olmuş,
Akıllar havada dolaşır olmuş,
Silkinip başlara iner mi bilmem.

Anlaşılan devir yalanlar devri,
Mazlumun hakkını çalanlar devri,
Elin mahremine dalanlar devri,
İt itin sırtına biner mi bilmem.

İsyancı ve asi bir çeri gibi,
İpinden boşanmış serseri gibi,
Yalanın, dolanın neferi gibi,
Yaşayan sevmeyi dener mi bilmem.

Masum gözlerdeki yaşlar çoğalmış,
Başlarına yağın taşlar çoğalmış,
Gerçeğe hor bakan şaşlar çoğalmış,
Yalancının mumu söner mi bilmem.

Ara ki bulasın sadakat özde,
Her çeşit kaypaklık okunur gözde,
Aşklar şöyle böyle, sevdalar sözde,
Kalplerin sızısı diner mi bilmem.

Kim derdi ki Tanrıdağ'ın börüsü,
Gün gelip olacak yobaz sürüsü,
Çok başkaymış ceddimin öngörüsü,
Lâkin cehaleti yener mi bilmem.

Ülküler kaybolmuş, yitmiş beşerde,
Boşa arar olmuş bak hayrı şerde,
Sor ki nice olur hâli mahşerde,
Alınlar sararıp göner mi bilmem.

Tunga Eralp